

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 9 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1960

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
164

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4114

Περί του Κώδικος «περί Ταμείου Νομικών».

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έχοντες υπόψη τις διατάξεις του άρθρου 35 του Συντάγματος και την από 28 Σεπτεμβρίου 1960 σύμφωνον γνώμη της κατά την παράγραφον 2 του αυτού άρθρου 35 Ειδικής Επιτροπής εκ Βουλευτών, προτάσει του Ημετέρου Υπουργικού Συμβουλίου, άπεφασίσασμεν και διατάσσομεν :

Άρθρον μόνον.

Κυρούται ό υπό της Έπιτροπής του άρθρου 1 του Ν. Δ. 3791)1957 καταρτισθείς Κώδιξ «περί Ταμείου Νομικών», έχων ούτω :

Κ Ω Δ Ι Ε
ΠΕΡΙ ΤΑΜΕΙΟΥ ΝΟΜΙΚΩΝ
ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Ίδρυσις — Έδρα — Σκοπός.

Άρθρον 1.

Τό επί τη βάσει του Νόμου 4448 του έτους 1929 και των τροποποιησάντων και συμπληρωσάντων αυτόν μεταγενεστέρων Νόμων και Νομοθετικών Διαταγμάτων συσταθέν και λειτουργούν εν Αθήναις Ταμείον Συντάξεων Νομικών διέπεται έφεξής υπό των διατάξεων του παρόντος Κώδικος.

Άρθρον 2.

1. Τό Ταμείον τούτο άποτελεί νομικόν πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου υπό τον τίτλον «Ταμείον Νομικών» υπαγόμενον εις την έποπτείαν του επί της Δικαιοσύνης Υπουργού.

2. Έν τώ παρόντι διά του δρου Ταμείον νοείται τό Ταμείον Νομικών. Διά του δρου ήσφαλισμένος νοείται και ή ήσφαλισμένη. Διά του δρου δικηγόρος νοείται και ό δόκιμος.

Άρθρον 3.

Σκοπός του Ταμείου είναι: α) ή χορήγησις περιοδικής παροχής (συντάξεως) εις τους ήσφαλισμένους αυτού και εν περιπτώσει θανάτου εις τας οικογενείας αυτών, β) ή χορήγησις ειδικής παροχής εις τας νυμφευόμενας θυγατέρας ήσφαλισμένων και συνταξιούχων και γ) ή παροχή νοσοκομειακής περιάφθως εις τους συνταξιούχους και τας οικογενείας αυτών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Διοίκησις.

Άρθρον 4.

1. Τό Ταμείον διοικείται υπό δωδεκαμελούς Διοικητικού Συμβουλίου, συγκειμένου ως κατωτέρω :

- α) Έξ έξ έν ενεργεία δικηγόρων.
- β) Έξ ένός συμβολαιογράφου.
- γ) Έξ ένός Συμβούλου της Έπικρατείας.
- δ) Έξ ένός Άρεοπαγίτου.
- ε) Έξ ένός Νομικού Συμβούλου του Κράτους.
- στ) Έκ του Γενικού Δ)ντου Δ)νσεως Δ)σύνης του Υπουργείου Δικαιοσύνης, και
- ζ) Έξ ένός συνταξιούχου μιάς των άνω κατηγοριών, άπάντων ήσφαλισμένων εις τό Ταμείον.

2. Πρόεδρος ή Σύμβουλος του Ταμείου δέν δύναται να είναι Υπουργός, Βουλευτής, Δήμαρχος ή Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου Δικηγορικού ή Συμβολαιογραφικού Συλλόγου.

3. Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου διορίζεται εκ των έν παραγρ. 1 στοιχ. α΄ μελών.

4. Ο Πρόεδρος και τά μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου διορίζονται υπό του Υπουργού Δικαιοσύνης, διά πράξεως αυτού εκδιδομένης έντός του β΄ 15θήμερου του μηνός Ιουνίου του έτους της λήξεως της θητείας του υπάρχοντος Διοικητικού Συμβουλίου και δημοσιευομένης εις την Έφημερίδα της Κυβερνήσεως, συμφώνως προς τους όρισμούς των έπομένων παραγράφων. Διά της πράξεως ταύτης καθορίζεται και ή σειρά των άναπληρωματικών μελών.

5. Η θητεία του Προέδρου και των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου είναι τριετής, άρχομένη την 1ην Ιουλίου του πρώτου έτους του διορισμού του και λήγουσα την 30ην Ιουνίου του τρίτου έτους. Μετά την λήξιν της θητείας του τό Διοικητικόν Συμβούλιον άσκει τά καθήκοντα αυτού μέχρι του διορισμού του νέου τοιούτου.

6. Τό Διοικητικόν Συμβούλιον έν άρχή εκάστης τριετίας εκλέγει διά μυστικής ψηφοφορίας εκ των έν παραγρ. 1 στοιχ. α΄ μελών αυτού έν ώς Αντιπρόεδρον. Έν περιπτώσει χρεύσεως της θέσεως του Αντιπροέδρου, τό Διοικητικόν Συμβούλιον εκλέγει: κατά τον αυτόν τρόπον νέον τοιούτον διά τό υπόλοιπον της θητείας.

7. Έν περιπτώσει χρεύσεως της θέσεως του Προέδρου ή τινός των τακτικών ή άναπληρωματικών μελών πρό της λήξεως της θητείας αυτού, διορίζεται νέος τοιούτος διά τό υπόλοιπον της θητείας, τηρουμένης της έν παραγράφοις 8, 9, 10, 11, 12 και 13 όριζομένης διαδικασίας.

8. Έκ των έν παραγρ. 1 στοιχ. α΄ έξ (6) τακτικών μελών διορίζονται: α) τέσσαρα, ως και ίσος αριθμός άναπληρωματικών, εκ καταλόγου συντασσόμενου υπό του Διοικητικού Συμβουλίου του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών και περιέχοντος αριθμόν δικηγόρων εκ των παρ' Άρείω Πάγω μελών του Συλλόγου διπλάσιον των διοριστέων τακτικών και άναπληρωματικών, β) έν τακτικόν μέλος και τό άναπληρωματικόν τούτου εκ καταλόγου συντασσόμενου υπό του Διοικητικού Συμβουλίου του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιώς, περιέχοντος διπλάσιον αριθμόν δικηγόρων εκ των παρ' Άρείω Πάγω μελών του Συλλόγου, γ) έν τακτικόν μέλος και τό άναπληρω-

ματικόν τούτου, ἐκ καταλόγου συντασσόμενου ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Θεσσαλονίκης, περιέχοντος διπλάσιον ἀριθμὸν δικηγόρων ἐκ τῶν παρ' Ἐφεταῖς Θεσσαλονίκης μελῶν τοῦ Συλλόγου, ἢ ἐκ τῶν παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ μελῶν τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν.

9. Τὸ ἐν παραγρ. 1 στοιχείον β' τακτικὸν μέλος καὶ τὸ ἀναπληρωματικὸν τούτου διορίζονται ἐκ καταλόγου συντασσόμενου ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συμβολαιογραφικοῦ Συλλόγου τοῦ Ἐφεταίου Ἀθηνῶν καὶ περιέχοντος διπλάσιον ἀριθμὸν Συμβολαιογράφων ἐκ τῶν ἐδρευόντων ἐν Ἀθήναις ἢ Πειραιεῖ μελῶν τοῦ Συλλόγου καὶ ἐχόντων 10ετὴ τούλάχιστον ὑπηρεσίαν εἰς θέσιν Συμβολαιογράφου.

10. Τὰ ἐν παραγρ. 1 στοιχ. γ', δ' καὶ ε' τακτικὰ μέλη, ὡς καὶ ἰσάριθμα ἀναπληρωματικὰ τούτων, διορίζονται ἐκ καταλόγου συντασσόμενου ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἐκάστου τῶν Σωμάτων τούτων καὶ περιέχοντος διπλάσιον ἀριθμὸν ἐκ τῶν μελῶν τοῦ ἀντιστοίχου Σώματος.

11. Τοῦ ἐν παραγρ. 1 στοιχ. στ' τακτικοῦ μέλους, διορίζεται ὡς ἀναπληρωματικὸν ὑπάλληλος τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης ἐπὶ 2ῳ τούλάχιστον βαθμῷ.

12. Τὸ ἐν παραγρ. 1 στοιχ. ζ' τακτικὸν μέλος, ὡς καὶ τὸ ἀναπληρωματικὸν τούτου, ἐκλέγεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης.

13. Οἱ ἐν παραγρ. 8, 9 καὶ 10 κατάλογοι δεόν νὰ ὑποβάλλωνται ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ὀργάνων πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐγγράφου πρὸς αὐτοὺς προσκλήσεως του. Παρερχομένης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας ταύτης, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης προβαίνει εἰς τὸν διορισμὸν τῶν μελῶν κατ' οἰκείαν αὐτοῦ κρίσιν.

14. Τὸν Πρόεδρον ἀπόντα, ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ἐν τῇ ἀσκήσει τῶν καθηκόντων αὐτοῦ, ὁ Ἀντιπρόεδρος, κωλυομένου δὲ καὶ τούτου ἀναπληροῖ τὸν Πρόεδρον τὸ ἐν παραγρ. 1 στοιχ. γ' μέλος, κωλυομένου δὲ καὶ τούτου τὸ ὑπὸ στοιχ. δ' τῆς αὐτῆς παραγρ. μέλος.

15. Τὰ ἀναπληρωματικὰ μέλη ἀναπληρῶσι τὰ τακτικὰ ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος αὐτῶν.

16. Εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου παρίσταται ἄνευ ψήφου ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου, εισηγούμενος τὰ πρὸς συζήτησιν θέματα.

17. Καθήκοντα Γραμματέως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐκτελεῖ εἰς τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ταμείου, ὀριζόμενος ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

18. Ἡ ὑπηρεσία τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Συμβούλων εἶναι ἐπὶ τιμῇ. Διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Οἰκονομικῶν δύναται νὰ παρέχωνται πρὸς τούτους καὶ τοὺς λοιποὺς συμμετέχοντας εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐξοδα κινήσεως δι' ἐκάστην συνεδρίασιν, καθοριζόμενα διὰ τῶν ἀποφάσεων τούτων.

19. Μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀπουσιάζον ἀδικαιολογητῶς ἐπὶ ἑξ̄ συνεχεῖς συνεδριάσεις δύναται νὰ ἀντικατασταθῇ διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης τῇ προτάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου.

20. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον συγκαλεῖται ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ τούλάχιστον δις κατὰ μῆνα καὶ θεωρεῖται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων ἐπτά τούλάχιστον ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ. Διὰ τὴν λήψιν ἀποφάσεων ἀπαιτεῖται ἀπόλυτος πλειοψηφία τῶν παρόντων ἐπιφυλασσομένης τῆς διατάξεως τοῦ άρθρου 14 παρ. 1 καὶ 4. Διὰ τὴν λήψιν ὁμοῦ ἀποφάσεων ἢ γνωμοδοτήσεων δι' ὧν προτείνεται ἢ ἐκδοσις Διαταγμάτων ἢ Ὑπουργικῶν πράξεων ἢ ἀποφασίζεται πρόσληψις προσωπικοῦ τοῦ Ταμείου, ἀπαιτεῖται ἀπόλυτος πλειοψηφία τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Ἐν ἰσοψηφίᾳ ὑπερισχύει ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου.

Ἀρμοδιότητες τῆς Διοικήσεως.

Ἄρθρον 5.

1. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον διοικεῖ τὸ Ταμεῖον, διαχειρίζεται καὶ διαθέτει τὴν περιουσίαν αὐτοῦ, ἐντέλλεται τὴν ἐνέργειαν δαπανῶν καὶ ἀποφασίζει περὶ πάσης ὑποθέσεως ἀφωρῆσεως τὰ συμφέροντα τοῦ Ταμείου καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν ἐν γένει τοῦ σκοποῦ τούτου, συμφώνως πρὸς τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου περὶ ἐνεργείας μὴ προβλεπομένων ἐν τῷ ἐγκεκριμένῳ προϋπολογισμῷ δαπανῶν πρὸ πάσης ἐκτελέσεως τούτων, ὑποβάλλονται πρὸς ἐγκρίσιν εἰς τὸ εποπτεύον Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης.

2. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ν' ἀναθέτῃ εἰς τὸν Πρόεδρον ἢ εἰς ἓν ἢ πλείονα μέλη τοῦ Συμβουλίου ὠρισμένας ὑποθέσεις τῆς ἀρμοδιότητος αὐτοῦ. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀναθέτει ὑποχρεωτικῶς εἰς τὰ ἐκ Δικηγόρων μέλη αὐτοῦ, ἀναπληρούμενα κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ 15 τοῦ προηγουμένου άρθρου ὀριζόμενα, ὑπὸ τὸν Πρόεδρον αὐτοῦ, πάσας τὰς ἀφωρῶσας τὴν διαχείρισιν ἐν γένει τοῦ, κατὰ τὸ ἄρθρον 30 τοῦ παρόντος εἰδικοῦ λογαριασμοῦ, ὑποθέσεις. Διὰ τὴν λήψιν ἀποφάσεων ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων τούτων, ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία τούλάχιστον τεσσάρων ἐκ τῶν ὡς ἀνωτέρω μελῶν καὶ συμφώνως γνώμῃ τῆς πλειοψηφίας τῶν παρόντων, ἐν ἰσοψηφίᾳ ὑπερισχυούσης τῆς γνώμης τοῦ Προέδρου. Δύναται ὁμοῦ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον νὰ ἀναθέτῃ εἰς ἓν ἢ πλείονα τῶν μελῶν τούτων ὠρισμένας ὑποθέσεις ἐκ τῶν ὡς ἀνωτέρω ὀριζομένων.

3. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου, διὰ πλειοψηφίας τῶν 3)4 τῶν μελῶν αὐτοῦ καὶ κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, δύναται νὰ ἀποφασίσῃ περὶ πρόσληψεως Εἰδικοῦ Συμβούλου, κεκτημένου εἰδικότητα περὶ τὰ οἰκονομικο—ἀσφαλιστικά καὶ λογιστικά.

Ἡ πρόσληψις αὐτοῦ γίνεται διὰ συμβάσεως ἰδιωτικοῦ δικαίου, ἐπὶ χρόνῳ καθοριζομένῳ ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου οὐχὶ μείζονι τοῦ ἔτους, δυναμένῳ ν' ἀνανεῶται ἐκάστοτε διὰ νέας ἀποφάσεως.

Τὸ ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως καθορισθῆσεται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Οἰκονομικῶν, προτάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου.

Τὰ καθήκοντα τούτου καθορίζονται ἐκάστοτε ὑπὸ τοῦ Προέδρου.

Ἐκπροσώπησις τοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 6.

1. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐν κωλύματι αὐτοῦ ὁ νόμιμος ἀναπληρωτῆς του, ἀντιπροσωπεύει τὸ Ταμεῖον δικαστικῶς καὶ ἐξωδίκως, τηρῶν τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου καὶ ἀσκεῖ τὰ ἐν τῷ παρόντι καὶ τῷ Ὁργανισμῷ τοῦ Ταμείου καθοριζόμενα καθήκοντα.

2. Κατόπιν εισηγήσεως τοῦ Προέδρου καὶ ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, δύναται νὰ ἐκπροσωπῇ τὸ Ταμεῖον ἕτερον μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἢ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ἡσφαλισμένοι.

Ἄρθρον 7.

1. Εἰς τὸ Ταμεῖον ἀσφαλίζονται ὑποχρεωτικῶς οἱ κάτωθι:

Α'. Ἄμισθοι.

α) Οἱ Δικηγόροι οἱ ἐγγεγραμμένοι εἰς τὰ Μητρώα τοῦ οἰκείου Δικηγορικοῦ Συλλόγου καὶ ἀσκούντες νομίμως τὸ δικηγορικὸν λειτουργημὰ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κώδικος περὶ Δικηγόρων, ἐκτὸς ἂν ἐπιδίδονται συγχρόνως εἰς τὴν ἀσκῆσιν ἑτέρου ἐπαγγέλματος, ἐργασίας ἢ τέχνης μὴ ἐπιτρεπόμενης ἢ ἀσυμβιβάστου πρὸς τὸ λειτουργημὰ τοῦ Δικηγόρου κατὰ τὰς ἐκάστοτε τοῦ Κώδικος περὶ Δικηγόρων διατάξεις.

Ὡς Δικηγόροι ἀσκούντες τὸ λειτουργημὰ θεωροῦνται, ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ παρόντος, καὶ οἱ ἐν ἀναστολῇ τελοῦντες κατὰ τὰς ἐκάστοτε διατάξεις τοῦ Κώδικος περὶ Δικηγόρων.

β) Οἱ Συμβολαιογράφοι.

γ) Οἱ ἄμισθοι Ὑποθηκοφύλακες καὶ Μεταγραφοφύλακες.

δ) Οἱ ἄμισθοι Δικαστικοὶ Κλητῆρες, ἐκτὸς ἂν ἀσκῶσι καὶ ἕτερον ἐπάγγελμα.

ε) Οἱ Δικολάβοι οἱ διορισθέντες διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, δημοσιευθείσης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ὡς καὶ οἱ ὁμοίῳ τρόπῳ διοριζόμενοι ἐφεξῆς, ἐκτὸς ἂν ἀσκῶσι καὶ ἕτερον ἐπάγγελμα.

Β'. Ἐμισθοί.

α) Τὸ προσωπικὸν τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν Κλητῆρων,

ος και οι Διευθυνταί και Υποδιευθυνταί Φυλακῶν και Ἀναμορφωτικῶν Σχολείων.

β) Τὸ κύριον και βοηθητικὸν προσωπικὸν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, συμπεριλαμβανομένων και τῶν Κλητῆρων.

γ) Τὸ κύριον και βοηθητικὸν προσωπικὸν τῶν τακτικῶν Δικαστηρίων και Εἰσαγγελιῶν, Πταισματοδικειῶν και Εἰρηνοδικειῶν, συμπεριλαμβανομένων τῶν ποινικῶν κλητῆρων, κλητῆρων ἀκροατηρίου και τῶν ἐμμίσθων τοιούτων.

δ) Τὰ ἰσόβια μέλη τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου και ὁ παρ' αὐτῷ Ἐπίτροπος, ἐφ' ὅσον κατὰ τὸν χρόνον τοῦ διορισμοῦ των ἐν ταῖς θέσεσι ταύταις, ἦσαν ἠσφαλισμένοι τοῦ Ταμείου.

ε) Τὸ κύριον προσωπικὸν τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους.

στ) Τὸ προσωπικὸν τῶν ἐμμίσθων ὑποθηκοφυλακειῶν και εἰδικῶν ληξιαρχείων, συμπεριλαμβανομένων και τῶν κλητῆρων.

ζ) Οἱ Σύμβουλοι τῆς Στρατιωτικῆς Ἀεροπορικῆς και Ναυτικῆς Δικαιοσύνης, ὡς και οἱ Γραμματεῖς, Ὑπογραμματεῖς και Γραφεῖς τῆς Στρατιωτικῆς και Ἀεροπορικῆς Δικαιοσύνης.

η) Οἱ φορολογικοὶ δικασταὶ και ἐν γένει οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 82 τοῦ Συντάγματος Δικασταὶ τῶν Διοικητικῶν Δικαστηρίων και τὸ προσωπικὸν αὐτῶν, ἐφ' ὅσον, κατὰ τὸν χρόνον τοῦ διορισμοῦ εἰς τὰς θέσεις ταύτας, εἶχον ὑπὲρ 10ετῆ χρόνον ἀσφαλίσεως παρὰ τῷ Ταμείῳ. Οὗτοι δικαιοῦνται ὅπως, ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ των εἰς τὰς ἄνω θέσεις, ζητήσωσι τὴν καύσιν τῆς ἀσφαλίσεως αὐτῶν παρὰ τῷ Ταμείῳ.

θ) Οἱ μόνιμοι ὑπάλληλοι και κλητῆρες τοῦ Ταμείου.

2. Ἐξαιροῦνται τῆς εἰς τὸ Ταμεῖον ἀσφαλίσεως οἱ ἰατροδικασταί, οἱ τεχνικοὶ ὑπάλληλοι τῆς τεχνικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης, οἱ ἄμισθοι, οἱ ἔκτακτοι ἢ ἐπὶ ἡμερησίᾳ ἀποζημιώσῃ ἢ ἐπὶ ἀπολαυῇ ποσοστῶν ἢ ἄλλων δικαιωμάτων ἐργαζόμενοι ὑπάλληλοι και καθαρῶν τῶν Δικαστηρίων και τῶν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης ὑπαγομένων ὑπηρεσιῶν ἐν γένει.

3. Δὲν ὑπάρχοντα εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου οἱ κατόπιν δηλώσεων των, βάσει τῶν διατάξεων τῶν Νόμων 4448)1929 και 4685)1930, ἐξαιρεθέντες τῆς ἀσφαλίσεως και μὴ ἀνακαλέσαντες τὰς δηλώσεις ταύτας, δυνάμει τῶν διατάξεων τῶν Ν. 5963)1933, Α. Ν. 1621)1939, 2732)1940, Ν. 1359)1944 και 2112)1952.

4. Δὲν δύναται νὰ καταστή ἠσφαλισμένος παρὰ τῷ Ταμείῳ συνταξιούχος τοῦ Δημοσίου (πλὴν ἀναπήρου πολέμου) ἢ οἰοῦντι ἄλλου ὀργανισμοῦ και συμπληρώσας τὸ 45ον ἔτος τῆς ἡλικίας του, πλὴν τῶν διοριζομένων εἰς θέσεις Συμβολαιογράφων, ὡς και τῶν δυνάμει τοῦ παρόντος ἀσφαλιζομένων τὸ πρῶτον Δικολάβων, ἐφ' ὅσον οἱ τελευταῖοι δὲν εἶχον συμπληρώσει τὸ ἄνω ὀριζόμενον ὄριον ἡλικίας κατὰ τὸν χρόνον τοῦ διορισμοῦ των ὡς Δικολάβων.

5. Οἱ ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. 4448)1929 διορισθέντες και οἱ ἐφ' ἐξῆς διοριζόμενοι εἰς τινὰ τῶν ἐν τῇ παραγρ. 1 τοῦ παρόντος ἁρθρου θέσεων, δὲν δύναται νὰ μετέχωσιν εἰς τὰ Μετοχικὰ Ταμεία «Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων», «Στρατοῦ», «Ναυτικοῦ» και «Ἀεροπορίας», δὲν ὑποχρεοῦνται δὲ εἰς καταβολὴν τινὰ πρὸς αὐτά.

Οἱ ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος διοριζόμενοι εἰς τὰς ὡς ἀνωτέρω θέσεις δύναται νὰ ἐξαιρεθῶσι τῆς παρὰ τῷ Ταμείῳ ἀσφαλίσεως, δι' αἰτήσεώς των ὑποβαλλομένης ἐντὸς 2ῆ μηνῶν, ἀφ' ἧς ἀπέκτησαν ἰδιότητα συνεπαγομένην τὴν ἀσφάλισιν παρὰ τῷ Ταμείῳ και συνοδευομένην ὑπὸ βεβαιώσεως περὶ συμμετοχῆς εἰς τὴν ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων Ταμείων, ὅποτε διατηροῦσι τὴν παρὰ τοῖς Ταμείοις τούτοις ἀσφάλισιν των.

Διάκρισις ἠσφαλισμένων.

Ἄρθρον 8.

1. Ἀπαντες οἱ ἠσφαλισμένοι (ἄμισθοι και ἄμισθοι) τοῦ προηγουμένου ἁρθρου διακρίνονται εἰς δύο τάξεις, πρῶτην και δευτέραν.

2. Εἰς τὴν πρῶτην τάξιν περιλαμβάνονται:

Α) Ἐκ τῶν ἄμισθων:

α) Οἱ Δικηγόροι.

β) Οἱ Συμβολαιογράφοι.

γ) Οἱ ἄμισθοι Ὑποθηκοφύλακες ἢ Μεταγραφοφύλακες και

Β) Ἐκ τῶν ἐμμίσθων:

α) Οἱ Ὑπάλληλοι τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας Ὑπουργείου Δικαιοσύνης ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ἀκολούθου συμπεριλαμβανομένου και ἄνω, ὡς και οἱ Διευθυνταὶ και Ὑποδιευθυνταὶ τῶν Φυλακῶν και Ἀναμορφωτικῶν Σχολείων.

β) Τὸ κύριον, ὡς και τὸ βοηθητικὸν προσωπικὸν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ὑπογραμματέως Γ' και ἄνω.

γ) Τὸ κύριον, ὡς και τὸ βοηθητικὸν προσωπικὸν τῶν τακτικῶν Δικαστηρίων και Εἰσαγγελιῶν, Πταισματοδικειῶν και Εἰρηνοδικειῶν ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ὑπογραμματέως Γ' συμπεριλαμβανομένου και ἄνω.

δ) Τὰ ἰσόβια μέλη τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου και ὁ παρ' αὐτῷ Ἐπίτροπος.

ε) Τὸ κύριον προσωπικὸν τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους.

στ) Τὸ προσωπικὸν τῶν Ἐμμίσθων Ὑποθηκοφυλακειῶν και Εἰδικῶν Ληξιαρχείων ἀπὸ τοῦ Γραμματέως Β' συμπεριλαμβανομένου και ἄνω.

ζ) Οἱ σύμβουλοι τῆς Στρατιωτικῆς, Ἀεροπορικῆς και Ναυτικῆς Δικαιοσύνης, ὡς και οἱ Γραμματεῖς και Ὑπογραμματεῖς τῆς Στρατιωτικῆς και Ἀεροπορικῆς Δικαιοσύνης.

η) Οἱ φορολογικοὶ Δικασταὶ και ἐν γένει οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 82 τοῦ Συντάγματος Δικασταὶ τῶν Διοικητικῶν Δικαστηρίων και τὸ προσωπικὸν αὐτῶν ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ὑπογραμματέως και ἄνω.

θ) Οἱ μόνιμοι ὑπάλληλοι τοῦ Ταμείου ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἀκολούθου και ἄνω.

3. Οἱ λοιποὶ ἐκ τῶν ἠσφαλισμένων (ἄμισθων και ἐμμίσθων) περιλαμβάνονται εἰς τὴν δευτέραν τάξιν.

4. ἠσφαλισμένοι μὴ περιλαμβανόμενοι εἰς τινὰ τῶν ἀνωτέρω τάξεων, κατατάσσονται ἀναλόγως δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἰς μίαν τῶν ὡς ἄνω τάξεων.

5. Οἱ ἠσφαλισμένοι ὑπάλληλοι και κλητῆρες τοῦ Ταμείου και αἱ οἰκογένειαι αὐτῶν δικαιοῦνται συντάξεως ἄμισθου ἠσφαλισμένου, ἀναλόγως τῆς εἰς ἣν ἀνήκουσι τάξεως, ὑποκειμένοι ὅμως εἰς τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ἀντιστιχοῦ τάξεως ἐμμίσθων ἐν γένει ἠσφαλισμένων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Χρόνος ἀσφαλίσεως.

Ἄρθρον 9.

1. α) Χρόνος ἀσφαλίσεως εἶναι τὸ χρονικὸν διάστημα, καθ' ὃ ὁ ἠσφαλισμένος μετέχει νομίμως τῆς ἀσφαλίσεως τοῦ Ταμείου.

β) Ἡ ὑποχρεωτικὴ ἀσφάλισις ἀνατρέχει ἀπὸ μὲν τῆς 1ης Ὀκτωβρίου 1929 και ἐντεῦθεν διὰ πάντας τοὺς κερτημένους κατὰ τὴν χρονολογίαν ταύτην μίαν τῶν ἀναφερομένων ἐν ἁρθρ. 7 παράγρ. 1 τοῦ παρόντος ἰδιοτήτων, διὰ δὲ τοὺς μετὰ τὴν χρονολογίαν ταύτην ἀποκτήσαντας ἢ ἀποκτώντας τοιαύτην ἰδιότητα, ἀφ' ἧς ἀπέκτησαν ἢ ἀποκτήσωσι τὴν ἰδιότητα ταύτην, ἐξαιρουμένων τῶν δυνάμει τοῦ παρόντος τὸ πρῶτον ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀσφάλισιν, ἐφ' ὧν ἰσχύουσι τὰ εἰδικῶς ἐν τῷ παρόντι ὀριζόμενα.

γ) Ἐν περιπτώσει νέας ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν, συνυπολογίζεται και ὁ προηγούμενος τυχὸν χρόνος ἀσφαλίσεως παρὰ τῷ Ταμείῳ.

2. Δὲν ὑπολογίζεται εἰς τὸν χρόνον ἀσφαλίσεως, ὁ τῆς προσωρινῆς καύσεως λόγῳ κειραρχικῆς ποινῆς, και ὁ χρόνος τῆς, συνεπείᾳ ποινικῆς διώξεως, καταστάσεως ἀργίας, προσωρινῆς καύσεως ἢ προφυλακίσεως, ἐφ' ὅσον ἠκολούθησε ὀριστικὴ ἀπόλυσις.

3. Οἱ ἠσφαλισμένοι δικαιοῦνται ἐκάστοτε ὅπως αἰτῶνται παρὰ τοῦ Ταμείου τὴν βελτίωσιν χρόνου ἀσφαλίσεως αὐτῶν ὑπερβαίνοντος τὴν δεκαετίαν, ἐφ' ὅσον ἔχουσιν ἐκπληρώσει πλήρως τὰς πρὸς τὸ Ταμεῖον ὑποχρεώσεις των.

Ἡ βεβαίωσις γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, ἥτις εἶναι ἀνέκκλητος.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Πόροι τοῦ Ταμείου

Ἄρθρον 10.

1. Οἱ πόροι τοῦ Ταμείου ἀποτελοῦνται:

α) Ἐκ τῆς μηνιαίας εἰσφορᾶς τῶν ἐμπίσθων ἠσφαλισμένων, καθοριζομένης εἰς δραχμὰς ἐβδομήκοντα πέντε (75) διὰ τοὺς τῆς πρώτης τάξεως καὶ δραχ. πενήτηκοντα (50) διὰ τοὺς τῆς δευτέρας τοιούτης, πλέον ποσοστοῦ 2 α) ἐπὶ τοῦ βασικοῦ μισθοῦ, ἀλλὰ μέχρι δραχμῶν διακοσίων (200) ἐν συνόλῳ. Ἡ ἄνω εἰσφορὰ ὀφείλεται καὶ διὰ τὸν χρόνον διαθεσιμότητος ἢ ἄλλης καταστάσεως μὴ συνεπαγομένης τὴν λύσιν τῆς ὑπαλληλικῆς σχέσεως καὶ ἀνεξαρτήτως τῆς ἐν μέρει ἢ ἐν ὅλῳ στερήσεως τῶν ἀποδοχῶν, ἐξαιρέσει τῶν ἐν τῇ παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 9 ἀναφερομένων περιπτώσεων.

β) Ἐκ τῆς μηνιαίας εἰσφορᾶς τῶν ἐν ἀναστολῇ ἀσκήσεως τῆς Δικηγορίας τελούντων, συμφώνως πρὸς τὰς ἐκάστουτε ἰσχυούσας διατάξεις τοῦ Κώδικος περὶ Δικηγόρων, ὡς καὶ τῶν Δικηγόρων τακτικῶν Καθηγητῶν τῶν Πανεπιστημίων καὶ Ἀνωτάτων Σχολῶν, καθοριζομένης εἰς δραχμὰς τριακοσίας (300).

γ) Ἐξ εἰσφορᾶς εἰσπραττομένης διὰ τοῦ ἀσφαλιστικοῦ βιβλιαρίου καὶ δι' ἐπικολλήσεως ἐν αὐτῷ ἀποκομμάτων τῶν χρησιμοποιουμένων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, ἐνσήμων τοῦ Ταμείου, ὀριζομένων κατὰ μῆνα αα) διὰ τοὺς Δικηγόρους καὶ Ὑποθηκοφύλακας εἰς δέκα (10) τοῦλάχιστον τοῦ ἐν ἐδαφ. ιδ' τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναφερομένου πόρου παραστάσεως ἐνώπιον Πρωτοδικείου, ββ) διὰ τοὺς Δικολάβους εἰς δεκατρία (13) τοῦλάχιστον τοῦ ἐν ἐδαφίῳ ιδ' τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναφερομένου πόρου παραστάσεως ἐνώπιον Εἰρηνοδικείου, γγ) διὰ τοὺς Ἀμίσθους Δικαστικούς Κλητῆρας, τοὺς μὴ κεκτημένους καὶ ἰδιότητα ἐμπίσθου τοιούτου, εἰς δέκα πέντε (15) τοῦλάχιστον τοῦ ἐν ἐδαφίῳ ιδ' τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναφερομένου πόρου παραστάσεως ἐνώπιον Εἰρηνοδικείου.

Ἐὰν τὸ σύνολον τῶν ἐπικολληθέντων ἀποκομμάτων ἐνσήμων, δὲν καλύπτει ἐξ ὀλοκλήρου τὸ ὡς ἀνωτέρω ἐλάχιστον ὄριον, οἱ ὑπόχρεοι ὀφείλουσιν ὅπως συμπληρώσιν τὸ ὑπόλοιπον δι' ἐπικολλήσεως ὀλοκλήρων τῶν πρὸς συμπλήρωσιν ἀπαιτουμένων ἐνσήμων.

Εἰς τήρησιν ἀσφαλιστικοῦ βιβλιαρίου ὑποχρεοῦνται ἅπαντες οἱ ἀμίσθοι ἠσφαλισμένοι τοῦ Ταμείου, ἀπὸ τῆς ἀσφαλίσεώς των καὶ μέχρι τῆς ἐκ ταύτης ἐξόδου των, ἐξαιρέσει τῶν Συμβολαιογράφων, τῶν ἐν ἀναστολῇ τῆς ἀσκήσεως τῆς Δικηγορίας τελούντων, τῶν Δικηγόρων Καθηγητῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν, ὡς καὶ τῶν ἀμίσθων Δικαστικῶν Κλητῆρων, καθ' ὅσον χρόνον οἱ τελευταῖοι τυγχάνουσι καὶ ἐμπίσθοι τοιούτοι.

Διὰ ἀσφαλιστικῶν βιβλιαρίων ἐφοδιάζονται οἱ ὑπόχρεοι πρὸς τήρησιν ἐντὸς τῶν δύο πρώτων μηνῶν ἐκάστου ἡμερολογιακοῦ ἔτους, ἐπὶ τῇ συγχρόνῳ ὑπὸ τούτων παραδόσει τοῦ ἀσφαλιστικοῦ βιβλιαρίου τοῦ προηγουμένου ἔτους.

δ) Ἐκ κρατήσεως ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν διὰ λογαριασμὸν τοῦ Ταμείου, τῶν τοῦ πρώτου μηνὸς ἀποδοχῶν τοῦ διοριζομένου εἰς ἐμπίσθον ὑπηρεσίαν, ὡς ἐκ τῆς ὁποίας καθίσταται ἠσφαλισμένος τοῦ Ταμείου, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, ἢ τῆς διαφορᾶς ἀποδοχῶν, ἐν ἣ περιπτώσει ἦτο αὗτος ἠσφαλισμένος τῆς κατηγορίας ἐμπίσθων.

Διαφορὰ ἀποδοχῶν νοεῖται ἢ μεταξὺ τῶν ἀποδοχῶν τῆς νέας θέσεως καὶ τῆς ἢν προηγουμένως κατεῖχε.

Ἡ ἀνωτέρω κράτησις δύναται νὰ γίνηται εἰς ἕξ ἴσας μηνιαίας δόσεις ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ.

ε) Ἐκ κρατήσεως τῆς διαφορᾶς τῶν ἀποδοχῶν τοῦ πρώτου μηνὸς τῶν ἐμπίσθων ἠσφαλισμένων, λόγῳ προαγωγῆς ἢ ὀπισθοθέσεως ἄλλως γενομένης αὐξήσεως τούτων. Εἰς τὰς ἀποδοχὰς περιλαμβάνονται ὁ βασικὸς μισθός, τὰ πάσης φύσεως ἐπιδόματα καὶ αἱ προσαυξήσεις τούτου.

στ) Ἐκ τοῦ ἡμίσεος τῶν κρατουμένων ἐκ τῶν μηνιαίων

ἀποδοχῶν ἠσφαλισμένου ἐμπίσθου δημοσίου ὑπαλλήλου, λόγῳ ἀδείας ἀπουσίας αὐτοῦ ἀνευ ἀποδοχῶν ἢ μετὰ περιορισμένων ἀποδοχῶν ἢ λόγῳ προσωρινῆς παύσεως αὐτοῦ ἢ λόγῳ διαθεσιμότητος τῇ αἰτήσει τοῦ ἢ μὴ, ἢ λόγῳ θέσεως αὐτοῦ εἰς ἀργίαν ἕνεκα ποιότητος καὶ ἕνεκα παντὸς ἐτέρου λόγου, τοῦ ἐτέρου ἡμίσεος περιερχομένου εἰς τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων. Ἐὰν ὁ ἠσφαλισμένος τοῦ Ταμείου δὲν εἶναι μέτοχος τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τῶν Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων περιέρχεται εἰς τὸ Ταμεῖον ὀλοκλήρως τὸ ποσὸν τῶν ὡς ἀνω κρατήσεων.

ζ) Ἐκ καταβολῆς δραχμῶν δύο χιλιάδων (2.000) ὑπὸ τοῦ τὸ πρώτον διοριζομένου εἰς θέσιν ἀμίσθου ἠσφαλισμένου πρώτης τάξεως καὶ ἐκ δραχμῶν χιλίων (1.000) παρὰ τοῦ τὸ πρώτον διοριζομένου εἰς θέσιν ἀμίσθου ἠσφαλισμένου δευτέρας τάξεως.

Προκειμένου διορισμοῦ Δικηγόρων ἀπ' εὐθείας παρ' Ἐφετεῖο ἢ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ ἢ ἄνω καταβολῇ ὀρίζεται εἰς δραχ. τέσσαρας χιλιάδας (4.000) διὰ τὴν πρώτην περίπτωσιν καὶ δραχμὰς ἑπτὰ χιλιάδας πεντακοσίας (7.500) διὰ τὴν δευτέραν.

Ἡ μὴ καταβολὴ τῶν ἀνω ποσῶν ἐπάγεται ἀπαράδεκτον τῆς αἰτήσεως περὶ διορισμοῦ.

η) Ἐκ καταβολῆς δραχμῶν πεντακοσίων (500) ὑπὸ τοῦ ἀσκουμένου πτυχιούχου τῆς νομικῆς. Οἱ Δικηγορικοὶ Σύλλογοι δὲν δύναται νὰ ἐγγράψωσι τὸν ἀσκούμενον ἀνευ προσκομίσεως σχετικῶς διπλοτύπου πληρωμῆς εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ ἀνω ποστοῦ.

θ) Ἐκ καταβολῆς δραχμῶν δύο χιλιάδων (2.000) παρὰ τοῦ προαγομένου παρ' Ἐφεταῖς Δικηγόρου καὶ ἐκ δραχμῶν τριῶν χιλιάδων πεντακοσίων (3.500) παρὰ τοῦ προαγομένου παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ τοιούτου.

Εἰς περίπτωσιν ἀπ' εὐθείας προαγωγῆς παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ καταβάλλονται ἀμφότερα τὰ ἀνω ποσά.

Ἡ μὴ καταβολὴ τῶν ποσῶν τούτων ἐπάγεται ἀπαράδεκτον τῆς περὶ προαγωγῆς αἰτήσεως.

ι) Ἐκ καταβολῆς δραχμῶν διακοσίων (200) διὰ πᾶσαν ἐγγράφον γνωμοδότησιν νομικοῦ περιεχομένου, μὴ ἐπιβαλλομένην ὑπὸ νόμου καὶ συντασσομένην παρ' οἰουδήποτε Δικηγόρου ἢ νομικοῦ ἠσφαλισμένου ἢ μὴ τοῦ Ταμείου, ἐφ' ὅσον προσάγεται ἐνώπιον Δικαστηρίου ἢ ἄλλης Ἀρχῆς.

ια) Ἐκ καταβολῆς λεπτῶν πενήτηκοντα (0,50) διὰ πᾶσαν ἐγγείρισιν μηνύσεως ἢ ἐγκλήσεως, ὡς καὶ ἐκθεσιν προφορικῆς τοιαύτης, παρὰ παντὸς καὶ δραχμῆς μίσας (1) παρ' ἠσφαλισμένου.

ιβ) Ἐκ καταβολῆς ὑπὸ τοῦ Δικηγόρου ἢ Δικολάβου δραχ. πέντε (5) κατὰ τὴν ὑποβολὴν οἰασθήποτε αἰτήσεως ἢ δικηγόρου, ὡς καὶ παντὸς ὑπομνήματος πρὸς τὸ Ταμεῖον Νομικῶν, Δικηγορικῶν καὶ Συμβολαιογραφικῶν Συλλόγων καὶ Συλλόγων Δικαστικῶν Κλητῆρων, τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης, Ὁργανισμοὺς Δημοσίου Δικαίου ὑπαγομένους εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τοῦτο, εἰς Εἰρηνοδικεῖον, Πταισματοδικεῖον, τοὺς Γραμματεῖς τῶν Δικαστηρίων τούτων, Ἐκδικαστικὴν Ἐπιτροπὴν ὑπεθέσεων διοικητικῆς φύσεως, πρώτου βαθμοῦ, Εἰδικὸν Ἀηξιαρχεῖον, Εἰρηνοδικὴν, Πταισματοδικὴν καὶ Ὑποθηκοφύλακα, ὡς καὶ κατὰ τὴν ἀσκήσιν οἰουδήποτε ἐνδίκου μέσου.

Ἐκ δραχμῶν δέκα (10) ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω ἐγγράφων καὶ ἐνδίκων μέσων ἀπευθυνομένων πρὸς Πρωτοδικεῖον, Πλημμελειοδικεῖον, μονομελὲς ἢ πολυμελὲς, Διοικητικὸν Δικαστήριον πάσης φύσεως, τοὺς Γραμματεῖς τῶν Δικαστηρίων τούτων, Ἐκδικαστικὴν Ἐπιτροπὴν οἰασθήποτε διοικητικῆς φύσεως δευτέρου βαθμοῦ, Ἀγορανομικὸν Δικαστήριον, εἰς τοὺς Πρῶτους ἐδρους καὶ τοὺς Γραμματεῖς τῶν Δικαστηρίων τούτων, τοὺς παρ' αὐτοῖς Εἰσαγγελεῖς, Ἐπιτρόπους, Ἀνακριτὰς καὶ Εἰσηγητὰς.

Ἐκ δραχμῶν εἴκοσι πέντε (25) ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω ἐγγράφων καὶ ἐνδίκων μέσων ἀπευθυνομένων πρὸς Ἐφετεῖον, Στρατοδικεῖον, Ναυτοδικεῖον, Ἀεροδικεῖον, πρὸς τοὺς Προέδρους καὶ τοὺς Γραμματεῖς τῶν Δικαστηρίων τούτων, τοὺς παρ' αὐτοῖς Εἰσαγγελεῖς, Ἐπιτρόπους, Ἀνακριτὰς καὶ Εἰσηγητὰς.

τάς. Ἐκ δραχμῶν τεσσαράκοντα πέντε (45) ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω ἐγγράφων καὶ ἐνδίκων μέσων ἀπευθυνομένων πρὸς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, τὸν Ἀρείου Πάγου, τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, τὸ Στρατιωτικὸν Ἀναθεωρητικὸν Δικαστήριον καὶ Κακουργιοδικεῖον, πρὸς τοὺς Προέδρους καὶ Γραμματεῖς τῶν Δικαστηρίων αὐτῶν, τοὺς παρ' αὐτοῖς Εἰσαγγελεῖς, Ἐπιτρόπους καὶ Εἰσηγητάς.

ιγ) Ἐκ καταβολῆς δραχμῶν πέντε (5) ὑπὸ Δικηγόρου ἢ Δικολάβου διὰ τὴν πρώτην καὶ πᾶσαν μετ' ἀναβολὴν ἐγγραφὴν ὑποθέσεως εἰς τὰ πινάκια τοῦ Εἰρηνοδικείου, δραχμῶν δέκα (10) εἰς τὰ πινάκια τοῦ Πρωτοδικείου μονομελοῦς ἢ πολυμελοῦς, δραχμῶν εἴκοσι πέντε (25) εἰς τὰ πινάκια τοῦ Ἐφετείου καὶ δραχμῶν τεσσαράκοντα πέντε (45) εἰς τὰ πινάκια τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

ιδ) Ἐκ καταβολῆς δραχμῶν πέντε (5) ὑπὸ Δικηγόρου ἢ Δικολάβου δι' ἐκάστην παράστασιν αὐτοῦ, ἐνώπιον Εἰρηνοδικείου, Πταισματοδικείου, οἰασδήποτε Ἐπιτροπῆς πρώτου βαθμοῦ, Εἰρηνοδικίου, Πταισματοδικίου, Ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου, Συμβολαιογράφου ἐν τῇ διεξαγωγῇ πλειστηριασμοῦ ἢ ἐν ἐνεργείᾳ οἰασδήποτε πράξεως. Ἐκ δραχμῶν δέκα (10) δι' ἐκάστην παράστασιν ἐνώπιον Πρωτοδικείου. Πλημμελειοδικείου Μονομελοῦς ἢ Πολυμελοῦς, Διοικητικοῦ Δικαστηρίου πάσης φύσεως, οἰασδήποτε Ἐπιτροπῆς δευτέρου βαθμοῦ, Ἀγορανομικοῦ Δικαστηρίου, τῶν Προέδρων τῶν Δικαστηρίων τούτων, Εἰσαγγελέως, Δικαστοῦ, Ἀνακριτοῦ, Εἰσηγητοῦ, Ἐπιτρόπου, Δικαστικοῦ Συμβουλίου, Ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου καὶ ἐν γένει ἐνώπιον πάσης Δικαστικῆς Ἀρχῆς, ὡς καὶ δι' ἐκάστην παράστασιν κατὰ τὴν ἀπογραφὴν πραγμάτων πτωχεύσεως, σφράγισιν, ἀποσφράγισιν καὶ κατάθεσιν ἐγγράφων πρὸς τὴν Γραμματεῖ τῆς πτωχεύσεως. Ἐκ δραχμῶν εἴκοσι πέντε (25) δι' ἐκάστην παράστασιν ἐνώπιον Ἐφετείου, Στρατοδικείου, Ἀεροδικείου, Ναυτοδικείου, Προέδρου τῶν Δικαστηρίων τούτων, τῶν παρ' αὐτοῖς Εἰσαγγελέων, Ἐπιτρόπων, Ἀνακριτῶν καὶ Εἰσηγητῶν. Ἐκ δραχμῶν τεσσαράκοντα πέντε (45) δι' ἐκάστην παράστασιν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, τοῦ Ἀρείου Πάγου, τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, τοῦ Στρατιωτικοῦ Ἀναθεωρητικοῦ Δικαστηρίου καὶ Κακουργιοδικείου, τῶν Προέδρων τῶν Δικαστηρίων τούτων καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς Εἰσαγγελέων, Ἐπιτρόπων καὶ Εἰσηγητῶν.

ιε) Ἐκ καταβολῆς ποσοῦ ἴσου πρὸς εἴκοσι ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (200) ἐπὶ τοῦ καταβαλλομένου ἐκάστοτε ποσοῦ λόγῳ δικαστικοῦ ἐνόημου ἀγωγῆς ἢ ἄλλου δικογράφου ὑποκειμένου εἰς δικαστικὸν ἐνόημον κατὰ τὰς οἰκείας διατάξεις. Ἡ μὴ πληρωμὴ ἐπάγεται οἷος συνεπείας καὶ ἢ μὴ καταβολὴ τοῦ δικαστικοῦ ἐνόημου κατὰ τὰ ἐν ἀρθρῷ 8 τοῦ Νόμου Γ.Ν.Ο.Η. 1912 «περὶ δικαστικοῦ ἐνόημου» ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Νόμου 235)1914 ὀριζόμενα.

ιστ) α) Ἐκ καταβολῆς ποσοτοῦ ἐνὸς ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (100) ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἀντικειμένου πάσης συμβάσεως διὰ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου καταρτιζομένης, πλην τῶν ἐν τῷ παρόντι ἐξαίρεσεων, ὡς καὶ πάσης ἐξοφλήσεως ἀπαιτήσεως διὰ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου γινομένης ἢ συναινέσεως πρὸς ἐξάλειψιν ὑποθήκης ἢ προσημειώσεως, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν κατάρτισιν τῆς σχέσεως δι' ἣν ἢ ἐξοφλήσις, ἢ ὑποθήκη, ἢ προσημείωσις, δὲν κατεβλήθη τὸ ὡς ἀνωτέρω ἀναλογικὸν δικαίωμα.

Κατ' ἐξαίρεσιν τὸ ἄνω δικαίωμα περιορίζεται:

1. Ἐπὶ ἐργολαβικῶν συμβάσεων ἐν αἷς εἰς τῶν συμβαλλομένων εἶναι τὸ Δημόσιον, Δημόσια ἐν γένει Ὑπηρεσίαι, Ἱδρύματα καὶ Ὁργανισμοὶ ἢ νομικὰ πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, εἰς ἧμισυ (1)2) ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν.

2. Ἐπὶ συμβολαιογραφικῶν πράξεων ἰδρύσεως Ἱδρυμάτων Φιλανθρωπικῶν καὶ Κοινωφελῶν σκοπῶν εἰς τὸ ἐν τέταρτον (1)4).

3. Ἐπὶ πράξεων συμβιβασμοῦ, ἀφορωσῶν κληρονομίας, κληροδοσίας καὶ δωρεᾶς πρὸς τὸ Κράτος καὶ Κοινωφελῆ Ἱδρύματα ἢ σκοποὺς διεπομένους ὑπὸ τοῦ Α. Ν. 2039)1939, ὡς ἐτροποποιήθη, εἰς τὸ ἧμισυ (1)2) μὴ δυνάμενα νὰ ὑπερβῶν τὰς δραχ. 1.000.

4. Ἐπὶ περιπτώσεων, καθ' ἃς κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις περιορίζεται τοῦτο ἢ δεσπίζονται ἀπαλλαγῇ.

ββ) Ἐκ καταβολῆς ποσοτοῦ πέντε τοῖς χιλίοις (500) ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ κεφαλαίου πάσης συνιστωμένης ἐμπορικῆς ἐταιρείας, ὡς τοῦτο προσδιορίζεται ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Οἰκονομικῆς Ἐφορίας, διὰ τὴν κατὰ τὰ ἀρθρα 42-46 τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου δημοσιεύσιν τῶν καταστατικῶν τῶν ἐταιρειῶν τούτων.

Εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ αὐτοῦ ποσοτοῦ ὑπόκεινται ἐπὶ τῇ κατὰ τὰ ἄνω δημοσιεύσει 1) ἡ αὔξησις τῶν κεφαλαίων ἢ ἐπερχομένη διὰ τροποποιήσεως τῶν καταστατικῶν τῶν ἀνωτέρω ἐταιρειῶν, ἐξαίρουμένων τῶν ἐταιρειῶν περιορισμένης εὐθύνης, 2) τὸ κεφάλαιον τῶν μετατρεπομένων ὁμορρυθμῶν ἢ ἑτερορρυθμῶν ἐταιρειῶν εἰς ἀνωνύμους ἢ τοιαύτας περιορισμένης εὐθύνης καὶ τάνάκαλιν καὶ 3) τὸ κεφάλαιον τῶν παρατετινωμένων ὡς ἀνωτέρω ἐταιρειῶν, ἐφ' ὅσον αἱ σχετικαὶ πράξεις δημοσιεύονται μετὰ 15θήμερον ἀπὸ τοῦ χρόνου τῆς λήξεώς των. ἢ αἱ πράξεις παρατάσεως συνετάγησαν μετὰ τὴν λήξιν τούτων.

Πᾶσα ἄλλη τροποποίησις ἢ παράτασις ὑπόκειται εἰς καταβολὴν δραχμῶν πέντε (5).

γγ) Ἐκ καταβολῆς ποσοτοῦ πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (500) ἐκ τῶν, κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, παρὰ τῶν συμβολαιογράφων ἐπὶ παντὸς συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου, εἰσπραττομένων ἀναλογικῶν δικαιωμάτων.

Κατ' ἐξαίρεσιν, εἰς τὰς κατωτέρω περιπτώσεις καταβάλλεται ὑπὸ τῶν συμβολαιογράφων:

1) Ἐκ τοῦ εἰσπραττομένου, κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, ὑπὸ τοῦ Συμβολαιογράφου δικαιώματος διὰ τὴν ἐνέργειαν πλειστηριασμοῦ, ὡς καὶ τοῦ τοιοῦτου ἐπὶ ματαιώσει τοῦ πλειστηριασμοῦ ἐπερχομένη μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς περιλήψεως προγράμματος πλειστηριασμοῦ, ἢ διὰ τὴν σύνταξιν ἀπογραφῆς ἢ καταστατικοῦ ἀνωνύμου ἐταιρείας, τὸ ἧμισυ.

2) Ἐκ τῶν δικαιωμάτων τοῦ Συμβολαιογράφου διὰ τὴν σύνταξιν δημοσίας διαθήκης ἢ πίνακος κατατάξεως δραχ. πενήτηκοντα (50).

δδ) Ἐκ καταβολῆς δραχμῆς μιᾶς (1) καταβαλλομένης ὑπὸ τοῦ Συμβολαιογράφου δι' ἐπικολλήσεως ἐνόημου ἐπὶ πάσης συντασσομένης συμβολαιογραφικῆς πράξεως ἢ συμβολαίου, ὡς καὶ παντὸς ἐκδιδομένου ἀντιγράφου ἢ ἀποσπάσματος.

εε) Ἐκ καταβολῆς ποσοτοῦ δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (100) ἐπὶ τοῦ, ἐπὶ τῇ βᾶσει τῆς δηλώσεως, καταβαλλομένου φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων καὶ πλοίων, πλην τῶν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἐξαίρεσεων.

Ἐν περιπτώσει ὀριστικοῦ καθορισμοῦ ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Οἰκον. Ἐφορίας ἢ ἄλλης ἐντεταλμένης ἀρχῆς μείζονος ἀξίας, ἢ διαφορὰ μεταξὺ τοῦ καταβληθέντος τῷ Ταμείῳ δικαιώματος καὶ τοῦ προκύπτοντος τοιοῦτου ἐκ τοῦ ὀριστικοῦ προσδιορισμοῦ τῆς φορολογητέας ἀξίας, ὑπολογιζομένης ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς, συνεισπράττεται μετὰ τῆς διαφορᾶς τοῦ σχετικοῦ φόρου ἢ τέλους.

Ἡ διαφορὰ αὕτη ὀφείλεται καὶ προκειμένου περὶ τῶν ἐν ἐδαφ. ιστ' (α) συμβάσεων.

ζζ) Ἐκ καταβολῆς δραχμῶν τριῶν (3) διὰ πᾶσαν ἐν πρωτοτύπῳ καταχώρισιν γενομένην ὑπὸ παντὸς ἀμίσθου Ὑποθηκοφύλακος ἢ ἀνακληρωτοῦ αὐτοῦ καταβαλλομένων ὑπὸ τούτου (τοῦ Ὑποθηκοφύλακος) ἅμα τῇ καταχώρισει.

ηη) Ἐκ ποσοτοῦ δύο καὶ ἧμισιοις τοῖς χιλίοις (2,500) ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἀντικειμένου, διὰ τὴν μεταγραφὴν πάσης πράξεως μεταβιβάσεως ἀκινήτου ἢ οἰουδήποτε ἐμπραγμάτου δικαιώματος ἐπὶ ἀκινήτου, καταβαλλομένου ὑπὸ τοῦ πρὸς δὴ ἢ μεταβίβασιν εἰς τὸν συντάσσοντα τὸ σχετικὸν συμβόλαιον Συμβολαιογράφου, ὑπ' εὐθύνην του, ἐξαίρεσει τῶν ἐξ ἐπαχθοῦς αἰτίας μεταβιβάσεων ἀκινήτων ἢ ἐμπραγμάτων δικαιωμάτων τῶν ἐν τῷ Νόμῳ 1587)50 ἀναφερομένων καὶ τῶν περιπτώσεων, καθ' ἃς, δυνάμει νόμων, δεσπίζεται εἰδικῶς μείωσις ἢ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τοῦ δικαιώματος τούτου.

Ἐν περιπτώσει ὀριστικοῦ καθορισμοῦ ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Οἰκον. Ἐφορίας ἢ ἄλλης ἐντεταλμένης ἀρχῆς μείζονος ἀξίας, ἢ διαφορὰ μεταξὺ τοῦ καταβληθέντος τῷ Ταμείῳ δικαιώματος καὶ τοῦ προκύπτοντος τοιοῦτου ἐκ τοῦ ὀριστικοῦ προσδιορισμοῦ τῆς φορολογητέας ἀξίας, ὑπολογιζομένη ὑπὸ

της αρμοδίας Αρχής, συνεπράττεται μετά της διαφορᾶς τοῦ σχετικοῦ φόρου ἢ τέλους.

9) Ἐκ δραχμῶν δύο καὶ λεπτῶν πενήτην (2,50) δι' ἐκάστην ἐπίδοσιν, τοῦ ἡμίσεος δὲ δι' ἐπίδοσεις, τὸ ἀποδεικτικῶν τῶν ὁποίων δὲν ὑπόκειται εἰς τέλος χαρτοσήμου, ἐξαιρουμένων τῶν ἀφορωσῶν ποινικὰ δικόγραφα ἢ ἄλλα ἐγγράφα δημοσίων ἀρχῶν, καὶ δραχ. 2ξ (6) διὰ πᾶν πρόγραμμα πλειστηριασμοῦ ἢ ἐπαναληπτικῶν τοιοῦτον, διὰ πᾶσαν ἐκθεσιν κηρύξεως, ἐξώσεως, ἀποβολῆς, ἐγκαταστάσεως, προσωποκρατήσεως, ὡς καὶ διὰ διαμαρτυρικῶν οἰονδήποτε, καταβαλλομένων ὑπὸ τοῦ ἐνεργοῦντος τὰς πράξεις ταύτας δικαστικοῦ κλητῆρος ἢ ἄλλου ὄργανου.

Οἱ δικαστικοὶ κλητῆρες ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν τήρησιν μητρώου ἐπίδοσεων δι' ἐκάστην τῶν ἄνω περιπτώσεων καὶ ἐτέρου ἐκθέσεων χορηγουμένων αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ Ταμείου ἐπὶ καταβολῇ τοῦ ἀντιτίμου.

κ) Ἐξ ἑτησίας εἰσφορᾶς τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Συμβολαιογράφων ἐκ δραχ. πεντακοσίων χιλιάδων (500.000) καταβαλλομένης εἰς τὸ Ταμεῖον εἰς τὸ τέλος ἐκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους.

Τὸ ποσὸν τοῦτο, ἀναπροσκαρδύζεται κατ' ἔτος, ἀρχῆς γιγνομένης ἀπὸ τοῦ ἔτους 1962, εἰς ποσὸν δραχμῶν ἰσοῦμενον πρὸς ποσοστὸν 70 ο) ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἑτησίων συμβολαιογραφικῶν πράξεων, οὐχὶ ὁμῶς ἑλασσον τῶν δραχ. πεντακοσίων χιλιάδων (500.000).

κα) Ἐκ κρατήσεως ποσοστοῦ ἐνὸς καὶ ἡμίσεος τοῖς ἐκατὸν (11)2 ο) ἐπὶ τοῦ ποσοῦ πάσης προμηθείας ἐπωσθήποτε γιγνομένης, ἐργολαβίας, ἀνεγέρσεως ἢ ἐπισκευῆς κτιρίου ἢ ἄλλου ἔργου, δαπάνης λόγιου μεταφορᾶς, ἐκποίτησεως ἀγρῆστου ὕλικου καὶ τῶν καταβληθέντων ἐνοικίων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης καὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ ἐπωσθήποτε ἐξαρτωμένων ὑπηρεσιῶν.

Ὁ ὑπὲρ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων ἰσχύων ἀντίστοιχος πόρος διατηρεῖται.

Προκειμένου περὶ ὀργανισμῶν πάσης φύσεως Δημοσίου Δικαίου, ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀρμοδιότητα, ἐποπτεῖαν ἢ ἐπωσθήποτε ἐξαρτωμένων ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης, ὁ ἄνωτέρω πόρος ὀρίζεται εἰς ποσοστὸν δύο ἐπὶ τοῖς ἐκατὸν (2 ο) ο).

κβ) Ἐκ δραχμῶν πέντε (5) δι' ἕκαστον πιστοποιητικὸν ἐκδιδόμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης, τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, ἀρμοδιότητος τῶν Ὑπουργοῦ τούτου, Ὑποθηκοφυλακείου ἢ Μεταγραφοφυλακείου ἢ Κτηματολογικοῦ Γραφείου, τῶν Δικηγορικῶν καὶ Συμβολαιογραφικῶν Συλλόγων καὶ Συλλόγων Δικαστικῶν Κλητῆρων, Δικαστικῆς Αρχῆς, τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπιτροπείας, τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἢ Συμβολαιογράφου ἢ οἰονδήποτε Δικαστηρίου Τακτικοῦ ἢ Διοικητικοῦ ἐν γένει, Στρατιωτικοῦ ἢ Ναυτικοῦ ἢ Ἀεροπορίας, Προέδρου ἢ Γραμματέως ἢ Ἐπιτρόπου, Εἰσαγγελέως, Μεταφραστικοῦ Γραφείου, Μεταφραστοῦ, Ἑρμηνέως, Βοηθοῦ ἑρμηνέως καὶ ἐμειψίου εἰδικοῦ ληξιαρχείου, ὡς ἐπίσης καὶ δι' ἕκαστον ἀπόσπασμα ἢ ἀντίγραφο ἐκδιδόμενον ὑπὸ τῶν ἄνω ἀρχῶν, Συλλόγων, Δικαστικοῦ ὑπαλλήλου, Δικηγόρου, Δικολόγου, Δικαστικοῦ Κλητῆρος, πλὴν τῶν Συμβολαιογράφων, ἐφ' ὅσον τὰ πιστοποιητικὰ ἢ ἀντίγραφα ταῦτα ἐκδίδονται πρὸς χρῆσιν τῶν ἠσφαλισμένων ἢ συνταξιούχων τοῦ Ταμείου.

κγ) Ἐκ ποσοῦ ἴσου πρὸς δέκα πέντε τοῖς ἐκατὸν (15 ο) ο) ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῆς ἐπιβαλλομένης χρηματικῆς ποινῆς ἢ προστίμου καὶ συναφῶν δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τελῶν παρὰ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπιτροπείας, παρὰ τοῦ Ἀρείου Πάγου, παρ' Ἐφετείου, Κακουρηγοδικείου, Πλημμελειοδικείου, Πταιματοδικείου, Στρατοδικείου, Ναυτοδικείου, ἢ Διαρκεῶς Στρατοδικείου Ἀεροπορίας ἢ τῶν τακτικῶν Φορολογικῶν Δικαστηρίων οἰονδήποτε βαθμοῦ ἢ παρ' οἰονδήποτε Δικαστηρίου Φορολογικῶν παραβάσεων ἢ Φορολογικῶν Ἐπιτροπῶν, καὶ ἐν γένει, Δικαστηρίων ἢ Δικαστοῦ, ὡς καὶ ποσοῦ ἴσου πρὸς δέκα πέντε τοῖς ἐκατὸν (15 ο) ο) ἐπὶ τοῦ ὀριζομένου ποσοῦ πρὸς μετατροπὴν ἐπιβληθείσης εἰς τινα ποινῆς, εἰσπραττομένων μετὰ τοῦ προστίμου κλπ.

κδ) Ἐκ δραχμῆς μιᾶς (1) καταβαλλομένης παρὰ παντός, εἰς ὃν ἐπιβάλλεται ποινὴ στερητικὴ τῆς ἐλευθερίας.

κε) Ἐκ τῶν προσόδων τῆς διαχειρίσεως ἐν γένει τῆς περιουσίας τοῦ Ταμείου.

κστ) Ἐκ τῶν καταβολῶν λόγῳ γάμου.

κζ) Ἐκ τῶν ἐσόδων τῶν προσερχομένων ἐκ τῆς ἐκδόσεως ὑπὸ τοῦ Ταμείου δικαστικῆς ἐφημερίδος ἢ περιοδικοῦ (Δελτίου).

κη) Ἐκ τῶν ἐσόδων τῶν προσερχομένων ἐκ τῆς διαχείσεως τῶν ἐγγυήσεων τῶν Συμβολαιογράφων.

κθ) Ἐκ τῶν πρὸς τὸ Ταμεῖον δωρεῶν ἢ κληροδοτημάτων.

2. Εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ὑπὸ στοιχεῖα ια', ιβ', ιγ' καὶ ιδ' ἀναγραφόμενων δὲν ὑπόκειται οἱ κατὰ Νόμον ἐκπρωποῦντες τὸ Δημόσιον ἐνώπιον Δικαστηρίου Δημοσίου Ὑπαλλήλου, ὡς καὶ οἱ ἐπὶ πτυχία ἀντιμισθία ἀμειβόμενοι πληρεξούσιοι τῶν κρατικῶν Ταμείων, Ἰδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων καὶ Ὄργανισμῶν ἐν γένει Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως.

3. Ἀπαλλάσσεται τῆς πληρωμῆς τοῦ ὑπὸ στοιχεῖον ιε' πόρου ὁ ἐξ ἐπαγγέλματος διοριζόμενος συνήγορος κατηγορουμένου ἐπ' ἀκροατηρίου.

4. Ἀσφαλιστικαὶ εἰσφορᾶι ὀφείλονται καὶ ὑπὸ τῶν συμπληρωσάντων τεσσαρακονταετῆ συντάξιμον ὑπηρεσίαν μέχρι καὶ τῆς ἐξόδου τῶν ἐκ τῆς ἀσφαλίσεως. Αἱ μὴ καταβληθεῖσαι παρακρατοῦνται ὑποχρεωτικῶς ἐκ τῆς συντάξεως. Ἡ τοιοῦτω τρόπῳ ἐξόφλησις τῶν μὴ καταβληθεισῶν εἰσφορῶν δὲν παρέχει δικαίωμα εἰς προσαύξισιν τῆς συντάξεως κατὰ τὸ ἄρθρον 19.

5. Αἱ ἐν ἄρθροισι 10, παρ 1 ἑδαφ. α', β', γ', δ', ε', ς', ζ', η', θ', ι', ιβ', ιγ', ιδ', ιστ' ὑπεδαφ. γγ, ιζ' ιδ', κ', κβ', παρ. 7, 12, 23, 34, 35, 36 καὶ 40 τοῦ παρόντος ἀναφερόμεναι εἰσφορᾶι τῶν ἠσφαλισμένων καὶ γενικῶς δικαίωματα τοῦ Ταμείου, καθοριζόμενα εἰς ὄρισμένον ποσὸν δραχμῶν ἢ εἰς ποσοστὸν ἐπὶ ἄλλων ποσῶν ἢ καθ' οἰονδήποτε ἄλλον τρόπον (ἀριθμοῦς παραστάσεων κλπ.) ἀναπροσκαρδύζονται ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ, Δικαιοσύνης καὶ Οἰκονομικῶν, μετὰ πρότασιν καὶ σύμφωνον γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, πλὴν τῶν δι' ἐνόμητων εἰσπραττομένων, αἵτινες ἀναπροσκαρδύζονται κατὰ 30 ο) ἀνά τριεσίαν, ἐν κλιμακῶσει δὲ ἐντὸς αὐτῆς, μὴ δυνάμενον νὰ ὑπερβῇ τὸ 10 ο) δι' ἕκαστον ἔτος.

6. Καθυστερούμεναι ἀσφαλιστικαὶ ὑποχρεώσεις ἐν γένει ἢ δικαίωματα τοῦ Ταμείου ἐξοφλοῦνται διὰ καταβολῆς τῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς πληρωμῆς καθωρισμένων ποσῶν, διὰ τὴν ἐξοφλουμένην ὑποχρέωσιν ἢ δικαίωμα τοῦ Ταμείου.

7. Ἡ παρὰ τοῦ Συμβολαιογράφου παρεχόμενη δυνάμις τῶν ἀρθρῶν 174—175 τοῦ Ὄργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων καὶ τῶν Διαταγμάτων τῆς 9ης Φεβρουαρίου 1835 καὶ 21ης Μαρτίου 1836 ἐγγυήσις εἶδεται διὰ μετροπῶν χρημάτων κατατιθεμένων εἰς τὸ Ταμεῖον ἀτόκως καὶ ὀρίζεται διὰ τῶν διοριζομένων παρ' ἑδρα Βιηρονοδικείου εἰς δραχμὰς τρισεχίας (3.000), παρ' ἑδρα Πρωτοδικείου εἰς δραχμὰς ἑξαεχίας (6.000) καὶ ἐν Ἀθήναις, Πειραιεὶ καὶ Θεσσαλονικίᾳ εἰς δραχμὰς δεκαεχίας (10.000).

Οὐδεὶς διορίζεται Συμβολαιογράφος ἀν μὴ ἐπισυνάη τῇ αἰτήσει του γραμματίου καταθέσεως τῆς ὡς ἄνω καθορισμένης ἐγγυήσεως εἰς τὸ Ταμεῖον.

Ἡ ἐγγυήσις ἐπιστρέφεται μετὰ ἑξ μῆνας ἀπὸ τῆς παρατίσεως ἢ ἀπολύσεως τοῦ Συμβολαιογράφου, ἐφ' ὅσον ὁ Συμβολαιογράφος δὲν ὀφείλει τι πρὸς τὸ Ταμεῖον ἐκ δικαιωμάτων κλπ.

Αἱ μέγαι τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. 18)1944 κατατεθεῖσαι ἐγγυήσεις δὲν ἀποδίδονται ὑπὸ τοῦ Ταμείου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Δελτίον Δικαστικῶν Δημοσιεύσεων.

Ἄρθρον 11.

1. Τὸ Ταμεῖον δύναται νὰ ἐκδίδῃ δικαστικὴν ἐφημερίδα ἢ περιοδικὸν (Δελτίον).

2. Εἰς τὴν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐφημερίδα ἢ περιοδικόν, ἐφ' ὅσον ἐκδίδεται, γίνονται, πλὴν τῶν ἐν τῇ ἐπομένῃ παραγράφῳ ἐξαιρέσεων, πᾶσαι αἱ ὑπὸ τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ παντός ἐτέρου νόμου διατασσόμεναι ἢ προβλεπόμεναι ἐν γένει, διὰ φέλλου ὑπὸ τῆς

Κυβερνήσεως ώρισμένου ή διὰ τού τύπου έν γένει, δημοσιεύσεις, ή ή μία τών δημοσιεύσεων τούτων, όπόταν διατάσσονται ή προβλέπονται τοιαύται εις πλείονας έφημερίδας, ώς και πρόσθετος δημοσίευσις, εάν τοιαύτη όρίζεται δι' έφημερίδος εκδιδόμενης έν ώρισμένω τόπω, πλην τού τής εκδόσεως τής έφημερίδος ή δελτίου τού Ταμείου.

3. Αί δημοσιεύσεις τών προβλεπομένων περιλήψεων τών Συμβολαιογράφων υπό τών άρθρων 894, 968 και 969 τής Πολιτικής Διοικήσεως γίνονται διὰ τής κατά την παράγραφον πρώτην έφημερίδος ή περιοδικού, έφ' όσον αυτά άφορώσι πλειστηριασμούς ενεργουμένους έν τή περιφέρεια τού τέως Δήμου Αθηνών. Τό αυτό ισχύει και διὰ τά υπό τού άρθρου 41 τού Νόμου 5230 και υπό τών άρθρων 42 παρ. 2 και 59 παρ. 2 Νομοθετικού Διατάγματος τής 17ης Ιουλίου) 13 Αυγούστου 1923 «περί ειδικών διατάξεων επί Ανωμόμων Έταιρειών» προβλεπόμενα προγράμματα πλειστηριασμού και είδοποιήσεις.

4. Η μή εκδοσις τής έφημερίδος ή τού δελτίου άποδεικνύεται διὰ πιστοποιήσεως τού Προέδρου τού Ταμείου.

5. Αί ήμέραι εκδόσεως και κυκλοφορίας τής έφημερίδος ή δελτίου, ή τιμή κατά φύλλον τούτου, ή έτησίαν συνδρομή τών εις αυτά έγγραφομένων, τά δικαιώματα εκάστης δημοσίευσως κατά στίχον και πάσα άλλη λεπτομέρεια τής εκδόσεως, λειτουργίας, καταχωρίσεως και κυκλοφορίας τού δελτίου όρίζονται εκάστοτε δι' άποφάσεων τού Διοικητικού Συμβουλίου τού Ταμείου, δημοσιευόμενων εις τó δελτίον τούτο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Άναγνώρισις Γάμου.

Άρθρον 12.

1. Άπαντες οι ήσφαλισμένοι και συνταξιούχοι ύποχρεούνται εις δήλωσιν τού παρ' αύτών τελεσθέντος ή τελουμένου γάμου, ώς και τών γεννήσεων, νομιμοποιήσεων ή αναγνωρίσεων τέκνων.

2. Τό διὰ την άναγνώρισιν τού γάμου όφειλόμενον ποσόν κανονίζεται αναλόγως τής τάξεως, εις ήν ανήκεν ή ανήκει ή ήσφαλισμένος κατά τόν χρόνον τής τελέσεως τούτου, προκειμένου δέ περί ήσφαλισμένου έχοντος τελέσει γάμον πρό τής έναρξεως τής άσφαλίσεως του αναλόγως τής τάξεως, εις ήν ανήκεν ή ανήκει κατά την έναρξιν τής άσφαλίσεως.

Τό άνω ποσόν καθορίζεται εις δραχμάς τέσσαρας χιλιάδας (4.000) διὰ τούς ήσφαλισμένους α' τάξεως και δραχμάς δύο χιλιάδας πεντακοσίας (2.500) διὰ τούς ήσφαλισμένους β' τάξεως και καταβάλλεται έντός έτους από τής τελέσεως τού γάμου ή τής έναρξεως τής άσφαλίσεως. Μετά παρέλευσιν τής προθεσμίας ταύτης ύπολογίζεται προσάυξησις προς 5ο) έτησίως μέχρι ύλοσχερούς έξοφλήσεως.

3. Προκειμένου περί γάμου τελουμένου υπό συνταξιούχου όφείλεται τó έν τή προηγουμένη παράγραφω καθοριζόμενον ποσόν, αναλόγως τής τάξεως εις ήν ανήκεν ή ανήκει ούτος κατά την έξοδόν του εκ τής άσφαλίσεως και καταβάλλεται τó Ταμείω έντός έτους από τής τελέσεως τού γάμου. Έν μή εμπροθέσμως καταβολή τού όφειλόμενου ποσού ούδέν εκ τής άσφαλίσεως δικαίωμα παράγεται ύπέρ τής οικογενείας τού συνταξιούχου.

4. Έν περιπτώσει τελέσεως δευτέρου ή τρίτου γάμου, δι' έκαστον τοιούτον καταβάλλεται τó κατά τ' άνωτέρω καθοριζόμενον ποσόν.

5. Η ύποχρέωσις καταβολής λόγω γάμου δέν αίρεται έν περιπτώσει άκυρώσεως ή λύσεως τού γάμου όποισδήποτε.

6. Είς την κατά τās διατάξεις τών παραγράφων 1, 2 και 3 τού παρόντος καταβολήν ύποχρεούται ό άγαμος ήσφαλισμένος, άναγνωρίζων έξωγάμων τέκνον ή πλείονα τοιαύτα, ώς και εκείνος, έναντι τού όποιου έγένετο δικαστική άναγνώρισις έξωγάμου ή έξωγάμων τέκνων, κατά τās διατάξεις τών άρθρων 1533 και 1555 τού Αστικού Κώδικος.

Τό ποσόν καθορίζεται αναλόγως τής τάξεως, εις ήν ανήκεν ή ανήκει ό πατήρ κατά τόν χρόνον τής γεννήσεως τού τέκνου. Μετά την παρέλευσιν έτους από τής γεννήσεως τού τέκνου, άρχεται προσάυξησις προς 5ο) έτησίως.

7. Επί έκουσίας ή δικαστικής άναγνωρίσεως έξωγάμων

τέκνων κατά την διατάξιν τής προηγουμένης παραγράφου, καταβάλλεται τó ως άνω ποσόν ιδιαίτέρως διὰ τά έξ εκάστης γυναικός γεννώμενα.

8. Έάν κατά την λήξιν τής άσφαλίσεως όφείλεται: όλόκληρον ή μέρος τού διὰ την άναγνώρισιν γάμου ή δι' έκουσίαν ή δικαστικήν άναγνώρισιν έξωγάμων τέκνων ώρισμένου ποσού, κρατείται ή άπονεμομένη εις τόν ήσφαλισμένον ή την οικογένειαν αύτου μηνιαία σύνταξις μέχρι πλήρους έξοφλήσεως τής όφειλής, συμφηριζόμενη πρός αύτήν.

9. Έν περιπτώσει συνταξιοδοτήσεως μέλους πατρικής οικογενείας θανόντος άγάμου ήσφαλισμένου ή συνταξιούχου, όφείλεται υπό τού συνταξιοδοτουμένου τó έν παράγραφω 2 τού παρόντος άρθρου όριζόμενον ποσόν, αναλόγως τής τάξεως εις ήν ανήκεν ό ήσφαλισμένος κατά τόν χρόνον τού θανάτου του, ή τής τάξεως βάσει τής όποιας έσυνταξιοδοτείτο, προκειμένου περί συνταξιούχου, παρακρατείται δέ κατά τά έν τή προηγουμένη παράγραφω όριζόμενα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Τρόπος εισπράξεως έσόδων.

Άρθρον 13.

1. Πάσα έξ οιασδήποτε αιτίας άπαιτήσις τού Ταμείου είτε κατά τών ήσφαλισμένων, είτε κατά τρίτου, δύναται να εισπραττεται και κατά τās περί εισπράξεως δημοσίων έσόδων εκάστοτε ισχυούσας διατάξεις διὰ τών Ταμείων τού Δημοσίου.

Νόμιμος τίτλος πρός εισπραξιν είναι διὰ τó Ταμείον:

α) Ό υπό τής άρμοδίας ύπηρεσίας τού Ταμείου προσδιορισμός τού κατά τās διατάξεις τού παρόντος όφειλόμενου και εισπρακτέου ποσού, τού είδους τού έσόδου και τής αιτίας, δι' ήν όφείλεται.

β) Η υπό τών Έπιθεωρητών και Έποπτών έν γένει τού Ταμείου θεβαίωσις έν εκθέσει έπιθεωρήσεως όφειλόμενων, υπό ήσφαλισμένων ή μή, έσόδων τού Ταμείου, υπό τού παρόντος προβλεπομένων, μετά τού έπιβληθέντος, λόγω κυρώσεως, προσθέντου ποσού.

γ) Η υπό ύπολόγου τού Ταμείου έν εκθέσει του θεβαίωσις όφειλόμενου, παρ' ύποχρέου εις καταβολήν, πόρου τού Ταμείου, ώς και τού διὰ την μή καταβολήν έπιβληθέντος, τó ήσφαλισμένου ή μή προσθέντου ποσού λόγω κυρώσεως.

δ) Η όφειλή ή άποδεικνυόμενη έξ έγγράφων.

ε) Η όφειλή ή προκύπτουσα έξ έγγράφων ιδιωτικών ή δημοσίων, παρεχόντων θεβαίωσιν περί τής ύπάρξεως τής όφειλής και τού ποσού αύτης κατά την έννοιαν τού άρθρου 253 Πολ. Διοικήσεως.

2. Διὰ την εισπραξιν άπαιτήσεων τού Ταμείου εκ πάσης αιτίας επιτρέπεται ή κατάσχεσις εις χείρας τού Ταμείου Άσφαλίσεως Συμβολαιογράφων, τού Ταμείου Προνοίας Αμισθων Δικαστικών Κλητήρων, τού Ταμείου Προνοίας Δημοσίων Υπαλλήλων, τών κατά τόπους Ταμείων Προνοίας Δικηγόρων, ώς και παντός έτέρου Ταμείου Άσφαλίσεως, τών ύπ' αύτών όφειλόμενων εις όφειλήτην ήσφαλισμένον ή τήν οικογένειαν αύτου έφ' άπαξ βοηθήματος ή περιοδικής παροχής, τής τελευταίας όμως όχι πέραν τών 3) 4. Επίσης επιτρέπεται ή κατάσχεσις μέχρι τού όλου τών δικαιωμάτων όφειλετών Συμβολαιογράφων, τών εισπρακτομένων επί τών κατά τά άρθρα 33 τού Α.Ν. 356)1936, 2 τού Α.Ν. 1175)1936 και 1 τού Ν. Δ. 652)1948, ώς ούτοι μεταγενεστέρως έτροποποιήθησαν, κρατικών κλπ. συμβολαίων, εις χείρας τών ένταλαμμένων την διαχείρισιν και διανομήν τούτων, ύποχρεομένων να καταδέτωσιν, την έπομένην τής διανομής, παρά τή Εθνική Τραπεζή τής Ελλάδος τó κατασχεθέν ποσόν, διά λογαριασμόν τού Ταμείου και να άποστέλλωσιν άμα εις αύτό ύνομαστικήν κατάστασιν τών όφειλετών Συμβολαιογράφων, καθ' όν έγένετο ή κατάσχεσις, αναγραφόμενου έναντι τού όνόματος έκάστου, τού κατασθέντος ποσού και συναποτελουμένης τής σχετικής άποδείξεως καταθέσεως.

3. Επί τού Ταμείου εφαρμόζονται αι διατάξεις τών κεφαλαίων Ζ' (περί ύποθήκης) και Θ' (Δικονομικαί διατάξεις) τού Νομοθετικού Διατάγματος τής 17 Ιουλίου) 13 Αυγούστου 1923 «περί ειδικών διατάξεων επί ανωμόμων έταιρειών»,

ὡς τοῦτο ἠρμηνεύθη καὶ ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Α.Ν. 90) 1936 καὶ τῶν μεταγενεστέρων τοιούτων, ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ διατάξεις αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται εἰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

4. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ Ταμεῖον ὅπως ἐκδίδῃ εἰδικὰ ἔνσημα διὰ τὴν εἰσπραξίν τῶν πόρων αὐτοῦ.

Διὰ Βασιλικῶν Διαταγμάτων ἐκδιδόμενων ἐκάστοτε προτάσει τῶν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, καθορίζονται ὁ τρόπος τῆς εἰσπράξεως καὶ ἀποδόσεως τῶν πόρων, ὁ τύπος, ὁ τρόπος τηρήσεως τοῦ ἀσφαλιστικοῦ βιβλιαρίου περὶ οὗ τὸ ἐδάφ. γ' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ παρόντος καὶ τῶν βιβλίων μητρώων ἐπιδόσεων καὶ ἐκθέσεων, περὶ ὧν τὸ ἐδάφ. δ' τῆς αὐτῆς παραγράφου τοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου, ὡς καὶ πᾶσα σχετικὴ πρὸς ταῦτα λεπτομέρεια, τὸ ὄριον εἰσπράξεως δι' ἐνσήμων ἢ διὰ διπλοτύπων, οἱ ὑπόλογοι τῆς διαχειρίσεως ἐν γένει, τὰ τῆς ἐπιβλέψεως, τὰ τοῦ τρόπου ἀποδόσεως τῶν μετὰ τῶν Δημοσίων ἐσόδων συνεισπραττομένων, τὰ τοῦ τρόπου τῆς ἐπιβολῆς τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ παρόντος προβλεπομένων κυρώσεων, τὰ τοῦ τρόπου τοῦ διὰ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου (29) προβλεπομένου διαχειριστικοῦ ἐλέγχου, ὡς καὶ πᾶσα λεπτομέρεια ἀποσκοποῦσα εἰς τὴν κανονικὴν καὶ ταχέαν ἀπόδοσιν εἰς τὸ Ταμεῖον τῶν πόρων του, πλὴν τῶν ἐν παραγράφοις 5 καὶ 6 τοῦ παρόντος εἰδικῶς ὀριζομένων.

Εἰδικῶς προκειμένου περὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 10 παρ. 1 ἐδάφ. ιστ', ιη', κγ' καὶ κδ' συνεισπραττομένων μετὰ τῶν δημοσίων ἐσόδων πόρων τοῦ Ταμείου, οὗτοι ἀποδίδονται μερίμνη τῶν Δημοσίων Ταμείων εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Ταμεῖον.

Δι' ἀποφάσεων τοῦ Διοικ. Συμβουλίου δύνανται ν' αὐξάνωνται ἐκάστοτε καὶ αἱ ἐν χρήσει κλάσεις τῶν εἰδικῶν ἐνσήμων εἰσπράξεως τῶν πόρων αὐτοῦ.

5. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καθορίζονται ἐκάστοτε ὁ τρόπος τῆς προμηθείας ἐνσήμων διὰ τὴν εἰσπραξίν τῶν πόρων, ὁ τύπος αὐτῶν, ὁ τρόπος τῆς χρήσεως καὶ διαχειρίσεως, τῆς ἀκυρώσεως αὐτῶν, τὰ δικαιούμενα πρὸς ἀπόληψιν τῆς εἰδικῆς προμηθείας πρόσωπα καὶ ἐν γένει πᾶσα σχετικὴ λεπτομέρεια.

6. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον δύνανται δι' ἀποφάσεώς του, ἐγκρινόμενης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης, ν' ἀναθέσῃ ἐπὶ προμηθείᾳ ἢ ἄλλῃ ἀποζημιώσει εἰς μίαν ἢ καὶ πλείονας τῶν ἀνεγνωρισμένων Τραπεζῶν ἢ εἰς τὰ Ταχυδρομικὰ Ταμειοτήρια ἢ εἰς τὴν ταχυδρομικὴν ἐν γένει ὑπηρεσίαν καὶ τὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα, ὡς καὶ εἰς δημοσίους ὑπαλλήλους ἠσφαλισμένους καὶ μὴ ἢ εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία τὴν εἰσπραξίν τῶν πόρων τοῦ Ταμείου, τὴν πώλησιν τῶν ἐνσήμων ὡς καὶ τὴν πληρωμὴν παροχῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Τοποθέτησις καὶ διαχειρίσις κεφαλαίων.

* Ἄρθρον 14.

1. Ἡ διάθεσις καὶ ἡ ἐπένδυσις τῶν κεφαλαίων τοῦ Ταμείου γίνεται ἐλευθέρως δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου λαμβανομένης κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν τῶν μελῶν αὐτοῦ, ἐφαρμοζομένων τῶν νόμων περὶ ἐλέγχου τῆς πίστεως. Ἡ κατάθεσις τῶν κεφαλαίων αὐτοῦ ἐνεργεῖται παρὰ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἢ παρ' ἄλλῃ ἀνεγνωρισμένης Τραπεζῆς ὑπὸ μορφήν ἐντόκου καταθέσεως.

2. Τὰ κεφάλαια τοῦ Ταμείου ἐπενδύονται ὡς ἑξῆς:

α) Εἰς χρεώγραφα τοῦ Κράτους.

β) Εἰς ὁμολογίας ἢ μετοχὰς τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

γ) Εἰς ὁμολογίας ἢ μετοχὰς τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

δ) Εἰς ὁμολογίας ἢ μετοχὰς τῆς Ἑθνικῆς Κτηματικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

ε) Εἰς μετοχὰς ἐπιχειρήσεων κοινῆς ὠφελείας.

στ) Εἰς δάνεια πρὸς νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου. με

ρήτραν χρυσοῦ ἢ δολλαρίου, ἐφ' ὅσον παρέχεται ἡ ἐγγύησις τοῦ Κράτους.

ζ) Εἰς ὁμολογίας ἐκδιδόμενας ὑπὸ ἐπιχειρήσεων κοινῆς ὠφελείας, αἵτινες ἀπολαύουσιν εἰδικῶν προνομίων.

η) Εἰς ἀγορὰν κεντρικῶν ἀκινήτων ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν.

θ) Εἰς δάνεια ἐπὶ τόκῳ ὑφ' οἰκονομικῆς μορφῆς εἰς φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα ἐπὶ πρώτῃ ὑποθήκῃ πλήρους κυριότητος ἀστικῶν κτημάτων κειμένων ἐντὸς τῶν σχεδίων τῶν πόλεων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, προκειμένου δὲ περὶ δανείων εἰς ἠσφαλισμένους ἢ συνταξιούχους τοῦ Ταμείου καὶ ἐπὶ πρώτῃ ὑποθήκῃ πλήρους κυριότητος ἀστικῶν ἀκινήτων κειμένων ἐντὸς τῶν σχεδίων τῶν πόλεων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς, Θεσσαλονίκης καὶ τῶν προαστείων τούτων, ὡς καὶ τῶν πόλεων ἐδρῶν Πρωτοδικείων.

ι) Εἰς προξοφλήσεις ἐπὶ τόκῳ 5ο)ο κατ' ἀνώτατον ὄριον ἕξ μηνῶν ἀποδοχῶν τῶν ἐμίσθων ἠσφαλισμένων τοῦ Ταμείου καὶ συντάξεων τῶν συνταξιούχων αὐτοῦ. Ἡ ἀπόδοσις τούτων γίνεται εἰς τριάκοντα ἕξ ἴσας μηνιαίας δόσεις διὰ κρατήσεων ἐκ τοῦ μισθοῦ ἢ τῆς συντάξεως, ἅς ὑποχρεοῦνται νὰ ἐνεργῶσι κατ' ἕκαστον μῆνα οἱ προϊστάμενοι τῶν οἰκείων ὑπηρεσιῶν.

3. Κατ' ἐξαιρέσιν ἐπιτρέπεται ἡ χορήγησις ἀπλῶν δανείων ἐπὶ τόκῳ 4ο)ο εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ Ταμείου, ἐξοφλουμένων διὰ μηνιαίων τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων. Τὸ ποσὸν τοῦ οὗτω χορηγουμένου δανείου δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ σύνολον τῶν ἀποδοχῶν τριῶν μηνῶν, ἐν οὐδεμίᾳ δὲ περιπτώσει ἐπιτρέπεται ἡ χορήγησις ἑτέρου δανείου πρὸ τῆς ὀλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως τοῦ προηγουμένου τοιούτου.

4. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ Ταμεῖον κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου λαμβανομένης κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν τῶν μελῶν αὐτοῦ νὰ δανείζηται παρὰ φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων ἐπὶ ὑποθήκῃ τῶν ἀκινήτων αὐτοῦ ἢ ἐπὶ ἐνεχύρῳ τῶν χρεωγράφων του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ΄

Ἀσφαλιστικὸν σύστημα λειτουργίας τοῦ Ταμείου.

* Ἄρθρον 15.

1. Αἱ δαπάναι τοῦ Ταμείου δι' ἀσφαλιστικὰς παροχὰς καὶ ἕξοδα διαχειρίσεως καλύπτονται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1961 κατὰ τὸ ἀσφαλιστικο—οἰκονομικὸν σύστημα τῆς «καθαρᾶς κατανομῆς, μετὰ δημιουργίας ἐγγυητικοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου». Αἱ εἰσφοραὶ τῶν ἠσφαλισμένων θὰ καθορίζωνται κατ' ἕκαστην περίοδον κατανομῆς, οὕτως ὥστε τὸ ποσὸν τούτων σὺν τῷ ποσῷ τῶν λοιπῶν πόρων, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ διὰ τὸ «ἐγγυητικὸν κεφάλαιον», ὡς κατωτέρω διατιθεμένου ποσοστοῦ τούτων, νὰ καλύπτῃ ἐκάστοτε τὰς δαπάνας τοῦ Ταμείου, καθοριζόμενας ὡς ἐν τῇ ἐπομένῃ παραγράφῳ.

2. Περίοδος τῆς «κατανομῆς» ὀρίζεται διετής.

Κατ' ἕκαστην διετίαν, ἀρχῆς γινομένης ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1961, θὰ καταρτίζεται σχέδιον ἀσφαλιστικῶν παροχῶν, ὧν τὰ ποσὰ θὰ ἰσοζυγίζωνται μετὰ τοὺς ἀντιστοίχους πόρους τοῦ Ταμείου μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ διὰ τὸ «ἐγγυητικὸν κεφάλαιον» ὡς κατωτέρω διατιθεμένου ποσοστοῦ τούτων.

3. Τὸ «Ἐγγυητικὸν Ἀποθεματικὸν Κεφάλαιον» σχηματίζεται ἐκ τῶν κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἐπενδύσεων τοῦ Ταμείου εἰς ἀκίνητα καὶ χρηματογράφα καὶ προσουξάνεται ἐκάστοτε διὰ ποσοστοῦ 10ο)ο ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐκ πάσης αἰτίας πόρων τοῦ Ταμείου. Τὸ Ἐγγυητικὸν Ἀποθεματικὸν Κεφάλαιον δὲν δύναται νὰ διατεθῇ δι' ἀσφαλιστικὰς δαπάνας κατὰ τὰ πρώτα δέκα ἔτη ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος. Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς δεκαετίας τὸ Κεφάλαιον τοῦτο δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ διὰ κάλυψιν ἀσφαλιστικῶν δαπανῶν τοῦ Ταμείου, ἐφ' ὅσον ἡ σχέση ἐτήσιας μέσης ἀτομικῆς εἰσφορᾶς τῶν ἠσφαλισμένων πρὸς τὴν μέσην ἀντίστοιχον σύνταξιν εἶναι μεγαλύτερα τοῦ 1)4. Ὡς μέση ἐτήσια ἀτομικὴ εἰσφορὰ θεωρεῖται τὸ πηλίκον τοῦ

τωνόλου των έτησιών πόρων διά του αριθμού των έν ενεργεία ήσφαλισμένων.

4. Τα έκάστοτε διετή σχέδια κατανομής των δαπανών του Ταμείου καταρτίζονται έντός του δευτέρου εξαμήνου του προηγούμενου τής διετίας έτους παρά του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου και έγκρίνονται δι' απόφάσεως του επί τής Δικαιοσύνης Υπουργού.

"Έλεγχος, Λογιστικόν Σύστημα.

"Άρθρον 16.

1. Μετά την λήξιν έκάστου λογιστικού έτους ενεργείται έλεγχος τής διαχειρίσεως του Ταμείου πό τριμελούς Έπιτροπής, συγκειμενης έξ ενός ήσφαλισμένου όριζόμενου υπό του Υπουργού Δικαιοσύνης, ως Προέδρου, ενός υπαλλήλου του Υπουργείου Οικονομικών όριζόμενου υπό του Υπουργού των Οικονομικών και ενός όρκωτου λογιστού πρόβλεπομένου υπό του Ν. Δ. 3329)55.

Η Έξελεγκτική Έπιτροπή ενεργεί τον έλεγχον έντός των γραφείων του Ταμείου και υποβάλλει την σχετική έκθεσιν τής προς το Υπουργείον Δικαιοσύνης. Αντίγραφα ταύτης υποχρεούται να υποβάλλη συγχρόνως προς τά Διοικ. Συμβούλια, του Ταμείου, των Δικηγορικών Συλλόγων Αθηνών, Πειραιώς και Θεσσαλονίκης, ως και του Συμβολαιογραφικού Συλλόγου του Έφετείου Αθηνών.

Είς έκαστον μέλος τής ως άνω Έξελεγκτικής Έπιτροπής καταβάλλεται υπό του Ταμείου, λόγω αποζημιώσεως, ποσον καθοριζόμενον έκάστοτε διά κοινής απόφάσεως των επί τής Δικαιοσύνης και Οικονομικών Υπουργών, μετά γνώμην του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου.

2. Τον έλεγχον των απόφάσεων και πράξεων έν γενει τής Διοικήσεως του Ταμείου άσκει έκάστοτε ο επί τής Δικαιοσύνης Υπουργός δι' ενός άνωτέρου δημοσίου υπαλλήλου.

3. Η λογιστική υπηρεσία του Ταμείου και ή κατάρτισις του έτησιού ισολογισμού αυτού ενεργείται κατά τας διατάξεις του Δ)τος τής 27 Φεβρουαρίου 1933 «περί τής λογιστικής λειτουργίας των Οργανισμών Κοινωνικής Ασφαλίσεως και του τρόπου τής συντάξεως των Ισολογισμών αυτών».

4. Το Λογιστικόν έτος του Ταμείου άρχεται και λήγει κατά τας αντίστοιχους ήμερομηνίας τας ισχύουσας διά τή Δημόσιον.

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Προϋποθέσεις άπονομής συντάξεως είς Ήσφαλισμένους.

"Άρθρον 17.

1. Δικαίωμα είς μηνιαίαν σύνταξιν έκ του Ταμείου έχει ο ήσφαλισμένος, ο έξερχόμενος τής ασφαλίσεως:

α) Έάν έχη συμπεπληρωμένον 30ετή χρόνον ασφαλίσεως άσχέτως ηλικίας.

β) Έάν έχη συμπεπληρωμένον 25ετή χρόνον ασφαλίσεως και ηλικίαν 60 ετών.

γ) Έάν έχη συμπεπληρωμένον 20ετή χρόνον ασφαλίσεως και ηλικίαν 65 ετών.

δ) Έάν άπολυθή τής υπηρεσίας μετά 25ετή χρόνον ασφαλίσεως, άσχέτως ηλικίας, έκτός αν ή άπόλυσις όφείλεται είς άποχήν έκ των καθυκόντων του.

ε) Έάν έχη συμπεπληρωμένον 10 ετών χρόνον ασφαλίσεως και καταστή σωματικώς ή διανοητικώς άνίκανος διά την άσκησιν τής υπηρεσίας του.

στ) Έάν έχη συμπεπληρωμένον 10 ετών χρόνον ασφαλίσεως και άπομακρυνθή τής υπηρεσίας λόγω όριου ηλικίας, προκειμένου δε περί Δικηγόρου και Δικολάβου μετά την συμπλήρωσιν του 70ου έτους τής ηλικίας των.

ζ) Έάν άπομακρυνθή τής υπηρεσίας ήσφαλισμένη μετά την συμπλήρωσιν χρόνου ασφαλίσεως 25 ετών.

2. Ήσφαλισμένοι κριθέντες άνάπηροι ή άνίκανοι λόγω τραυμάτων ή κακουχιών πολέμου, συμφώνως τή περί αναπή-

ρων πολέμου Νομοθεσία, έξερχόμενοι τής ασφαλίσεως μετά δεκαετή χρόνον ασφαλίσεως δικαιούνται συντάξεως αντίστοιχούσης προς 30ετή συντάξιμον υπηρεσίαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Προϋποθέσεις άπονομής συντάξεως είς οικογένειαν ήσφαλισμένου ή συταξιούχου.

"Άρθρον 18.

1. Δικαιοούνται συντάξεως:

Α) Έν περιπτώσει θανάτου εγγάμου ήσφαλισμένου έχοντος συμπληρώσει χρόνον ασφαλίσεως 10 ετών ή εγγάμου συνταξιούχου του Ταμείου ή χήρα σύζυγος και τά νόμιμα ή νομιμοποιηθέντα ή διά δικαστικής απόφάσεως πλήρως αναγνωρισθέντα, ως και τά έξώγαμα εναντι τής ήσφαλισμένης μητρός κατά τους όρισμούς του Αστικού Κώδικος, έφ' όσον τά μέν άρρενα είναι άνήλικα και άγαμα, τά δε θήλεα άγαμα. Προς τά άνήλικα τέκνα έξομοιούνται και τά άγαμα άρρενα, ενήλικα μέν, άλλ' άπορα και άνίκανα προς άσκησιν οίουδήποτε βιοποριστικού επαγγέλματος, έφ' όσον ή άνικανότης επήλθε διαρκούσης τής ανηλικότητός των. Δικαίωμα συντάξεως τής χήρας συζύγου του ήσφαλισμένου ή συνταξιούχου γεννάται, εάν ο γαμος τούτου ετελέσθη έν έτος τουλάχιστον πρό του θανάτου του, όπωσδήποτε έπερχόμενου. Η προϋπόθεσις αύτη δέν απαιτείται εάν ύάρχη τέκνον έκ του γάμου γεννηθέν ή δι' αυτού νομιμοποιηθέν.

Β) Έν περιπτώσει θανάτου άγάμου ή έν χηρεία ή έν διαζεύξει άνευ τέκνων ήσφαλισμένου όπωσδήποτε έπερχόμενου, έχοντος συμπληρώσει χρόνον ασφαλίσεως 10 ετών, ή θανάτου άγάμου ή έν διαζεύξει άνευ τέκνων συνταξιούχου του Ταμείου όπωσδήποτε έπερχόμενου α) ο άπορος πατήρ, εάν κατά την ήμέραν του θανάτου του ήσφαλισμένου ή συνταξιούχου έχη συμπληρώσει τή 60ον έτος τής ηλικίας του, άλλως από τής συμπληρώσεως του 60ου έτους τής ηλικίας του, ή, άσχέτως ηλικίας, εάν είναι άνίκανος προς άσκησιν οίουδήποτε βιοποριστικού επαγγέλματος, β) μη ύάρχοντος ή εκλείποντος του πατρός, ή άπορος χήρα μήτηρ και αι άποροι άγαμοι αδελφαί, έφ' όσον ο θανών συνέζη άποδεδειγμένως μετά των ως άνω προσώπων, ή συνετήρει ταύτα μέχρι του θανάτου του.

2. Έν περιπτώσει διαζεύξεως των γονέων δικαιούνται συντάξεως ή άπορος μήτηρ και αι άποροι άγαμοι αδελφαί, εάν ο άποθιώσας συνέζη άποδεδειγμένως μετά τούτων ή συνετήρει αυτάς μέχρι του θανάτου του, εάν δε ο άποθιώσας συνετήρει άμφοτέρους τους γονείς αυτού, ή σύνταξις άνήκει μόνον είς τούτους κατ' ίσας μερίδας.

3. Έάν, ο εκλιπών ήσφαλισμένος ή συνταξιούχος κατέλιπε χήραν σύζυγον, μετά ή άνευ τέκνων, δικαιούται συντάξεως ή άπορος χήρα μήτηρ ή ή άπορος φυσική μήτηρ αυτού, έφ' όσον συνέζη και συνετηρείτο υπό τούτου κατά τά ειδικώτερον έν παρ. 6 του άρθρου 20 του παρόντος όριζόμενα.

4. Το κατά τ' άνωτέρω δικαίωμα τής μητρός παραμένει και εάν έτι ή χήρα σύζυγος και τά τέκνα εκλίπωσιν ή όπωσδήποτε άπολέσωσι τή προς σύνταξιν δικαίωμα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Καθορισμός συντάξεων.

"Άρθρον 19.

1. α) Αί παρεχόμενα υπό του Ταμείου συντάξεις καθορίζονται είς ποσόν θραχμών ίσων προς τή γινόμενον των έν τή έπομένω έδαφίω αναγραφόμενων, δι' έκάστην κατηγορίαν και τάξιν, μονάδων, επί κοινόν διά πάσας τας κατηγορίας και τάξεις συντελεστήν καθοριζόμενον κατά διετίαν διά πράξεως των Υπουργών Συντονισμού, Δικαιοσύνης και Οικονομικών μετά σύμφωνον γνώμην του Δ. Συμβουλίου του Ταμείου, αναλόγως του χρόνου ασφαλίσεως, κατά τά έν έδαφίω γ' ειδικώτερον όριζόμενα, τηρουμένης δε πάντοτε τής διά του παρόντος όριζόμενης αναλογίας μεταξύ κατηγοριών και τάξεων ήσφαλισμένων.

- β) Διά την Α' τάξιν Ἀμισθῶν 100
 Διά την Β' τάξιν Ἀμισθῶν 50
 Διά την Α' τάξιν Ἐμισθῶν 64
 Διά την Β' τάξιν Ἐμισθῶν 32

γ) Δι' ἕκαστον ἔτος ἀσφαλίσεως μέχρι τριάκοντα ἐτῶν ἡ σύνταξις εἶναι ἴση πρὸς τὸ ἐν πεντηκοστὸν τοῦ, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, καθοριζομένου ποσοῦ. Μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τριάκοντα ἐτῶν ἀσφαλίσεως, ἡ σύνταξις προσαυξάνεται κατὰ δύο πεντηκοστὰ δι' ἕκαστον ἔτος πέραν τῶν τριάκοντα ἐτῶν ἀσφαλίσεως καὶ μέχρι τοῦ τεσσαρακοστοῦ. Οἱ ἔχοντες ὑπερτεσσαρακονταετῆ σύνταξιμον ὑπηρεσίαν δικαιούνται προσαυξήσεως τῆς σύνταξεως δι' ἕκαστον ἔτος πέραν τῶν 40 ἐξ ἑνὸς πεντηκοστοῦ (1)50) καὶ μέχρι πέντε πεντηκοστῶν (5)50).

δ) Ἐάν, διὰ τοῦ, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, διακανονισμοῦ σύνταξεως, ἡ ἀνήκουσα σύνταξις εἰς τοὺς κατὰ τὴν ἰσχύρ τοῦ παρόντος συνταξιοδοτούμενος εἶναι ἐλάσσων τῆς κατὰ τὴν χρονολογίαν ταύτην ὑπ' αὐτῶν λαμβανόμενης ἐξασκοῦσθαι καταβαλλομένη καὶ ἐφεξῆς ἡ αὐτὴ σύνταξις.

ε) Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου, ὅπως, εἰς περίπτωσιν ἀπονομῆς σύνταξεως, ἀπὸ τῆς ἰσχύρος τοῦ παρόντος, μικροτέρας τῶν κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1959 καταβαλλομένων κατωτάτων ὀρίων, συμπληροῦται ταύτην μέχρι τῶν ὡς ἄνω ὀρίων, διὰ προσωρινοῦ βοηθήματος.

στ) Ἐν περιπτώσει μετατάξεως ἠσφαλισμένου ἀπὸ τῆς μιᾶς κατηγορίας εἰς τὴν ἄλλην (ἔμισθου εἰς ἄμισθον καὶ ἀνάπαλιν) ἡ σύνταξις τούτου καὶ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ κανονίζεται μικτῆ, καταβαλλομένου τοῦ εἰς ἑκάστην κατηγορίαν ἀναλογούντος ποσοῦ σύνταξεως, κατὰ λόγον τῶν ἐτῶν ὑπηρεσίας τοῦ ἠσφαλισμένου ἐν ἑκατέρᾳ τούτων. Τὰ κατὰ τὸ καταργούμενον ἐδάφιον 2 τῆς παρ. 2 τοῦ ἀρθρ. 9 τοῦ Α. Ν. 1621)1939 ἀνεγνωρισμένα ἔτη προστίθενται εἰς τὸν χρόνον ἀσφαλίσεως ἐν τῇ κατηγορίᾳ ἐκείνῃ, ἐν ἣ ὁ ἠσφαλισμένος ἔχει τὸν μείζονα χρόνον ἀσφαλίσεως.

ζ) Ἐν περιπτώσει μετατάξεως ἠσφαλισμένου ἀπὸ τῆς μιᾶς τάξεως εἰς τὴν ἄλλην, ἡ σύνταξις τούτου καὶ τῆς οἰκογενείας του καθορίζεται βάσει τοῦ διὰ τὴν τάξιν εἰς ἣν μετετάγη προβλεπομένου ποσοῦ, ἐφ' ὅσον εἰς τὴν τάξιν ταύτην ἔχει συμπληρωμένον ὑπὲρ δετῆ χρόνον ἀσφαλίσεως κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐξόδου του ἐκ τῆς ἀσφαλίσεως.

η) Δύναται τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου ὅπως, ἀναλόγως τῶν ἀποτελεσμάτων ἑκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους, δι' ἀποφάσεών του ἐγκρινομένων ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Συνταξιοδοτικῆς, Δικαιοσύνης καὶ Οἰκονομικῶν, καταβάλλῃ εἰς τοὺς συνταξιούχους τοῦ Ταμείου ἑκτακτα βοηθήματα.

θ) Ὁ κατὰ τὸ ἐδάφ. α' συντελεστής ἀπὸ τῆς ἰσχύρος τοῦ παρόντος καὶ διὰ τὴν διετίαν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1961 ἕως 31 Δεκεμβρίου 1962 ὀρίζεται εἰς εἴκοσιν ὀκτώ (28).

2. ἠσφαλισμένοι: μετὰ δεκαετῆ τοῦλάχιστον πραγματικὴν ὑπηρεσίαν καταστάντες διαρκῶς (ἰσοβίως) καὶ ὀλικῶς ἀνίκανοι λόγῳ νόσου μὴ προϋπαρχούσης τῆς ἀσφαλίσεως δικαιούνται σύνταξεως ἀντιστοιχούσης εἰς τὰ συντάξιμα ἔτη τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν προσηυξημένα κατὰ τριάκοντα πεντηκοστὰ (30)50) καὶ μέχρι συμπληρώσεως πενήκοντα πεντηκοστῶν (50)50).

Ὡς τοιαύτη ἀνικανότης νοεῖται:

Α'. Ὀλικὴ ἀπώλεια τῆς λειτουργίας:

α) τῶν δύο ὀφθαλμῶν, β) τῶν χειρῶν ἢ ποδῶν συνεπιεῖ ἀκρωτηριασμοῦ, γ) σύγχρονος ἀπώλεια ἐνὸς ἄνω καὶ ἐνὸς κάτω μέλους.

Β'. Ἀνίατος παραφροσύνη καθιστῶσα τὸν ἠσφαλισμένον ἀνίκανον πρὸς πᾶσαν ἐργασίαν ἢ ἀπασχόλησιν καὶ ἐφ' ὅσον οὗτος τελεῖ εἰς κατάστασιν ἀπαγορεύσεως καὶ

Γ'. Καθολικὴ παραλυσις.

3. Ἡ σύνταξις τῶν ἄμισθων Δικαστικῶν Κλητῆρων, τῶν μὴ δικαιωθέντων συντάξεως ἐκ τοῦ Δημοσίου λόγῳ τῆς ιδιότητός των καὶ ὡς ἔμισθων Δικαστικῶν Κλητῆρων, ὡς καὶ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν, προσαυξάνεται κατὰ 200)ο, ἐφ' ὅσον

ἡ διαφορά τῆς κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις καθοριζομένης συντάξεως καὶ τοῦ κατὰ τὴν παρ. 1 ἐδ. ε' τοῦ παρόντος ἀρθροῦ κατωτάτου ὀρίου συντάξεως εἶναι ἐλάσσων τοῦ ποσοῦ τῆς προσαυξήσεως ταύτης.

4. Κατὰ τὸ αὐτὸ ὡς ἄνω ποσοστὸν προσαυξάνεται καὶ ἡ σύνταξις τῶν Ποινικῶν Κλητῆρων καὶ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν, ὑπὸ τὸν περιορισμὸν τοῦ ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ ἀναφερομένου κατωτάτου ὀρίου, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν πρὸ τῆς ἐξόδου ἢ τοῦ θανάτου πενταετίαν ἐμισθοδοτήθησαν με ἀποδοχῆς τοῦλάχιστον ἀκολουθοῦ καὶ ἄνω.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

Κατανομὴ ἀπονεμητέας σύνταξεως εἰς οἰκογενείας.

Ἄρθρον 20.

1. Ἡ σύνταξις τῆς χήρας συνίσταται εἰς τὰ 2)4 τῆς εἰς τὸν σύζυγον ἀπονεμητέας, ἢ ἀπονεμηθείσης σύνταξεως. Συντρέχοντα τέκνα δικαιούνται τοῦ ὑπολοίπου, ἀλλ' ἕκαστον τούτων οὐχὶ πλέον τοῦ 1)4 ταύτης, κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν τῇ ἐπομένῃ παραγράφῳ ὀριζόμενα.

2. Ὑπαρχούσης χήρας καὶ τέκνων ἡ σύνταξις ἀνήκει κατὰ τὸ ἥμισυ εἰς αὐτὴν καὶ κατὰ τὸ ἕτερον ἥμισυ εἰς τὰ τέκνα κατ' ἴσας μερίδας. Ἐάν τὰ τέκνα ἢ τινὰ τούτων διατελῶσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτροπείαν ἄλλου καὶ οὐχὶ τῆς μητρὸς, δύναται ἡ ἀπαιτηθῆ ἢ κεχωρισμένη καταβολὴ τοῦ ἀνήκοντος αὐτοῖς ποσοῦ τῆς σύνταξεως.

3. Ἐκλείποντος τινὸς τῶν τέκνων ἢ ἐνηλικιωμένου τινὸς τῶν ἐκ τούτων ἀρρένων ἢ ἐρχομένου εἰς γάμον, ἡ σύνταξις ἑκάστου τῶν λοιπῶν τέκνων προσαυξάνει, ὑπὸ τὸν περιορισμὸν τῆς παρ. 1 τοῦ παρόντος.

4. Μὴ ὑπαρχούσης χήρας συζύγου ἢ ἐκλιπούσης ἢ ἀπολεσάσης τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα, ἐάν μὲν καθ' ὃν χρόνον ἐπῆλθε τοιοῦτον γεγονός ὑπάρχη ἐν τέκνον, ἡ σύνταξις συνίσταται εἰς τὰ 2)4 τῆς εἰς τὸν θανόντα ἠσφαλισμένον ἢ συνταξιούχον ἀπονεμητέας ἢ ἀπονεμηθείσης τοιαύτης, ἐάν δὲ ὑπάρχωσι πλείονα τοῦ ἐνὸς τέκνα, δικαιούνται ταῦτα ὀλοκλήρου τῆς σύνταξεως, κατ' ἴσας μερίδας, ἐπιφυλασσομένης τῆς διατάξεως τῆς παρ. 1 τοῦ παρόντος.

5. Ἐκλείποντος τινὸς τῶν τέκνων ἢ ἐνηλικιωμένου τινὸς τῶν ἐκ τούτων ἀρρένων ἢ ἐρχομένου εἰς γάμον, ἡ σύνταξις ἑκάστου τῶν λοιπῶν προσαυξάνει ἀναλόγως, ἀλλ' οὐχὶ πέραν τοῦ ἡμίσεος τῆς σύνταξεως.

6. Ἐάν ὑπάρχη χήρα μήτηρ ἢ φυσικὴ μήτηρ τοῦ ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου, ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ ἀρθροῦ 18 τοῦ παρόντος, δικαιούται αὕτη τοῦ 1)4 τῆς εἰς τὴν χήραν σύζυγον ἀνηκούσης κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους σύνταξεως, μειουμένης κατὰ τὸ ποσοῦν τοῦτο, τοῦ 1)6 δὲ τῆς εἰς τὴν σύζυγον καὶ τὰ συντρέχοντα τέκνα ἀνηκούσης σύνταξεως, μειουμένης ἀναλόγως κατὰ τὸ ποσοῦν τοῦτο.

7. Ἐκλιπούσης τῆς χήρας μητρὸς ἢ τῆς φυσικῆς μητρὸς ἢ ἀπολεσάσης τὸ πρὸς σύνταξιν δικαίωμα, ἡ μερὶς ταύτης ἀνήκει ἐκ νέου εἰς τὴν χήραν σύζυγον καὶ τὰ τέκνα, κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις.

8. Ἡ σύνταξις τοῦ πατρὸς συνίσταται εἰς τὰ 2)4 τῆς εἰς τὸν θανόντα ἀπονεμητέας ἢ ἀπονεμηθείσης τοιαύτης. Εἰς τὸ αὐτὸ ποσοῦν συνίσταται ἡ σύνταξις τῆς μητρὸς καὶ τῶν ἀδελφῶν.

9. Ἡ σύνταξις μητρὸς καὶ ἀδελφῶν ἀνήκει κατὰ τὸ ἥμισυ μὲν εἰς τὴν μητέρα, κατὰ τὸ ἕτερον δὲ ἥμισυ εἰς τὰς ἀδελφάς, κατ' ἴσας μερίδας. δύναται δὲ νὰ ἀπαιτηθῆ ἢ καταβολὴ τῆς σύνταξεως ταύτης κεχωρισμένως, ἐάν αἱ ἀδελφεὶ διατελῶσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτροπείαν ἄλλου προσώπου.

10. Ἐκλιπούσης ἢ ἐρχομένης εἰς γάμον τινὸς τῶν ἀδελφῶν, ἡ μερὶς ταύτης προσαυξάνει τὴν τῆς μητρὸς καὶ τῶν ἄλλων ἀδελφῶν.

11. Μὴ ὑπαρχούσης μητρὸς ὀλοκλήρου ἢ κατὰ τὴν παρ. 8 τοῦ παρόντος σύνταξις ἀνήκει εἰς τὰς ἀδελφάς.

12. Εάν ἀμφότεροι οἱ γονεῖς δικαιούνται συντάξεως κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 18, κατανέμεται αὕτη μεταξὺ τούτων κατ' ἴσας μερίδας.

13. Ἐξαιρετικῶς ἡ σύνταξις τῆς χήρας συζύγου, οὔσης ἀπόρου καὶ μὴ συντρεχόντων τέκνων δικαιουμένων εἰς σύνταξιν, συνίσταται εἰς ὁλόκληρον τὸ ποσὸν τῆς εἰς τὸν σύζυγον ἀπονεμητέας ἢ ἀπονεμηθείσης συντάξεως. ἐφ' ὅσον ὁ θανὼν ἠσφαλισμένος ἢ συνταξιούχος ἐκέκτητο 40ετῆ πραγματικὴν ἠσφαλισμένην ὑπηρεσίαν, εἰς τὰ τρία τέταρτα δὲ ταύτης, ἐὰν ἐκέκτητο 35ετῆ πραγματικὴν συντάξιμον ὑπηρεσίαν, ὑπῆρξε δὲ 20ετῆς ἔγγαμος συμβίωσις αὐτῶν μέχρι τῆς συμπληρώσεως τῆς 40ετοῦς ὑπηρεσίας ἢ δεκαπενταετῆς ἔγγαμος συμβίωσις μέχρι τῆς συμπληρώσεως 35ετοῦς ὑπηρεσίας.

Συντρεχόντων τέκνων δικαιουμένων συντάξεως, ἡ σύνταξις αὕτη τῆς χήρας συζύγου περιορίζεται κατὰ τὸ ποσόν, οὗτινος δικαιούνται τὰ τέκνα, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων καὶ ἐφ' ὅσον χρόνον δικαιούνται τοιαύτης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Ἐναρξίς καὶ συρροή συντάξεων.

Ἄρθρον 21.

1. Ἡ σύνταξις ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς λήξεως τῆς ἀσφαλίσεως, ἐν περιπτώσει δὲ θανάτου, ἀπὸ τῆς ἐπομένης τούτου. Ἐπὶ ἐμψίσθων ἠσφαλισμένων, δικαιουμένων ἀποδοχῶν κατὰ τοῦ Δημοσίου μετὰ τὴν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἐξοδὸν των, ἡ σύνταξις ἀρχεται ἀφ' ἧς παύσωσιν οὗτοι λαμβάνοντες ἀποδοχάς, ἐν περιπτώσει δὲ παραιτήσεως ἀπὸ τούτων, δὲν δικαιούνται συντάξεως διὰ τὸν χρόνον, καθ' ὃν ἐδικαιούντο νόμῳ ἀποδοχῶν.

2. Καθ' ἃς περιπτώσεις, διὰ τὴν συνταξιοδοτήσιν ἢ τὴν ἐπαύξισιν τῆς συντάξεως, ἀπαιτεῖται ἀπορία, ἢ σύνταξις ἢ ἡ πύξισις αὐτῆς δὲν ἀρχεται πρὸ τοῦ χρόνου τῆς συμπληρώσεως τῶν ἀποδεικτικῶν τῆς ἀπορίας, καθοριζομένου τοῦ χρόνου τούτου διὰ τῆς περὶ συνταξιοδοτήσεως ἢ ἐπαυξήσεως τῆς συντάξεως ἀποφάσεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου.

Κατ' ἐξαιρέσιν ἡ σύνταξις τῆς χήρας μητρὸς ἢ τῆς φυσικῆς μητρὸς εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ παρόντος, ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἐπομένου μηνὸς τῆς ὑπόβολῆς τῆς αἰτήσεως μετὰ τῶν πλήρων δικαιολογητικῶν.

3. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν δημιουργοῦνται ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ προσώπου δικαιώματα ἀναγνωρίσεως πλεον τῆς μῆς συντάξεως, τὸ Ταμεῖον καταβάλλει εἰς τὸν δικαιούχον μόνον μίαν σύνταξιν, κατ' ἐπιλογὴν τούτου.

4. Ἡ σύνταξις καταβάλλεται ἐν ἀρχῇ ἐκάστου μηνός.

5. Ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ δικαιούχου πρὸ τῆς εἰσπράξεως τῶν ἐκ τοῦ Ταμείου παροχῶν, μεταδιβάζονται αὗται μόνον εἰς ἐκεῖνα τὰ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα κέκτηνται ἐν τῷ χρόνῳ τοῦ θανάτου τοῦ δικαιούχου ἢ μεταγενεστέρως ἤθελον ἀποκτήσει τὰς πρὸς ἀπονομὴν συντάξεως προϋποθέσεις, ἀσχέτως τῆς ἰδιότητος αὐτῶν ὡς κληρονόμων ἐξ ἀδιαθέτου ἢ ἐκ διαθήκης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Ἀπώλεια καὶ διακοπὴ δικαιώματος.

Ἄρθρον 22.

1. Ἡ σύνταξις ἀπόλλυται:

α) Εάν ὁ δικαιούχος καταδικασθῇ εἰς ἐγκληματικὴν ποινὴν ἐπὶ κλοπῇ, ὑπεξαίρεσει, ἀπάτῃ, ἰδιοποιήσει, πλαστογραφίᾳ, ἀπιστίᾳ ἢ παραποιήσει, ἐφ' ὅσον τὰ ἀδικήματα ταῦτα στρέφονται κατὰ τοῦ Ταμείου.

β) Εάν ἡ χήρα συζύγου ἢ ἡ χήρα μητῆρ ἔλθῃ ἐκ νέου εἰς γάμον, εἴτε κατὰ τὸ ἡμεδαπὸν εἴτε κατὰ τὸ ἀλλοδαπὸν δίκαιον.

γ) Εάν ἔλθωσιν εἰς γάμον, εἴτε κατὰ τὸ ἡμεδαπὸν εἴτε κατὰ τὸ ἀλλοδαπὸν δίκαιον, τὰ θήλεα τέκνα ἢ ἀδελφαὶ τοῦ θανόντος ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου.

δ) Διὰ τῆς ἐνηλικιώσεως τῶν ἀνηλικίων ἀρρένων τέκνων

ἢ ἐὰν ταῦτα ἔλθωσιν εἰς γάμον, εἴτε κατὰ τὸ ἡμεδαπὸν εἴτε κατὰ τὸ ἀλλοδαπὸν δίκαιον.

2. Ἡ σύνταξις διακόπτεται:

α) Ἄφ' ἧς ὁ συνταξιούχος καταστῇ ἐκ νέου ἠσφαλισμένος, εἰς δὲ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἐδαφ. 3' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ παρόντος, ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἐπομένου μηνός τῆς χρονολογίας τῆς γνωματεύσεως τῆς ἐπιτροπῆς περὶ ἀποκαταστάσεως τῆς υγείας τοῦ ὡς ἀνικάνου ἀρχικῶς κριθέντος.

β) Εάν ἀγαμα θήλεα τέκνα ἢ ἀδελφαί, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 25ου ἔτους τῆς ἡλικίας, ἐξ ἐργασίας ἢ περιουσίας προσπορίζονται τὰ πρὸς τὸ ζῆν.

3. Ἀρθέντος τοῦ λόγου τῆς διακοπῆς ἐπὶ περιπτώσεων τῶν ἐδαφ. α' καὶ β' τῆς προηγουμένης παραγράφου, ἢ καταβολῆς τῆς συντάξεως ἀρχεται ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ ἐπομένου μηνός, καθ' ὃν ἐξέλιπεν ὁ λόγος οὗτος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Εἰδικαὶ παροχαί.

Ἄρθρον 23.

1. Χορηγεῖται ἐφ' ἀπαξ ἐπικουρικὴ παροχὴ:

α) Εἰς τὴν τὸ πρῶτον ἐρχομένην εἰς γάμον θυγατέρα ἢ ἠσφαλισμένου τελούσης ἐν ὑπηρεσίᾳ καὶ ἔχοντος συμπληρώσει 10ετῆ τοῦλάχιστον χρόνον ἀσφαλίσεως κατὰ τὴν τέλεισιν τοῦ γάμου αὐτῆς.

β) Εἰς τὴν τὸ πρῶτον ἐρχομένην εἰς γάμον θυγατέρα συσταξιοῦχοῦ τοῦ Ταμείου.

γ) Εἰς τὴν τὸ πρῶτον ἐρχομένην εἰς γάμον θυγατέρα λαμβάνουσαν σύνταξιν ἐκ τοῦ Ταμείου. ἢ ἧς ἡ σύνταξις διακόπτεται κατὰ τὸ ἐδαφ. β' τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ παρόντος.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον παροχὴ χορηγεῖται εἰς μίαν μόνον θυγατέρα.

3. Θυγάτηρ ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ παρόντος ἄρθρου νοεῖται ἢ ἐκ νομίμου γάμου ἢ νομιμοποιηθείσα, ὡς καὶ ἡ ἐξώγαμος, ἐφ' ὅσον ἀναγνωρίσθῃ ἐκουσίως ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἢ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἐξωμοιώθῃ πρὸς ἐκουσίως ἀναγνωρισθὲν τέκνον αὐτοῦ, κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Ἀστ. Κώδικος. πάντοτε δὲ ἐναντι τῆς ἠσφαλισμένης μητρὸς.

4. Ἐν περιπτώσει ἀκυρώσεως ἢ λύσεως, διαζυγίου ἢ θανάτου τοῦ συζύγου, τοῦ δι' ὃν ἐχορηγήθῃ ἡ εἰδικὴ παροχὴ γάμου, δὲν γεννᾶται δικαίωμα νέας εἰδικῆς παροχῆς, ἐν περιπτώσει τελέσεως ἑτέρου γάμου.

5. Ἡ εἰδικὴ παροχὴ ἀνέρχεται εἰς τὸ δωδεκαπλάσιον:

α) Ἐπὶ τῆς α' περιπτώσεως, τῆς μηνιαίας συντάξεως. ἢς θὰ ἐδικαιοῦτο ὁ ἠσφαλισμένος, ἐὰν καθίστατο συνταξιούχος, κατὰ τὸν χρόνον τῆς τελέσεως τοῦ γάμου.

β) Ἐπὶ τῆς β' περιπτώσεως, τῆς μηνιαίας συντάξεως. ἢν λαμβάνει ὁ συνταξιούχος πατήρ ἢ μήτηρ κατὰ τὸν χρόνον τῆς τελέσεως τοῦ γάμου.

γ) Ἐπὶ τῆς γ' περιπτώσεως, τῆς μηνιαίας συντάξεως. ἢς θὰ ἐδικαιοῦτο ὁ θανὼν ἠσφαλισμένος ἢ συνταξιούχος βάσει τοῦ χρόνου ἀσφαλίσεώς του, κατὰ τὸν χρόνον τῆς τελέσεως τοῦ γάμου.

6. Τὰ ὑποβλητέα δικαιολογητικὰ πρὸς ἀπόληθιν εἰδικῆς παροχῆς καθορίζονται ἐκάστοτε διὰ Β. Διοικ. προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου.

7. Ἐπὶ γάμων τελεσθέντων πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται αἱ ποιεῖσάσασαι διατάξεις.

8. Οἱ ἠσφαλισμένοι καὶ συνταξιούχοι οἱ ἔγοντες θῆλυ τέκνον, μὴ ἔλθῃ εἰς γάμον ἢ ἀποκτῶντες τοιοῦτον, ἢτοι ἐκ νομίμου γάμου ἢ νομιμοποιηθὲν ἢ ἐξώγαμοι, ἀναγνωρισθὲν ἐκουσίως ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἢ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἐξωμοιωθὲν πρὸς ἐκουσίως ἀναγνωρισθὲν τέκνον αὐτοῦ κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Ἀστ. Κώδικος ὡς καὶ ἡ ἐξώγαμος μήτηρ καὶ αἱ ἤδη συνταξιοδοτούμεναι οἰκογένειαι, ἐν αἷς περιλαμβάνεται καὶ ἀγαμος θυγάτηρ δικαιουμένη εἰδικῆς παροχῆς τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὑπογενομένη εἰς εἰσοδοὺν κατὰ μῆνα οἱ μὲν τῆς πρώτης τάξεως ἐκ διαγμῶν τριάντα (30), οἱ δὲ τῆς δευτέρας τάξεως ἐκ διαγμῶν εἴκοσι (20), ἐπὶ μίαν εἰκοσαετίαν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἢ ἀπὸ τῆς γεννήσεως, νομιμοποιήσεως ἢ ἀναγνωρίσεως τοῦ τέκνου, ἐφ' ὅσον

τοιούτον γεγονός λαμβάνει χώραν μετά την ισχύν του παρόντος.

9. Ἐν καθυστερήσει καταβολῆς τῆς ἀνωτέρω εἰσφορᾶς, ἐπιβάλλεται προσάξεις ἐπ' αὐτῆς ὅσο ἐτησίως, ἀφ' ἧς ἦτο αὕτη καταβλητέα καὶ μέχρις ἐξοφλήσεως.

10. Οἱ κατὰ τὴν ισχύν του παρόντος ἠσφαλισμένοι καὶ συνταξιούχοι ἀπαλλάσσονται τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 8 εἰσφορᾶς, ἐὰν ἐντὸς 6 μηνῶν ἀπὸ τῆς ισχύος του παρόντος δηλώσωσι τοῦτο πρὸς τὸ Ταμεῖον, ὅποτε δὲν δικαιούται τὸ τέκνον αὐτῶν τῆς ὑπὸ του παρόντος ἄρθρου προβλεπομένης παροχῆς.

11. Ὁ τρόπος τῆς καταβολῆς τῆς ἀνω ὀριζομένης εἰσφορᾶς καθορίζεται ἐκάστοτε δι' ἀσφάσεως του Διοικητικοῦ Συμβουλίου του Ταμείου.

12. Ἐὰν δὲν ἔχη καταβληθῆ ἔξ ὀλοκλήρου ἢ κατὰ τὴν παρ. 8 του παρόντος ἄρθρου εἰσφορά, ἦτοι δι' ὄλον τὸ ἐν αὐτῷ εἰκοσαετῆς διάστημα, ἐπιστάντος του χρόνου, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, καταβολῆς τῆς εἰδικῆς παροχῆς, κρατεῖται ἐκ ταύτης ὑποχρεωτικῶς τὸ μὴ καταβληθὲν ποσὸν του ὑπολοίπου χρονικοῦ διαστήματος μετὰ τῆς τυχόν ὀφειλομένης προσαξήσεως.

ΜΕΡΟΣ ΠΕΜΠΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Τρόπος βεβαίωσης χρόνου ἀσφαλίσεως καὶ προϋποθέσεων ἀπονομῆς παροχῶν.

Ἄρθρον 24.

1. Αἴτησις ἠσφαλισμένου ἢ οἰκογενείας αὐτοῦ, περὶ ἀπονομῆς συντάξεως ἢ ἄλλης παροχῆς, εἶναι ἀπαράδεκτος, ἐφ' ὅσον δὲν ἀποδεικνύεται ὑπὸ του αἰτούντος ἢ ὀλοσχερῆς ἐκπλήρωσις τῶν πρὸς τὸ Ταμεῖον ἀσφαλιστικῶν του ὑποχρεώσεων, ἐκτὸς ἂν ἄλλως ὀρίζει ὁ παρῶν Νόμος.

2. Ἡ βεβαίωσις του χρόνου τῆς ἀσφαλίσεως καὶ τῶν προϋποθέσεων ἐν γένει ἀπονομῆς παροχῶν γίνεται δι' ἀνελέγκτου ἀποφάσεως του Διοικητικοῦ Συμβουλίου του Ταμείου, κατὰ τὰ κατωτέρω ὀριζόμενα.

3. Διὰ Β. Διαταγμάτων προτάσει του ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, μετὰ σύμφωνον γνώμην του Διοικητικοῦ Συμβουλίου του Ταμείου, καθορισθῶσονται, ὁ τρόπος τῆς ἀποδείξεως του χρόνου ἀσφαλίσεως καὶ τῶν προϋποθέσεων ἐν γένει του δικαιώματος συντάξεως ἢ του δικαιώματος εἰδικῆς ἢ ἄλλης παροχῆς, ὡς καὶ πᾶσα σχετικὴ λεπτομέρεια, ἐφ' ὅσον περὶ τούτου δὲν ὀρίζει ὁ παρῶν Νόμος.

4. Δὲν ἀπαιτεῖται ἀποδείξεις τῆς πραγματικῆς ἀσκήσεως του δικηγορικοῦ λειτουργήματος, διὰ τὸν χρόνον καθ' ὃν ὁ ἠσφαλισμένος δικηγόρος διετέλεσε βουλευτής.

5. Τὸ πλεόν τῶν 6 μηνῶν χρονικὸν διάστημα κατὰ τὴν συγκεφαλαιώσιν του χρόνου ἀσφαλίσεως λογίζεται ὡς πῆρες ἔτος.

6. Ὅπου ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ διὰ τὴν γένεσιν δικαιώματος συντάξεως ἢ τὴν ἐπαύξησιν ταύτης ἀπαιτεῖται ὡς προϋπόθεσις σωματικὴ ἢ διανοητικὴ ἀνικανότης, αὕτη βεβαιούται δι' ἐνόρκου γνωματεύσεως ἐπιτροπῆς ἐκ τριῶν ἰατρῶν ὀριζομένων ὑπὸ του Διοικητικοῦ Συμβουλίου του Ταμείου. Ἡ γνωμάτευσις τῆς ἀνω Ἐπιτροπῆς εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ Ταμεῖον, ἐὰν ἐξεδόθῃ ὁμοφώνως, ἐν ἐναντίῳ δὲ περιπτώσει ἀποφασίζει τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον κατὰ τὴν ἐλευθέραν κρίσιν αὐτοῦ.

Ἡ δαπάνη τῆς διαδικασίας καὶ ἡ ἀμοιβὴ τῶν ἰατρῶν βαρύνει ἔξ ὀλοκλήρου τὸν ἠσφαλισμένον.

Ἡ αἴτησις του ἠσφαλισμένου διὰ τὴν βεβαίωσιν τῆς ἀνικανότητος δέον νὰ ὑποβάληται ἐπὶ ποινῇ ἀπωλείας του δικαιώματος πρὸ τῆς λήξεως τῆς ἀσφαλίσεως ἢ ἐντὸς 6 μηνῶν τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς, προκειμένου δὲ περὶ ἐνηλικιωθέντος ἄρρενος ἀνικάνου τέκνου, ἐντὸς 6 μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνηλικιώσεως ἢ του θανάτου του ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου.

Δὲν ἀπαιτεῖται ἢ κατὰ τὴν ἀνωτέρω διαδικασίαν βεβαίωσις τῆς ἀνικανότητος ἐμμίσθων ἠσφαλισμένων ὅταν ἀνεγνωρισθῇ αὐτοῖς δικαίωμα συντάξεως δι' ἀσφάσεως του Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, λόγω παθῆσεως ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ καὶ ἐνεκα ταύτης.

7. Ὅπου ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ διὰ τὴν γένεσιν δικαιώματος

συντάξεως ἢ ἐπαύξησιν ταύτης ἀπαιτεῖται ὡς προϋπόθεσις ἢ ὑπαρξίς ἀπορίας, αὕτη κρίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς οικονομικῆς καταστάσεως τῆς ὑφισταμένης κατὰ τὸν χρόνον του θανάτου του ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου, λαμβανομένης ὑπ' ἑψὶν τῆς περιουσιακῆς καταστάσεως του ἐνδιαφερομένου καὶ τῶν ἐν γένει συνθηκῶν διαβιώσεως τούτου.

Ἡ περὶ τούτου αἴτησις δέον νὰ ὑποβάληται ἐντὸς προθεσμίας ἐνός ἔτους ἀπὸ του θανάτου του ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου, ἢς παρερχομένης ἀπράκτου ἀπόλλυται πᾶν ἐκ τῆς ἀπορίας ἐξαρτώμενον δικαίωμα.

Προκειμένου περὶ συνταξιοδοτουμένων θηλέων τέκνων, συμπληρωσάντων τὸ 25ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, ἢ ἀνω προθεσμία ἄρχεται ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τῆς ἡλικίας ταύτης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Ἄναθεώρησις ἀποφάσεων.

Ἄρθρον 25.

1. Αἱ ἀποφάσεις του Διοικητικοῦ Συμβουλίου του Ταμείου περὶ ἀπονομῆς συντάξεως ἢ ἄλλης παροχῆς ὑπόκεινται εἰς ἀναθεώρησιν ὑπ' αὐτοῦ, κατὰ τὰς ἐπομένους διατάξεις.

2. Ἀναθεώρησιν δικαιούται νὰ ζητήτῃ ἐφ' ἅπαξ καὶ ἐντὸς ἐνός ἔτους ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως ὁ ἐνδιαφερομένος καὶ ἐν περιπτώσει θανάτου ἢ οἰκογένεια αὐτοῦ.

3. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον δικαιούται καὶ οἰκοθῆν νὰ προβαίνει ἐκάστοτε εἰς τὴν ἀναθεώρησιν τῶν ἀποφάσεων του, εἰδικότερον δὲ τῶν τοιούτων περὶ ἀπονομῆς συντάξεως ἢ παροχῆς ὑξήμενης τοιαύτης λόγω ἀνικανότητος ἢ ἀπορίας.

4. Αἱ περὶ ἀναθεωρήσεως ἀποφάσεων ὑποθέσεις εἰσάγονται πρὸς συζήτησιν εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, κατόπιν ἐγγράφου εἰσηγήσεως μέλους αὐτοῦ ὀριζομένου ὑπὸ του Προέδρου.

5. Τὰ τυχόν κατόπιν τῆς ἀναθεωρήσεως ἐπιστρεπτέα πρὸς τὸ Ταμεῖον ἢ τῷ δικαιοῦχῳ ἢ τῇ οἰκογενείᾳ αὐτοῦ ἀποδίδονται ἀτόκως.

6. Αἱ διατάξεις τῆς παρ. 1 του παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ πάσης ἄλλης ἀποφάσεως του Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐκτὸς ἂν εἰδικῶς ὀρίζει ἄλλως ὁ παρῶν Νόμος.

ΜΕΡΟΣ ΕΚΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Ἀνεχώρητον, ἀκατάσχετον, συμψηφισμὸς

Ἄρθρον 26.

1. Ἀπαγορεύεται ἐκχώρησις καὶ κατὰσχεσις τῆς συντάξεως καὶ πάσης ἄλλης παροχῆς του Ταμείου, τῶν καταθεμιένων παρ' αὐτῷ ἐγγυήσεων, τῶν ἐγγυήσεων τῶν Συμβολαιογράφων καὶ τῶν ἀντιμισθιῶν του προσωπικοῦ αὐτοῦ, πᾶσα δὲ τοιαύτη πράξις εἶναι αὐτοδικαίως ἄκυρος.

2. Κατ' ἐξαιρέσιν ἐπιτρέπεται ἢ κατὰσχεσις του 1)4 τῆς συντάξεως συνταξιούχου ἢ του 1)4 τῆς ἀντιμισθίας του προσωπικοῦ του Ταμείου λόγω διατροφῆς ἀνιόντων, κτιόντων καὶ συζύγου, κατόπιν ἀδείας του Προέδρου Πρωτοδικῶν ἢ λόγω οἰασθήποτε ὀφειλῆς πρὸς τὸ Δημόσιον.

3. Δύναται τὸ Ταμεῖον ὅπως συμψηφίξῃ ὀλοκλήρον τὸ πρὸς τῆς ἀπονεμηθείσης συντάξεως ἢ ἄλλης παροχῆς, πρὸς ἀπαιτήσιν αὐτοῦ κατὰ του ἠσφαλισμένου ἢ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ, ἀπορρεούσης ἐξ οἰασθήποτε αἰτίας καὶ ἀσχέτως τῆς ιδιότητος τῶν δικαιούχων συντάξεως μελῶν τῆς οἰκογενείας ὡς κληρονόμων του ὀφειλέτου του Ταμείου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Παραγραφαί.

Ἄρθρον 27.

1. Τὸ δικαίωμα συντάξεως ἢ ἄλλης παροχῆς παραγράφεται μετὰ πέντε ἔτη ἀφ' ἧς ἐγεννήθη, ἐὰν ὁ δικαιούχος δὲν ὑποβάλλῃ ἐντὸς του χρόνου τούτου τὴν σχετικὴν αἴτησιν μετὰ τῶν ὑπὸ του νόμου ὀριζομένων δικαιολογητικῶν, ἐπιφυλασσομένων τῶν εἰδικῶν περὶ τούτου ὀρισμῶν του παρόντος.

2. Ἐν οὐδεμιᾷ ὁμως περιπτώσει δύναται ν' ἀναγνωρισθῇ σύνταξις ἢ ἄλλη περιοδικὴ παροχὴ διὰ προηγούμενον τῆς

εις τὸ Ταμείον ὑποβολῆς τῆς, κατὰ τὴν παράγραφον 1, αἰτίας, χρονικὸν διάστημα, ὑπερβαῖνον τὸ ἓν ἔτος.

3. Περιοδικαὶ παροχαὶ λόγῳ συντάξεως παραγράφονται μετὰ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τοῦ ἐπομένου ἐκείνου, καθ' ὃν κατέστησαν ἀπαιτήται.

Ἡ ἐνιαυσία παραγραφή τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἔδαφίῳ παροχῶν, αἰτίνας ἀνάγονται εἰς χρόνον προγενέστερον τῆς ἀναγνωρίζουσας ταύτας ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς.

4. Πᾶσα ἀπαιτήσις κατὰ τοῦ Ταμείου, λόγῳ ἀχρεωστικῆς καταβολῆς ἢ κρατήσεως ὑπὲρ τούτου ἐξ εἰσδηλοῦς αἰτίας, παραγράφεται μετὰ πενταετία, ἀφ' ἧς ἐνηρηγῆθῃ ἢ ἀχρεώστικος καταβολῆ ἢ κράτησις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ἐπιστροφαὶ καταβληθέντων.

Ἄρθρον 28.

1. Καταβολαὶ παρ' ἠσφαλισμένου ἢ ὑπὲρ αὐτοῦ ὡς καὶ κρατήσεις, πρὸς ἐκπλήρωσιν οἰασδήποτε ἀσφαλιστικῆς αὐτοῦ ὑποχρέσεως, νομίμως γινόμεναι, δὲν ἐπιστρέφονται καὶ ἐν τῇ περιπτώσει δι' εἰσδηλοῦς λόγον δὲν δικαιούται συντάξεως αὐτὸς ἢ ἡ οἰκογένεια αὐτοῦ.

2. Πᾶσα ἀχρεωστικῆς καταβληθέντα εἰς τὸ Ταμείον ἀποδίδονται ὑπ' αὐτοῦ ἀτόκως εἰς τὸν δι' ὃν κατεβλήθησαν, ὡς ὑπόχρεον, κατὰ τὰς οἰκείας διατάξεις, πρὸς τούτου.

Ἐν περιπτώσει ἐπανειλημμένης καταβολῆς τοῦ αὐτοῦ ὀφειλαμένου ποσού, τὸ ἀχρεωστικῆς καταβληθέν ἀποδίδεται εἰς τὸν καταβαλόντα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Κυρώσεις.

Ἄρθρον 29.

1. Ἐπὶ πάσης χρηματικῆς ὀφειλῆς ληξιπροθέστου τὸ Ταμείον δικαιούται ν' ἀπαιτήσῃ τὸν ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζόμενον τόκον ὑπερμερίας, πλὴν τῶν εἰδικῶς διὰ τοῦ παρόντος ὀριζομένων ὀφειλῶν τῶν ἠσφαλισμένων καὶ συνταξιούχων, αἰτίνας ὑπόκεινται εἰς τὴν εἰς τὰς κατ' ἴδιαν περὶ τῶν ὀφειλῶν τούτων διατάξεις ὀριζομένην προσαύξησιν.

2. ἠσφαλισμένοι τοῦ Ταμείου, καθυστεροῦντες ἀδικαιολογητῶς τὴν ἀποστολὴν εἰς τὸ Ταμείον οἰουδήποτε ποσού, ὅπερ, ὡς ἐκ τῶν καθηκόντων τῶν, εἰσπράξαν διὰ λ)σμὸν τούτου, ὑπόκεινται, ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τοῦ Ποινικοῦ Νόμου προβλεπομένων κυρώσεων, καὶ εἰς τὴν πειθαρχικὴν τοιαύτην ἐπὶ παραβάσει καθήκοντος.

Εἰς περίπτωσιν ὑποτροπῆς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον δύναται, δι' ἀποφάσεώς του, νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τοὺς ἠσφαλισμένους τούτους καὶ στέρησιν πάντων τῶν ἐκ τοῦ Ταμείου δικαιωμάτων τῶν διαρκῆ ἢ πρόσκαιρον. Αἱ κυρώσεις αὗται ἐπιβάλλονται καὶ κατὰ παντὸς δικαστικοῦ κλητῆρος, ὅστις δὲν τηρεῖ βιβλία ἐπιδόσεων καὶ ἐκδόσεων ἢ δὲν τηρεῖ ταῦτα, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 10 παρ. 1 περίπτ. 19' τοῦ παρόντος.

Πάντες οἱ διαχειριζόμενοι τοὺς πόρους τοῦ Ταμείου ὑπέχουσιν ἔναντι τούτου καὶ τὰς εὐθύνας τῶν δημοσίων ὑπολόγων.

3. Οἱ μὴ συμμορφούμενοι πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ Β. Διαταγμάτων ἢ ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου ὡς πρὸς τὴν καταβολὴν τῶν πόρων τοῦ Ταμείου, εἴτε δι' ἐνόσημον, εἴτε κατὰ διάφορον τρόπον εἰσπραττομένων, ὑποχρεοῦνται εἰς καταβολὴν προστίμου διπλασίου μέχρι τριπλασίου τῆς ἀξίας τοῦ μὴ καταβληθέντος πόρου καὶ τούτου ἐντόκως μετὰ τὸν ἐκάστοτε τόκον ὑπερμερίας ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς οἰκείας καταλογιστικῆς πράξεως. Εἰς περίπτωσιν ὑποτροπῆς οἱ ἐκ τῶν παραβάτων ἠσφαλισμένοι ὑπόκεινται καὶ εἰς πειθαρχικὴν δίωξιν ἐπὶ παραβάσει καθήκοντος.

4. Πάντες οἱ διαχειριζόμενοι πόρους τοῦ Ταμείου ὑπόκεινται εἰς διαχειριστικὸν ἔλεγχον, ἐνεργούμενον, τῇ ἐντολῇ

τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης, ἢ κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, ὑπὸ ἠσφαλισμένων αὐτοῦ, ἢ καὶ μὴ ἠσφαλισμένων δημοσίων πολιτικῶν ὑπαλλήλων ἢ καὶ τραπεζιτικῶν τοιούτων, ἀπάντων δικαιουμένων διὰ τὴν τοιαύτην ὑπηρεσίαν τῶν ἀποζημιώσεως εἰς βάρος τοῦ Ταμείου.

5. ἠσφαλισμένοι τοῦ Ταμείου ἢ οἰκογένειαι τούτων, χρησιμοποιοῦντες ἐν γνώσει τῶν ψευδῆ δικαιολογητικὰ πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀποκτήσεως ἐκ τοῦ Ταμείου ἀσφαλιστικῶν παροχῶν, ὑπόκεινται, ἐπιφυλασσομένων τῶν ὀρισμῶν τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, εἰς στέρησιν τῶν ἐκ τοῦ Ταμείου παροχῶν, ἐπιβαλλομένην δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου. Ἀσφαλιστικὰ παροχαὶ, καταβληθεῖσαι βάσει ψευδῶν δικαιολογητικῶν, ἐβασιζοῦνται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου καὶ εἰσπράττονται μετὰ τῶν διὰ τῆς παρ. 1 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ καθοριζομένων τόκων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος. Εἰς τὴν ὥς ἄνω ποινικὴν δίωξιν καὶ στέρησιν τῶν ἐκ τοῦ Ταμείου δικαιωμάτων ὑπόκειται καὶ ὁ ἠσφαλισμένος, ὅστις, λέγειν ἀρροδιότητος, ἐξέδωκε βολίως ψευδεῖς πιστοποιήσεις.

6. Πᾶν ἐν γένει ἔγγραφον προβλεπόμενον ὑπὸ τῶν ἔδαφίων 1', 1α', 1β', 1γ', 1δ', 1ε', 19', καὶ κδ' τοῦ ἀρθροῦ 10 τοῦ παρόντος, μὴ φέρον ἐπικεκολλημένον τὸ ἐνόσημον, δι' οὗ εἰσπράττονται οἱ ἀντίστοιχοι πόροι τοῦ Ταμείου, εἶναι ἄκυρον καὶ δὲν λαμβάνεται οὐδὲ ὅπως ὑπ' ὄψιν, οὐδὲ ἐπέρχεται ἢ κάταρξις τῆς δίκης ἢ ἡ συζήτησις τῆς ὑποθέσεως βάσει τῶν, ἐκ τῶν ἀνωτέρω, εἰσαγωγικῶν τῆς δίκης ἐγγράφων, προκειμένου δὲ περὶ παραστάσεως Δικηγόρου ἢ Δικολόβου, δὲν γίνονται οὐτοὶ δεκτοί, οὐδὲ ἀκούονται, ἐφ' ὅσον δὲν καταβάλλουν τὸ ἐνόσημον παραστάσεως εἰς ἃς περιπτώσεις δὲν προβλέπεται ἡ ἐπικύρωσις τούτου ἐπὶ τῶν προτάσεων. Ἡ ὡς ἄνω ἀκυρότης καὶ τὸ ἀπαράδεκτον αἰρονται, ἐπὶ τῇ καταβολῇ τοῦ πενταπλασίου τῆς ἀξίας τοῦ μὴ καταβληθέντος πόρου ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς βεβαίωσεως τῆς παραλείψεως ἢ καὶ μέχρι τῆς πρώτης ἐπ' ἀρροατηρίῳ συζητήσεως διὰ τὰ ἐκ τούτων εἰσαγωγικὰ τῆς δίκης ἔγγραφα.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου ἢ τῆς Ἐπιτροπῆς, ὁ δικάζων Δικαστής, ὁ Εἰσηγητῆς Δικαστής, ὁ Εἰσαγγελεὺς, ὁ Συμβουλευτικὸς, ὁ Δημόσιος Ὑπάλληλος καὶ ἐν γένει πᾶς ἀρμόδιος διὰ τὴν λήσιν τοῦ ἐγγράφου ἢ διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως ἢ αἰτήσεως, ἢ ὁ ἐνώπιον τοῦ ὁποίου συντάσσεται ἢ ποᾶξις Δικαστῆς ἢ Εἰσηγητῆς καὶ ὅστις δῆποτε ἄλλος Δημόσιος Ὑπάλληλος, εὐθύνεται διὰ πᾶσαν σχετικὴν παράβασιν.

Ἡ προκειμένη παράβασις ὑπὸ Δικαστικοῦ Κλητῆρος, τόσον ὡς πρὸς τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ ἐν ἔδαφ. 19' τοῦ ἀρθροῦ 10 τοῦ παρόντος ἀναφερομένου ἐνόσημου, ὅσον καὶ τὴν ἀκύρωσιν τούτου, ἀνεξαρτήτως τῆς χρήσεως ἢ μὴ τοῦ ἐπιδοτηρίου τούτου ἢ τῆς ἐκδόσεως, ἐπιφέρει καὶ πειθαρχικὴν τιμωρίαν τοῦ συντάξαντος τὸ ἐπιδοτήριον ἢ τὴν ἐκδοσιν Δικαστικοῦ Κλητῆρος διὰ προσωρινῆς ἀπολύσεως καὶ ἐν ὑποτροπῇ δι' ὀριστικῆς τοιαύτης.

7. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς Συνταξιούχους τοῦ Ταμείου ἢ παρᾶστας ὡς πληρεξουσίων ἐνώπιον οἰουδήποτε δικαστηρίου ἢ ἀρχῆς πρὸς ὑποστήριξιν ἀστικῶν, ποινικῶν, φορολογικῶν καὶ πάσης ἐν γένει φύσεως ὑποθέσεων. Ἡ παράβασις ἐπιφέρει τὴν ἀπώλειαν δικαιώματος τῆς λήψεως συντάξεως ἐπὶ τρίμηνον, ἐν ὑποτροπῇ δὲ ἐπὶ ἓν ἔτος. Ἡ ἀπώλεια ἐπέρχεται κατόπιν ἀποφάσεως ἁμέσως ἐκτελεστῆς τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου. Ἡ ἀπόφασις αὕτη ὑπόκειται εἰς ἀναθεώρησιν, ἐφαρμοζομένων ἐν προκειμένῳ ἀναλόγως τῶν ἐν ἀρθρ. 25 τοῦ παρόντος ὀριζομένων.

8. Ἐν τῇ περιπτώσει, καθ' ἣν οἱ ἠσφαλισμένοι καθυστεροῦσι τὴν ἐν ἀρθρ. 10 ἔδαφ. α' καὶ β' εἰσφορὰν ἢ δὲν ἐκπληροῦσι τὴν ἐν ἔδαφ. γ' τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἀρθροῦ ἀναφερομένην ὑποχρέωσιν τῆς τηρήσεως ἀσφαλιστικοῦ βιβλιαρίου ἢ ἐλλιπῶς τηροῦσι τούτο, δὲν ὑπολογίζεται εἰς τὸν χρόνον ἀσφαλίσεως αὐτῶν ἐκεῖνος, εἰς τὸν ὅποιον ἀνάγεται ἢ μὴ ἐκπληρωθεῖσα ὑποχρέωσις. Ἡ συνέπεια αὕτη δὲν αἰρεται διὰ τῆς ἐκπροθέστου πληρωμῆς.

Ἐξαιρετικῶς, αἰρονται αἱ συνέπειαι τοῦ προηγουμένου ἔδαφίου, ἐφ' ὅσον ὁ ἠσφαλισμένος, ὁ μὴ παραδούς ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας ἢ ὁ παραδούς μὴ συμπληρωμένον διὰ τῶν ἀναλόγων ἐνόσημων ἀσφαλιστικῶν βιβλιαρίων καταβάλλῃ πρὸς

τὸ Ταμείον, μέχρι τῆς 30ῆς Ἰουνίου τοῦ ἐπομένου ἔτους, εἰς ὃ ἀφορᾷ τὸ μὴ τηρηθῆν διβλιάριον, ἢ ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν κοινοποιήσεως ἐγγράφου τοῦ Ταμείου περὶ τοῦ ὀφειλομένου ποσού, τὸ ποσὸν τῆς ὀφειλῆς προστηχθέντων κατὰ 500)ο.

9. Ὁ παρέχων εἰς ἄλλον ἀποκόμματα ἐνσήμων, προερχομένων ἐκ τῆς δραστηριότητος ἠσφαλισμένων τοῦ Ταμείου πρὸς χρήσιν, ἐπὶ σκοπῷ ἐκπληρώσεως πρὸς τὸ Ταμείον ἐκ τοῦ παρόντος ὑποχρεώσεων του, τιμωρεῖται κατὰ τὰς περὶ ἀπάτης διατάξεις τοῦ Ποιν. Κώδικος.

ΜΕΡΟΣ ΕΒΔΟΜΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Κλάδος Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Δικηγόρων.

Ἄρθρον 30.

1. Ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1961 παρὰ τῷ Ταμείῳ τηρεῖται εἰδικὸς λογαριασμὸς ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν «Λογαριασμὸς Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Δικηγόρων Ἑλλάδος». Ἡ ἐναρξίς τῆς τηρήσεως αὐτοῦ δύναται νὰ ἀναβληθῇ διὰ Β. Δ. προτάσει τοῦ Ἑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ἐπὶ ἐν τρίμηνον.

2. Εἰς τὸν Λογαριασμὸν τούτον περιέρχονται ἀφ' ἧς ἀρξεται ἡ τήρησις αὐτοῦ:

α) Εἰδικαὶ πρόσθετοι ἄμεσοι εἰσφοραὶ τῶν ἐν τῇ παραγρ. 3 τοῦ παρόντος ἀναφερομένων δικηγόρων ἐκ δραγμῶν ἑκατὸν (100) μηνιαίως καταβαλλόμενα: παρὰ τοῦ Δικηγόρου δι' ἐκδόσεως ἀποδείξεως εἰσπράξεως. Τὸ ποσὸν τῆς εἰσφορᾶς ταύτης δύναται νὰ ἀνπροσαρμολῆται ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τῶν Ἑπουργῶν Συντονισμοῦ, Δικαιοσύνης καὶ Οἰκονομικῶν μετὰ πρότασιν καὶ σύμφωνον γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, ὡς τοῦτο συντίθεται διὰ τὴν διαχείρισιν τοῦ διὰ τοῦ παρόντος συνιστωμένου εἰδικοῦ λογαριασμοῦ κατὰ τὰ ἐν ἀρθ. 5 παρ. 2 τοῦ παρόντος προβλεπόμενα.

β) Εἰδικαὶ εἰσφοραὶ λόγῳ διορισμοῦ, προαγωγῆς, γάμου καὶ ἀναγνωρίσεως προϋπηρεσίας.

γ) Αἱ πρὸς αὐτὸν δωρεαὶ ἢ κληροδοτήματα.

3) Ἐκ τῶν ὡς ἀνωτέρω ὀριζομένων κεφαλαίων τοῦ Λογαριασμοῦ τούτου θὰ παρέχεται εἰς τοὺς δικηγόρους τοὺς ἐν ἀρθρῷ 7 παράγραφος 1 Α' ἐδαφ. α' τοῦ παρόντος ἀναφερομένους τοὺς μέλλοντας νὰ ἐξέλθωσιν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1961 κατὰ τὴν ἔξοδον αὐτῶν ἐκ τοῦ Δικηγορικοῦ λειτουργήματος καὶ τὴν ἐκ τοῦ Ταμείου συνταξιοδότησιν αὐτῶν, ἐν τῇ περιπτώσει δὲ θανάτου εἰς τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας αὐτῶν, ἐπικουρικῆ περιουτικῆ παροχῆ κατὰ μῆνα ἢ κατὰ τρίμηνον, καθοριζομένη ἐκάστοτε δι' ὑπουργικῆς ἀποφάσεως μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ 2 ἐδαφ. α' περίοδος δευτέρα τοῦ παρόντος ὀριζόμενα.

4. Το Ταμείον εὐδύνεται περιορισμένως, διὰ μόνον τῶν κεφαλαίων τοῦ κατὰ τὴν παρ. 1 Εἰδικοῦ Λογαριασμοῦ, διὰ πᾶσαν ἐκ τῆς λειτουργίας καὶ τῆς ἐν γένει διαχείρισεως αὐτοῦ γενομένην οἰκονομικὴν φύσεως ὑποχρέωσιν.

5. Ἀπαγορεύεται ἡ καθ' οἰονδήποτε τρόπον διάθεσις καὶ ἐν γένει γοσημοποιήσις κεφαλαίων τοῦ Ταμείου διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ Εἰδικοῦ Λογαριασμοῦ καὶ τὴν λειτουργίαν αὐτοῦ ἐν γένει ὡς καὶ ἀντιστρόφως.

6. Διὰ Β. Διαταγμάτων ἐκδιδόμενων προτάσει τοῦ Ἑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης θέλουσιν ὀρισθῆ αἱ κυρώσεις διὰ τὴν παράλειψιν τῆς ἐμπροθέσου καταβολῆς τῆς εἰσφορᾶς καὶ τῶν λοιπῶν ὑποχρεώσεων τῶν ἠσφαλισμένων, αἱ προϋποθέσεις ἐν γένει τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικουρικῆς παροχῆς εἰς τὰ ἐν παραγράφῳ 3 πρόσωπα, τὰ δικαιώματα μέλη τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν ἐν τῇ περιπτώσει θανάτου, ἰδίᾳ δὲ ὁ χρόνος τῆς ἀπαιτουμένης πραγματικῆς ἀσκήσεως τοῦ Δικηγορικοῦ λειτουργήματος, τὰ τῆς ἀναγνωρίσεως προϋπηρεσίας καὶ τῆς ἐξαγορᾶς αὐτῆς, τὰ τῆς εἰσφορᾶς λόγῳ διορισμοῦ, προαγωγῆς καὶ γάμου, τὰ τῶν ἐκπτώσεων καὶ παραγραφῶν, ὁ χρόνος τῆς ἐνάοξεως τῶν παροχῶν, ὅστις δὲν δύναται νὰ καθορισθῆ ἐνωρίτερον τῆς τριετίας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ Εἰδικοῦ Λογαριασμοῦ, ὁ τύπος τῶν ἀποδείξεων καὶ πᾶσα ἐν γένει λε-

πομέρεια σχετιζομένη μετὰ τὴν διαχείρισιν τοῦ λογαριασμοῦ καὶ τὸν τρόπον εἰσπράξεως τῶν πόρων του.

Διὰ Β. Διαταγμάτων δύναται νὰ ὀρίζεται ὁμοίως καὶ μεταβάλλεται ἐκάστοτε ὁ τρόπος καὶ ὁ τύπος ἀποδείξεως καταβολῆς τῆς ἐν παρ. 2α εἰσφορᾶς ὡς καὶ ἡ τήρησις εἰδικοῦ ἀσφαλιστικοῦ βιβλιαρίου καὶ ἐν γένει πᾶσα λεπτομέρεια ἐφαρμογῆς τούτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Νοσοκομεικῆ περίθαλψις.

Ἄρθρον 31.

Διὰ Β. Δ. ἐκδιδόμενου τῆ προτάσει τῶν Ἑπουργῶν Συντονισμοῦ, Δικαιοσύνης καὶ Οἰκονομικῶν κατόπιν σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, λαμβανομένης δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας τῶν μελῶν του, δύναται νὰ διατίθενται πόροι τοῦ Ταμείου, εἰς οὓς περιλαμβάνεται καὶ τὸ κατὰ τὸ ἀρθρον 15 τοῦ παρόντος «ἐγγυητικὸν κεφάλαιον» τοῦ Ταμείου, κέραν τῶν διὰ τὰς συντάξεις, λοιπὰς παροχὰς καὶ δαπάνας διοικήσεως ἀπαραιτήτων τοιούτων, πρὸς ἔθρυσιν καὶ λειτουργίαν Νοσηλευτικοῦ Ἰδρύματος, σκλήρον ἔχοντος τὴν παροχὴν νοσοκομεικῆς περιθάλψεως εἰς τοὺς Συνταξιούχους τοῦ Ταμείου καὶ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν, ἐξαιρέσει τῶν συνταξιούχων Συμβολαιογράφων καὶ τῶν συνταξιοδοτούμενων ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἐμπίσθων συνταξιούχων τοῦ Ταμείου, οἵτινες δύναται νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἀρθρου, ἐὰν ἐπιθυμῶσι τοῦτο. Αἱ δαπάναι τῆς περιθάλψεως ταύτης θὰ καλύπτονται ἐκάστοτε δι' ἰδιαιτέρων πόρων, ὡς εἰδικὸς κανονισμὸς, καταρτιζόμενος παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου καὶ ἐγκριθέντος δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἑπουργοῦ Δικαιοσύνης, θέλει ὀρίζει. Δι' εἰδικοῦ κανονισμοῦ ἐπίσης ὁμοίως ἐγκριθέντος θέλει ρυθμίζονται καὶ τὰ τῆς ὅλης ὀργανώσεως τοῦ Νοσηλευτικοῦ Ἰδρύματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄.

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 32.

Τὸ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ὑφιστάμενον Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου, συμπληρούμενον κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ 4 τοῦ ἀρθρου 4 τοῦ παρόντος ὀριζόμενα διὰ τοῦ ἐν παρ. 1 στοιχ. δ' τοῦ αὐτοῦ ἀρθρου μέλους, διατηρεῖται καὶ ἀσκεῖ τὰ καθήκοντα μέχρι λήξεως τῆς θητείας του.

Ἄρθρον 33.

1. Ἡ ὑποχρεωτικὴ ἀσφάλισις τῶν ἐν ἀρθρῳ 7 τοῦ παρόντος ὄντων διωρισμένων εἰς τὴν Δωδεκανήσον κατὰ τὴν 1ην Ἰουνίου 1952, λογίζεται ἀπὸ τῆς χρονολογίας ταύτης, ἀφ' ἧς, δυνάμει τοῦ ἀρθρου 15 τοῦ Ν. 2112)1952, ἐπεξετάθη ἡ Νομοθεσία περὶ «Ταμείου Συντάξεων Νομικῶν» καὶ εἰς Δωδεκανήσον.

Τὴν μὴ συμπίπτουσαν πρὸς χρόνον ἀσφαλίσεως προϋπηρεσίαν ἐν Ἑλλάδι ἢ Δωδεκανήσῳ μέχρις 27 ἐτῶν δικαιούται νὰ ἀναγνωρίσουν ἐν δλω ἢ ἐν μέρει δι' ἐξαγορᾶς οἱ δυνάμει τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου καταστάσαντες, μέχρι καὶ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἠσφαλισμένοι, ἐκτὸς ἐὰν κατὰ τὴν 1ην Ἰουνίου 1952 εἶχον ὑπερβῆ τὸ 65ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, ὅτε δύναται νὰ ἀναγνωρίσουν προϋπηρεσίαν μέχρι 30 ἐτῶν.

2. Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἀρθρου 7 τοῦ παρόντος δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ ἠσφαλισμένων τῶν μετεχόντων καὶ εἰς τὰ Μετοχικὰ Ταμεία «Πολιτικῶν Ἰπαλλήλων», «Στρατοῦ», «Ναυτικοῦ» καὶ «Αεροπορίας».

3. Αἱ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, δι' ὧν ἀνεγνωρίσθη ὅτι ὑπάρχοντι εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου καὶ πρόσωπα μὴ κατονομαζόμενα εἰς τὴν παρ. 1 τοῦ ἀρθρου 7 τοῦ παρόντος, ἐξακολουθοῦσιν ἰσχύουσαι.

4. Αἱ δυνάμει τῶν καταργουμένων διατάξεων τῶν ἀρθρων 33 τοῦ Α. Ν. 1752)1939 καὶ 5 τοῦ Ν. 2112)1952 ἀσφαλισθέντες παρὰ τῷ Ταμείῳ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος

του παρόντος, εξακολουθούσι μετέχοντες τής ασφαλίσεως τών δια τών άνω διατάξεων όριζομένων υποχρεώσεων και δικαιωμάτων τούτων διατηρουμένων.

5. Επίσης οι δυνάμει τών καταργουμένων διατάξεων του έδαφ. στ' τής παρ. 1 Β' του άρθρου 7 του Α. Ν. 1621)1939, άρθρου 18 Α. Ν. 2732)1940 ως και του άρθρου 13 παρ. 2 του Α. Ν. 2682)1940 ασφαλισθέντες παρά τώ Ταμείω μέχρι τής ενάρξεως τής ισχύος του παρόντος, εξακολουθούσι μετέχοντες τής ασφαλίσεως, υπέχουσι δέ τας υποχρεώσεις τών έμμίσθων ήσφαλισμένων και απολαμβάνουσι τής αυτής συντάξεως, ως οι έμμισθοι ήσφαλισμένοι, αναλόγως δέ τής τάξεως, εις ην υπήγοντο, βάσει τών καταργουμένων διατάξεων.

6. α) Ησφαλισμένοι του Ταμείου, μετατασσόμενοι εξ οίουδήποτε λόγου εις θέσεις μη συνεπαγομένης τήν ασφάλισιν εν τώ Ταμείω, έφ' όσον κατά τόν χρόνον τής μετατάξεως συνεπλήρωσαν τας δια τού παρόντος προβλεπομένας προϋποθέσεις άπονομής συντάξεως, δικαιούνται τοιαύτης, άλλως πάυει ή παρά τώ Ταμείω ασφάλισις των, δέν δικαιούνται δ' εις ανάληψιν τών υπέρ του Ταμείου εξ οίουδήποτε λόγου καταβολών, εκτός αν ό παρών Νόμος όρίξη άλλως ειδικώς.

β) Οι δυνάμει τής καταργουμένης διατάξεως τής παρ. 3 του άρθρου 3 του Ν. Δ. 3791)1957 ως και οι δυνάμει του Ν. 1745)1951 μεταταγέντες εκ του Σώματος Δικαστικού τής Ε.Β.Α., στερηθέντες του δικαιώματος τής ασφαλίσεως, δικαιούνται εις ανάληψιν τών από τής ισχύος του Ν. 18)1944 και έντεθεν καταβληθέντων ποσών λόγω εισφοράς, αναγνωρίσεως προϋπηρεσίας και γάμου, άτόκως, έφ' όσον ή σχετική αίτησις ήθελεν υποβληθῆ έντός εξ μηνών από τής ισχύος του παρόντος.

*Άρθρον 34.

1. α) Αί μέχρι τής ισχύος του παρόντος όφειλόμενοι υπό τών καταστάτων ήσφαλισμένων πρό του Ν. 18)1944 μηνιαίαι εισφοραί έμμίσθων (πλήρη τών εισφορών τών εν άναστολή και τών Δικηγόρων Καθηγητών Άνωτάτων Σχολών) και έμμίσθων, από 1ης Οκτωβρίου 1929 μέχρι τής ισχύος του Ν. 18)1944, καταβάλλονται πρός θραχμάς 100 (έκατόν) υπό τών α' τάξεως ήσφαλισμένων και θραχμάς 75 (έβδομήκοντα πέντε) υπό τών β' τάξεως τοιούτων και αναλόγως τής τάξεως εις ην ανήκουσι κατά τόν χρόνον τής καταβολής, εκτός εάν καταβληθώσιν αύται έντός έννεαμήνου από τής ισχύος αυτού, ότε ή πληρωμή τούτων ένεργείται συμφώνως πρός τας μέχρι ταύτης ισχυούσας διατάξεις.

β) Αί από 1ης Οκτωβρίου 1929 μέχρι τής ισχύος του παρόντος όφειλόμενοι εισφοραί τών εν άναστολή τής Δικηγορίας και τών Δικηγόρων Καθηγητών Άνωτάτων Σχολών καταβάλλονται εις τά υπό του έδαφ. β' τής παρ. 1 του άρθρου 10 του παρόντος όριζόμενα ποσά, εκτός εάν καταβληθώσιν αύται έντός έννεαμήνου από τής ισχύος αυτού, ότε ή πληρωμή τούτων ένεργείται συμφώνως πρός τας μέχρι ταύτης ισχυούσας διατάξεις.

2. Αί υπό τών από 3 Μαΐου 1952 συνταξιοδοτηθέντων, ήσφαλισμένων δέ γενομένων πρό του Ν. 18)1944 ή οικογενειών αυτών, όφειλόμενα μηνιαίαι εισφοραί τής προηγουμένης παραγράφου, καταβάλλονται εις τά υπό του αυτού έδαφίου όριζόμενα ποσά τών θραχμών 75 (έβδομήκοντα πέντε) και 50 (πεντήκοντα) μέχρις όλοσχερούς έξοφλήσεως, έπιβαρυνόμενα δια προσαξήσεως 50)ο ετησίως από 12 Οκτωβρίου 1960 μέχρις έξοφλήσεως.

3. Αί από τής ισχύος του Ν. 18)1944 μέχρις τής ισχύος του παρόντος όφειλόμενα μηνιαίαι εισφοραί έμμίσθων ήσφαλισμένων καταβάλλονται εις τά εν άρθρω 10 του αυτού Νόμου όριζόμενα ποσά, πλέον προσαξήσεως 50)ο ετησίως από τής καθυστερήσεως μέχρις έξοφλήσεως, εκτός εάν καταβληθώσιν αύται έντός έννεαμήνου από τής ισχύος του παρόντος ότε ή πληρωμή τούτων ένεργείται συμφώνως πρός τας μέχρι ταύτης ισχυούσας διατάξεις.

4. Οι δυνάμει τών Α. Ν. 1621)1939, 2732)1940, Ν. 1359)1944 και 2112)1952 περιληφθέντες εις τήν ασφάλισιν ως και οι από τής ισχύος του Ν. 18)1944 μέχρι τής ισχύος

του παρόντος καταστάντες ήσφαλισμένοι, τά παρ' αυτών όφειλόμενα εκ μηνιαίων εισφορών πρό ή μετά τήν ισχύον του Ν. 18)1944 ποσά, καταβάλλουσι, ταύτα ως εν άρθρω 10 του παρόντος όρίζονται, πλέον προσαξήσεως 50)ο ετησίως από τής καθυστερήσεως μέχρις έξοφλήσεως, εκτός εάν καταβάλωσι ταύτα έντός έννεαμήνου από τής ισχύος του παρόντος, ότε ή πληρωμή τούτων ένεργείται συμφώνως πρός τας μέχρι ταύτης ισχυούσας διατάξεις.

*Άρθρον 35.

1. Οι κατά τήν ισχύον του παρόντος ήσφαλισμένοι δικαιούνται εις αναγνώρισιν δι' έξαγοράς εν όλω ή εν μέρει τής μη συμπίπτουσας πρός χρόνον ασφαλίσεως προϋπηρεσίας, τής διανυθείσης εν Ελλάδι ή Αιγύπτω, υπό τινα τών εν παρ. 1 του άρθρου 7 του παρόντος ιδιοτήτων, ως και' χρόνον μέχρι πέντε έτών εκ τής πραγματικής ύπηρεσίας των ως Δημοσίων Πολιτικών Υπαλλήλων ή οίανδήποτε ιδιότητα, ή ως υπαλλήλων Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, ή εκ τής πραγματικής ύπηρεσίας των ως Καθηγητών Άνωτάτων Σχολών, έφ' όσον εκ τής θέσεως ταύτης δέν έδικαιώθησαν συντάξεως εκ του Δημοσίου Ταμείου, εν τώ Στρατώ, τώ Ναυτικώ, τή Αεροπορία, τή Χωροφυλακή και τή Αστυνομία Πόλεων ή εκ τής διδασκαλικής ύπηρεσίας των εις σχολεία Έλληνικών Κοινοτήτων Κύπρου, Δωδεκανήσου, Βερείου Ηπειρού, Τουρκίας και Αιγύπτου ή εκ τής δικηγορικής τοιαύτης εν Β. Ηπειρώ, έφ' όσον ή ύπηρεσία αύτη δέν συμπίπτει πρός χρόνον ασφαλίσεως ή πρός άλλην ύπηρεσίαν δυναμένην να αναγνωρισθῆ.

Τά ούτω έξαγοραζόμενα έτη, άτινα όμως εν ούδεμιᾷ περιπτώσει δύναται να είναι δια πάσας τας ως άνω εν συνόλω περιπτώσεις πλείονα τών 27, έξομοιοϋνται πρός χρόνον ασφαλίσεως και συνυπολογίζονται, τόσον δια τήν δημιουργίαν του δικαιώματος τής συντάξεως, όσον και δια τόν καθορισμόν του ποσού ταύτης.

2. Τά ήδη ήσφαλισμένα ισόδια μέλη του Συμβουλίου τής Έπικρατείας και του Έλεγκτικού Συνεδρίου, ως και ό παρ' αυτώ Γενικός Έπίτροπος δικαιούνται να αναγνωρίσωσι δι' έξαγοράς τήν μη συμπίπτουσαν πρός τόν χρόνον ασφαλίσεως έμμισθων πραγματικήν προϋπηρεσίαν των εν θέσει Δημοσίου Πολιτικού Υπαλλήλου μέχρις 27 έτών.

3. Οι κατά τήν ισχύον του παρόντος ήσφαλισμένοι ως και οι δυνάμει τούτου καθιστάμενοι ήσφαλισμένοι δικολάβει δικαιούνται εις αναγνώρισιν δι' έξαγοράς εν όλω ή εν μέρει του χρόνου από τής όρκοδοσίας των ως δικολάβων μέχρι τής ισχύος του παρόντος μη δυναμένου να υπερβῆ τήν 15-ετίαν.

4. Ησφαλισμένοι κατά τήν ισχύον του παρόντος υπηρετήσαντες ως Έλληνες Δικασταί παρά τοίς Μικτοίς Δικαστηρίοις Αιγύπτου, και μη τυχόντες συντάξεως εκ του Δημοσίου Ταμείου εκ τής ιδιότητος ταύτης, δικαιούνται εις αναγνώρισιν τού χρόνου τούτου δι' έξαγοράς, έφ' όσον κατά τόν χρόνον του διορισμού των εις τήν άνω θέσιν έτύγχανον ήσφαλισμένοι του Ταμείου.

5. Τά του τρόπου του υπολογισμού και άποδείξεως τής εν τοίς παραγράφοις 1 του άρθρου 33 και 1, 2, 3 και 4 του παρόντος άρθρου προϋπηρεσίας καθορίζονται δια Β.Δ. προτάσει του επί τής Δικαιοσύνης Υπουργού μετά γνώμην του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου.

6. Η βάση τών καταργουμένων διατάξεων του άρθρου 7 παράγρ. 1 και 2 του Ν. 2112)1952 και του άρθρου 5 του Ν.Δ. 3406)55 βεβαιωθείσα μέχρι τής ισχύος του παρόντος προϋπηρεσία ως και ή εν τή αύτῃ ως άνω διατάξει τής παρ. 1 του άρθρου 7 του Ν. 2112)1952 και μέχρι του αυτού όριου προϋπηρεσία τών ήδη ήσφαλισμένων υπαλλήλων τής Γραμματείας τών Δικαστηρίων υπολογίζεται ως συντάξιμος παρά τώ Ταμείω.

7. Η εν τοίς προηγουμένοις παραγράφοις 1, 2, 3, 4 και 6 αναγνώρισις και έξαγορά προϋπηρεσίας άποτελεϊ δικαίωμα του ήσφαλισμένου, τό όποιον ούτος δύναται να άσκήσῃ δι' όλό-

κληρον ή μέρος τής προϋπηρεσίας ταύτης. καθ' ὄλην τήν διάρκειαν τής ασφαλίσσεως του ή και κατά τήν ἐκ τής ασφαλίσεως ἐξόδον του, τοῦ δικαιώματος τούτου ἀνήκοντος εἰς τήν οἰκογενεϊάν του, ἐν περιπτώσει θανάτου.

8. Τὸ πρὸς ἐξαγορὰν τοῦ χρόνου προϋπηρεσίας ποσὸν κανονίζεται ἀναλόγως τής τάξεως, εἰς ἣν ἀνήκει ὁ ἠσφαλισμένος κατὰ τήν ἐναρξιν τής ασφαλίσεώς του, καὶ ὀρίζεται διὰ μὲν τοὺς τής πρώτης τάξεως ἠσφαλισμένους εἰς δραχμὰς διακοσίας (200), διὰ δὲ τοὺς τής δευτέρας τοιαύτης εἰς δραχμὰς ἑκατὸν πενήντα (150) δι' ἕκαστον ἐξαγοραζόμενον μῆνα, καὶ καταβάλλεται ἄνευ προσαυξήσεως μὲν μέχρι 31 Δεκεμβρίου τοῦ ἐπομένου τής ασφαλίσεως ἔτους, μετὰ προσαυξήσεως δὲ 5 ο)ο ἐτησίως ἀπὸ τής λήξεως τής προθεσμίας ταύτης μέχρι ἐξοφλήσεως, ἐκτὸς ἐὰν ἡ ἐξόφλησις τής σχετικῆς ὑποχρέωσης συντελεσθῇ ἐντὸς ἐννεαμήνου ἀπὸ τής ἰσχύος τοῦ παρόντος, ὅτε αὕτη ἐνεργεῖται συμφώνως πρὸς τὰς μέχρι ταύτης ἰσχυούσας διατάξεις.

9. Οἱ ἠσφαλισμένοι πρὸ τοῦ Ν. 18)1944, ὡς καὶ οἱ συνταξιούχοι καὶ αἱ οἰκογένειαι αὐτῶν καταστάντες τοιοῦτοι ἀπὸ τής 3ης Μαΐου 1952 ὀφείλοντες ποσὰ λόγω προϋπηρεσίας καταβάλλουσι ταῦτα σύμφωνα τῇ προηγουμένη παραγράφῳ πλὴν ἄνευ προσαυξήσεως μὲν μέχρι 11 Ὀκτωβρίου 1960, μετὰ προσαυξήσεως δὲ πρὸς 5 ο)ο ἐτησίως ἕκτοτε μέχρι ἐξοφλήσεως, ἐκτὸς ἐὰν ἡ ἐξόφλησις τής σχετικῆς ὑποχρέωσης συντελεσθῇ ἐντὸς ἐννεαμήνου ἀπὸ τής ἰσχύος τοῦ παρόντος, ὅτε αὕτη ἐνεργεῖται συμφώνως πρὸς τὰς μέχρι ταύτης ἰσχυούσας διατάξεις.

Ἄρθρον 36.

1. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 4 ἔδαφ. λγ' τοῦ Α.Ν. 1621)1939 ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. 691)1943 πρόσθετος εἰσφορά τῶν δικηγόρων τῶν παρασχόντων τὰς ὑπηρεσίας τῶν ἐπὶ παγίαις ἀποδοχαῖς παύει, ἀφ' ἧς ἤρξατο ἡ τήρησις ασφαλιστικοῦ βιβλιαρίου, καταβάλλεται δὲ κατὰ τὰς μέχρι τής ἰσχύος τοῦ παρόντος ἰσχυούσας διατάξεις.

2. Ὄφειλαι Συμβολαιογράφων πρὸς τὸ Ταμεῖον δυνάμει τῶν ἐδαφίων δ' καὶ ε' τής παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νόμου 4448)1929, τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ αὐτοῦ Νόμου, ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Νόμου 4685)1930, τοῦ ἐδαφίου στ' τής παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Α.Ν. 1621)1939, ὡς ταῦτα τροποποιήθέντα ἰσχυσαν, ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1929 μέχρι 11 Νοεμβρίου 1944, ὡς καὶ ὀφειλαι δικαστικῶν Κλητῆρων ἐξ ἐπιδόσεων καὶ ἐκθέσεων τής αὐτῆς περιόδου, ἐξοφλοῦνται εἰς ποσὰ ἀναπροσηρμοσμένα διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Οἰκονομικῶν, ἀπαλλάσσονται ὅμως τῶν ἐπ' αὐτῶν τόκων, ἐφ' ὅσον ἡ ἐξόφλησις συντελεσθῇ ἐντὸς τριετίας ἀπὸ τής ἐκδόσεως τοῦ κατὰ τήν κατωτέρω παράγραφον 5 προβλεπομένου Β.Δ. Μετὰ τήν πάροδον τής προθεσμίας ταύτης ὑπολογίζεται ὁ κατὰ τήν κειμένην Νομοθεσίαν τοῦ Ταμεῖου καταβλητέος τόκος.

3. Ὁμοίως ὀφειλαι ἀμίσθων Ὑποθηκοφυλάκων δυνάμει τοῦ ἐδαφ. 4 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου 4685)1930, καὶ τοῦ ἐδαφίου ζ' τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Α.Ν. 1621)1939 ἐξοφλοῦνται κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τρόπον.

4. Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν μέχρι τής ἰσχύος τοῦ παρόντος συνταξιοδοτηθέντων τῶν μὴ ἐξοφλησάντων τὰς ὀφειλάς ταύτας.

5. Διὰ Β.Δ. ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τής Δικαιοσύνης, μετὰ σύμφωνον γνώμη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμεῖου, θέλουσι καθορισθῇ τὰ τής ἀποδόσεως, τρόπου ἀποδείξεως τής τυχὸν ἐξοφλήσεως τῶν ἐν τοῖς προηγουμένοις παραγράφοις ὀφειλῶν, ὡς καὶ πᾶσα σχετικὴ λεπτομέρεια.

Ἄρθρον 37.

Τὰ ἀπὸ 1ης Φεβρουαρίου 1952 καὶ μέχρι τής 31ης Δεκεμβρίου 1958 εἰσπραχθέντα ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ μὴ ἀποδοθέντα εἰς τὸ Ταμεῖον 4)5 (20ο)ο τοῦ διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τής παραγρ. 7 τοῦ Ν. 1815)1944 ἐπιβληθέντος ποσοστοῦ ἐξ 25ο)ο ἀποδίδονται τῷ Ταμεῖῳ μόνον κατὰ τὸ ἡμισυ ἢτοι τὰ 2)5 (10ο)ο τοῦ ἀρχικοῦ πόρου εἰς τὸ ἀκέραιον, εἰς πέντε ἰσοπόσους συνεχεῖς ἐτησίας δόσεις ἀρχομένας ἀπὸ τοῦ ἔτους 1958, καταβαλλόμενας ἐντὸς τοῦ α' ἐξαμήνου ἕκαστου

ἔτους ἀπὸ τής ἰσχύος τοῦ Ν.Δ. 3903)1958, ἐκ πιστώσεως εἰδικῶς ἀναγραφόμενης κατ' ἔτος ἐπὶ πενταετίαν εἰς τὸν Προϋπολογισμόν τῶν Ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης, διὰ τής ἐκδόσεως ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ταμεῖου, χρηματικοῦ ἐντάλλματος εἰς ἄραρος τής ὡς ἄνω πιστώσεως.

Ἄρθρον 38.

1. Διὰ τὸν τρόπον ἀποδείξεως τῶν ὑπὸ ἠσφαλισμένων, συνταξιούχων καὶ οἰκογενειῶν αὐτῶν γενομένων πρὸς τὸ Ταμεῖον καταβολῶν πρὸ τοῦ Ν. 18)1944, λόγω γάμου, προϋπηρεσίας καὶ μηνιαίων εἰσφορῶν, περὶ ὧν τὰ ἄρθρα 19, 20 καὶ 21 τοῦ καταργουμένου Α. Νόμου 1621)1939, μὴ δυναμένων νὰ προσκομίσωσι τὰ ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα τῶν καταβολῶν τούτων, λόγω καταστροφῆς τοῦ ἀρχείου τῶν ἐκ θυμωδισμοῦ ἢ ἄλλης πολεμικῆς αἰτίας, ἰσχύει τὸ ἀπὸ 12 Ὀκτωβρίου 20 Νοεμβρίου 1957 Β.Δ. Ἡ περὶ τούτων κρίσις καὶ ἀπόφασις τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Ταμεῖου εἶναι ἐλευθέρα καὶ ἀνέλεγκτος.

2. Αἴρονται αἱ ἐν ἄρθρῳ 3 τοῦ Ν. 2112)1952 ὀριζόμεναι κυρώσεις διὰ τοὺς μὴ παραλαβόντας, μὴ παραδόσαντας ἢ παραδόσαντας ἑλλιπῆ ασφαλιστικὰ βιβλιάρια τῶν ἐτῶν 1953 ἕως καὶ 1959, ἐφ' ὅσον, ἐντὸς προθεσμίας ἐννέα μηνῶν ἀπὸ τής ἰσχύος τοῦ παρόντος, καταβάλλουσιν εἰς τὸ Ταμεῖον τὸ ποσὸν τής ὀφειλῆς τής ἰσχυούσης κατὰ τὸν χρόνον τής καταβολῆς, ἔσσει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος, προσηυξημένον κατὰ 50 ο)ο.

3. Ἀπαλλάσσονται τής ὑποχρέσεως τήρησεως Ἀσφαλιστικοῦ βιβλιαρίου διὰ τὸ ἔτος 1953 οἱ ἠσφαλισμένοι τῶν σεισμοπλήκτων περιφερειῶν τῶν Πρωτοδικείων Κεφαλληνίας καὶ Ζακύνθου.

4. Ἡ ἰσχύς τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. 2112)1952 ἀρχεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1953, ἐξαιρουμένων τῶν Συμβολαιογράφων καὶ Ἀμίσθων Ὑποθηκοφυλάκων.

Ἄρθρον 39.

Οἱ μέχρι τής ἰσχύος τοῦ παρόντος συνταξιοδοτηθέντες ὡς καὶ αἱ συνταξιοδοτηθεῖσαι οἰκογένειαι, παραιτηθέντες τής ἀναγνωρίσεως χρόνου προϋπηρεσίας πλὴν τής 40ετίας ἢ μὴ τηρήσαντες ασφαλιστικὰ βιβλιάρια, διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα πέραν τής 40ετίας, δικαιοῦνται ἐντὸς ἐξαμήνου ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἀπὸ τής ἰσχύος τοῦ παρόντος ὅπως ζητήσωσι τήν προσμέτρησιν τοῦ μὴ ἀναγνωρισθέντος χρόνου προϋπηρεσίας ἢ χρόνου ασφαλίσεως, διὰ καταβολῆς τῶν κατὰ τὰς οἰκείας διατάξεις ἀντιστοίχων ποσῶν, ἐπὶ τῷ σκοπῷ τής παροχῆς αὐτοῖς τής ἐν παρ. 1 ἔδαφ. γ' τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ παρόντος ἀναφερομένης προσαυξήσεως Ἡ ἄνω καταβολὴ δύναται νὰ ἐνεργηθῇ καὶ διὰ παρακρατήσεως ἐκ τής συντάξεως, ἢ ἐναρξίς ὅμως καταβολῆς τής προσαυξήσεως ἀρχεται ἀπὸ τής ἐπομένης τής ὀλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως τής σχετικῆς ὀφειλῆς.

Ἄρθρον 40.

1. Τὰ ἐν παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ παρόντος ὀριζόμενα ἐφαρμόζονται διὰ τήν ἀναγνώρισιν γάμου ἠσφαλισμένων πρὸ ἢ μετὰ τήν ἰσχύον τοῦ Ν. 18)1944 καταστάντων τοιοῦτων, ἐχόντων τελέσει γάμον πρὸ ἢ μετὰ τήν ἰσχύον τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Νόμου, ὡς καὶ τῶν τὸ πρῶτον διὰ τοῦ παρόντος ἀσφαλιζόμενων δικολάβων, τῶν μὴ ἐξοφλησάντων τήν ὑποχρέωσιν ταύτην, ἐκτὸς ἐὰν ἡ σχετικὴ ὑποχρέωσις ἐξοφληθῇ ἐντὸς ἐννεαμήνου ἀπὸ τής ἰσχύος τοῦ παρόντος ὅτε αὕτη ἐνεργεῖται συμφώνως πρὸς τὰς μέχρι τής ἐναρξέως τής ἰσχύος τοῦ παρόντος ἰσχυούσας διατάξεις.

2. Ἡ προηγουμένη διάταξις ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ συνταξιούχων καὶ οἰκογενειῶν αὐτῶν, τυχόντων συντάξεως ἀπὸ τής 3ης Μαΐου 1952 καὶ ἐντεῦθεν ὡς πρὸς τὸ τυχὸν ὀφειλόμενον ὑπόλοιπον, ἐφ' ὅσον ἡ ἐξόφλησις δὲν ἤθελε συντελεσθῇ μέχρι τής 11 Ὀκτωβρίου 1960.

3. Οἱ κατὰ τήν ἰσχύον τοῦ παρόντος συνταξιούχοι ἔχοντες τελέσει γάμον μετὰ τήν ἐξοδὸν ἐκ τής ασφαλίσεως καὶ μὴ ἐκπληρώσαντες τὰς πρὸς τὸ Ταμεῖον ἐκ τοῦ λόγου τούτου ὑποχρέωσεις τῶν, ὑποχρεοῦνται, ὅπως τήν ἐν ἄρθρῳ 12 τοῦ παρόντος ὑποχρεωτικὴν εἰσφορὰν καταβάλωσιν ἐντὸς ἐννέα

μηνών από της ισχύος του παρόντος, άλλως ούδέν δικαίωμα δημιουργείται υπέρ της οικογενείας των.

Άρθρον 41.

Οί δυνάμει του παρόντος ασφαλιζόμενοι, το πρώτον διακλάδοι ως και αί οικογένειαι αυτών εν περιπτώσει θανάτου, δέν αποκτών δικαίωμα συντάξεως, εϊ μή μόνον μετά πενταετίαν από της ισχύος του παρόντος και δια τόν μετά την χρονολογίαν ταύτην χρόνον. Οί πρό της ως άνω χρονολογίας μέλλοντες να εξέλθουν της ασφαλίσεως δέν υποχρεούνται εϊς την τήρησιν ασφαλιστικού βιβλιαρίου δια τόν από της εξέδου μέχρι της χρονολογίας ταύτης χρόνον, οτις και δέν θεωρείται χρόνος ασφαλίσεως.

Άρθρον 42.

Οικογένειαι εμμίσθων ησφαλισμένων αποβιωσάντων εν υπηρεσία κατά την πρό της ισχύος του παρόντος πενταετίαν, συνεπεία παθήσεως οφειλομένης εϊς την υπηρεσίαν και ένεκα ταύτης, εφ' όσον έβεβαιώθη τοϋτο δι' αποφάσεως του Έλεγκτικού Συνεδρίου, δέν εϊχον δέ χρόνον ασφαλίσεως παρέχοντα δικαίωμα συντάξεως παρά του Ταμείου, δύνανται ν' αναγνωρίσωσι δι' εξαγοράς χρόνον προϋπηρεσίας ίσον προς τόν ελλείποντα δια την συμπλήρωσιν του ελαχίστου όριου χρόνου ασφαλίσεως προς άπονόμην συντάξεως, κατά τας διατάξεις του παρόντος.

Άρθρον 43.

Αί κατά την ισχύν του παρόντος ησφαλισμένοι, αποχωρούσαι της υπηρεσίας δικαιούνται συντάξεως, εφ' όσον έχουν συμπληρώσει χρόνον ασφαλίσεως 15 έτών εάν είναι έγγαμοί ή εν χρείαι ή εν διαζεύξει μετ' άνηλίκων τέκνων.

Άρθρον 44.

1. Αί απόρριψά: τόν καθόρισμόν των συντάξεών διατάξεις του άρθρου 19 του παρόντος, έχουδιν εφαρμόγην και επί των ήδη παρεχομένων υπό του Ταμείου συντάξεων, πλην του έδαφ. ετ' της παρ. 1 αυτού, όπερ εφαρμόζεται από της ισχύος του Ν. 2112)1952.

2. Αιτήσεις περί άπονόμης συντάξεως, εφ' όσον τό εϊς ταύτην δικαίωμα εγεννήθη πρό της ισχύος του παρόντος βάσει των καταργουμένων διατάξεων, κρίνοντάι συμφώνως πρός αυτάς.

Άρθρον 45.

Αί υπό των περιληφθέντων εϊς την ασφάλισιν δυνάμει των άρθρων 5 και 6 του Ν. 2112)1952, πάσης φύσεως οφειλαί προς τό Ταμείον, δέν απαλλάσσονται της άντιστοιχου προσαυξήσεως λόγω καθυστερήσεως καταβολής των οφειλών τούτων.

Άρθρον 46.

Ό δια του από 6)8 Ιουνίου 1936 Β.Δ. κυρωθείς Όργανισμός του Ταμείου, ως ούτος έτροποποιήθη μεταγενεστέρως,

διατηρείται εν ισχύϊ, δυνάμενος να τροποποιήται δια Β. Δ)τος πρτάσει του επί της Δικαιοσύνης Υπουργού μετά σύμφωνον γνώμην του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου.

Άρθρον 47.

Μέχρις εκδόσεως των εν άρθροις 13, 23, 24 και 35 του παρόντος προβλεπομένων Β. Δ)των, διατηρούνται εν ισχύϊ τα από 17)22 Μαρτίου 1939, 15)24 Μαΐου 1939 και 6)11 Σεπτεμβρίου 1939 Β. Διατάγματα, ως και αί βάσει των καταργουμένων διατάξεων εκδοθείσαι αποφάσεις του Δ. Συμβουλίου.

Άρθρον 48.

Αί περί παραγραφής διατάξεις του παρόντος εφαρμόζονται και επί γεγεννημένων μόν αλλά μήπω κατά την έναρξιν της ισχύος του παρόντος παραγραφειών αξιώσεων κατά του Ταμείου.

Εϊς περίπτωσιν καθ' ήν ό κατά τας προϊσχύουσας διατάξεις υπολειπόμενος χρόνος παραγραφής συμπληροϋται έωρύτερον του εν τώ παρόντι όριζομένου βραχυτέρου τοιούτου, ή παραγραφή συμπληροϋται άμα τή παρελεύσει του χρόνου του μέχρι τουδε ισχύοντος.

Έάν ό κατά τα εν τώ παρόντι χρόνος παραγραφής είναι βραχύτερος από τόν του κατά τας προϊσχύουσας διατάξεις τοιούτου, από της ισχύος του παρόντος υπολογίζεται ό βραχύτερος, άρχεται δέ από ταύτης.

ΜΕΡΟΣ ΟΓΔΩΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Κατάργησις Νόμων.

Άρθρον 49.

Κατάργούνται: Ό Α. Ν. 1621)1939 πλην των άρθρων 24 και 28, τα άρθρα 31, 32 και 33 του Α. Ν. 1752)1939, ό Α. Ν. 2237)1940, ή παρ. 2 του άρθρου 13 του Α. Ν. 2682)1940, ό Α. Ν. 2732)1940, τό Ν. Δ. 83)1941, τα άρθρα 4 και 5 του Ν. Δ. 159)1941, τό άρθρον 2 του Ν.Δ. 216)1941, τό Ν. Δ. 306)1941, τό Ν. Δ. 601)1941, τό Ν. Δ. 645)1941, τό Ν. Δ. 722)1941, τό Ν. Δ. 842)1941, τό Ν. Δ. 899)1941, τό Ν. Δ. 1017)1942, τό Ν.Δ. 1139)1942, τό Ν. Δ. 1439)1942, τό Ν. Δ. 1471)1942, τό Ν. Δ. 1847)1942, τό Ν. Δ. 2189)1943, ό Ν. 238)1943, ό Ν. 292)1943, ό Ν. 348)1943, ό Ν. 691)1943, ό Ν. 800)1943, ό Ν. 820)1943, ό Ν. 840)1943, ό Ν. 855)1943, ό Ν. 1029)1943, ό Ν. 1154)1944, ό Ν. 1358)1944, ό Ν. 1359)1944, ό Ν. 1530)1944, ό Ν. 1815)1944, ό Α. Ν. 967)1946, ή τελευταία περίοδος της παρ. 2 του άρθρου 2 του Ν. Δ. 220)1947, δια τούς από της ισχύος του παρόντος και έφεξής διορισθσομένους παράδρους και δικαστικούς αντιπροσώπους του Ταμείου Παρακατωθηκών και Δανείων, τό Ν. Δ. 285)1947, ή παρ. 3 του άρθρου μόνου του Α. Ν. 699)1948, ό Ν. 2112)1952, πλην του άρθρου 19, τό άρθρον 9 του Ν. Δ. 2184)1952, τό Ν. Δ.

2494)1953, το Ν. Δ. 3791)1957, ως και πάσα διάταξις αντικείμενη εις τὸν παρόντα ἢ ἀναγνόμενη εἰς ἀντικείμενον ρυθμιζόμενον διὰ τοῦ παρόντος, τὰ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὁμῶς, χάσει τῶν καταργουμένων διατάξεων, κτηθέντα δικαιώματα δι' ἀναγνώρισεως αὐτῶν πρὸς ἀπόληψιν συντάξεως ἢ ἄλλης παροχής, ὡς καὶ μεταβιβάσεως αὐτῶν ἐν περιπτώσει θανάτου, δὲν διίγονται, αἱ δὲ ἐγκριμαίσι αἰτήσεις κρίνονται κατὰ τὸ ἄρθρον 44 παρ. 2.

Ἰσχύς Νόμου.

Ἄρθρον 50.

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τοῦ ἐπομένου τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, πλὴν τῶν ἁρθρῶν 7 παρ. 1Α ἐδ. ε', 10, 11, 12, 23 παρ. 8, 29 παρ. 8, 34, 35, 40 καὶ 41, δὴν ἡ ἰσχύς ἀρχεται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1961 καὶ τοῦ ἐδαρ. 18' τῆς παρ. 1 τοῦ ἁρθρου 10, οὗτινος ἡ ἰσχύς ἀρχεται μετὰ ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω μερικωτέρων διατάξεων αὐτοῦ, ἐφαρμόζεται ἡ ἰσχύουσα Νομοθεσία.

Ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Βασ. Πρεσβείᾳ Βιέννης τῇ 9 Ὀκτωβρίου 1960.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Τ Α Μ Ε Λ Η

Κ. ΚΑΛΛΙΑΣ, Δ. ΜΑΚΡΗΣ, Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, Δ. ΔΕΡΤΙΑΝΗΣ, Σ. ΓΚΙΚΑΣ, Κ. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΣΤΡΑΤΟΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Ε. ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ, Δ. ΑΛΙΠΡΑΝΤΗΣ, Κ. ΧΡΗΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΨΑΡΡΕΑΣ, Τ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑΚΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ὀκτωβρίου 1960.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝ. ΚΑΛΛΙΑΣ

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1960 ἡ ἐτησία συνδρομὴ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων αὐτῆς καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεως ἐν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης καὶ τῷ Παραρτήματι τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καθωρίσθησαν ὡς κάτωθι:

Α'. ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

1. Διὰ τὸ τεύχος Α'	Δρχ.	400
2. » » » Β'	»	250
3. » » » Γ'	»	200
4. » » » Δ'	»	400
5. » » Παράρτημα	»	200
6. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	500
7. » » τεύχος «Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κλπ.»	»	300
8. » » Δελτίον Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	»	200
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία	»	2.000

Οἱ Δήμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσι τὸ ἡμισυ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

Ἐπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογοῦν τὰ ἐξῆς ποσά:

1. Διὰ τὸ τεύχος Α'	Δρχ.	20.—
2. » » » Β'	»	12.50
3. » » » Γ'	»	10.—
4. » » » Δ'	»	20.—
5. » » Παράρτημα	»	10.—
6. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	25.—
7. » » τεύχος «Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δημ. Δικαίου κλπ.»	»	15.—
8. » » Δελτίον Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας	»	10.—
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη	»	100.—

Β'. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἐκαστον φύλλον, μέχρι 8 σελίδων, τιμᾶται δραχ. 2, ἀπὸ 9 σελίδων καὶ ἀνω, ἐκτὸς εἰδικῶν περιπτώσεων, δραχ. 5.

Γ'. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

I. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης:

Α'. Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν.		
1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δρχ.	200
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	5.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	1.000
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς γενικὰ συνέλευσεις, ὡς καὶ τῶν κατὰ τὸ ἀρθρὸν 32 τοῦ Ν. 3221/24 τροποποιήσεων	»	500
5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυσιν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν, κατὰ τὸ Β.Δ. 20/5/1939	»	100
6. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	2.000
7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἐταιρειῶν	»	500
8. Τῶν ἀποφάσεων περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν	»	300
9. Τῶν Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς ἀδείας ἰσπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων	»	2.000

10. Τῶν περὶ παροχῆς πληρέξευσίτητος πρὸς ἀντιπροσώπους ἐν Ἑλλάδι ἄλλοθιπῶν ἑταιρειῶν.....	Δρχ.	1.000
11. Τῶν ἀποφάσεων περὶ συγχωνύσεως Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	5.000

Β'. Δημοσιεύματα Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης.

1. Τῶν Καταστατικῶν	Δρχ.	500
2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν Καταστατικῶν	»	200
3. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων	»	100
4. Τῶν ἰσολογισμῶν	»	500
5. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων	»	500

II. Εἰς τὸ Παράρτημα:

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων	»	200
2. Τῶν ἀδειῶν πωλήσεως ἰαματικῶν ὑδάτων	»	500

Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) καταβλητέον ποσοστὸν ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεων ἐν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης ἐν γένει ὠρίσθη εἰς 5 %.

Δ'. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία ἐναντι ἀποδεικτικοῦ εἰς πράξεως, ὅπερ μερὴν τοῦ ἐνδιαφερομένου ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.
2. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ δύναται ν' ἀποστέλλωνται καὶ εἰς ἀνάλογον συνάλλαγμα δι' ἐπιταγῆς ἐπ' ὄνοματι τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.
3. Ἡ καταβολὴ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων ἐνεργεῖται ἐν Ἀθήναις ἐν εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου), ἐν ταῖς λοιπαῖς δὲ πόλεσι τοῦ Κράτους εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία, ἅτινα ἐποδίδουσι τοῦτο εἰς τὸ ΤΑΠΕΤ, συμφώνως πρὸς τὰ ὀριζόμενα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 192378/3639 τοῦ ἔτους 1947 (ΠΟΝΕΟ 185) ἐγκυκλίου διαταγῆς τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ. Ἐπὶ συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ ἀποστέλλομένων δι' ἐπιταγῶν, συναποπύλλεται διὰ τῶν ἐπιταγῶν καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸν.

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΚΩΝ. ΧΡ. ΤΡΥΦΩΝΑΣ